

ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

HELECO 2011: ΗΜΕΡΙΔΑ
ΠΡΟΣΥΝΕΔΡΙΑΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ
«ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ»

ΣΑΒΒΑΤΟ 6 ΜΑΡΤΙΟΥ 2010

(ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ 09:30')

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

09:30-10:00	Προσέλευση – Εγγραφές
Α΄ Προεδρείο:	Ηρ. Δρούλιας, Γ. Ζεπάτος, Χρ. Θεοχάρη, Σ. Παπαρηγορίου
10:00-11:00	Χαιρετισμοί – Προσφωνήσεις
11:00-11:15	Διάλειμμα
Β΄ Προεδρείο:	Δ. Κακογιάννης, Ε. Βόγλη, Α. Καραλή, Π. Μουρελάτος, Π. Παντελάρας
11:15-11:30	«Η ανακύκλωση στην Ελλάδα–Παρόν & Προοπτικές» Αδ. Σκορδίλης , Μέλος ΜΕΠΑΑ
11:30-11:45	«Δήμος Πατρέων και Ανακύκλωση. Δυνατότητες- Προοπτικές στην Πόλη, στο Νομό, την Περιφέρεια» Σπ. Δεμαρτίνας , Αντιδήμαρχος Δήμου Πατρέων
11:45-12:00	«Περιφερειακός Σχεδιασμός Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων στην Ελλάδα. Προβλήματα-Προοπτικές» Κ. Αραβώσης , Μέλος ΜΕΠΑΑ
12:00-12:15	«Παραγωγή Ενέργειας μέσω Αναερόβιας Χώνευσης Στερεών Αποβλήτων και Υπολειμμάτων» Γερ. Λυμπεράτος , Καθηγητής Τμήματος Χημικών Μηχανικών Πανεπιστημίου Πατρών
12:15-12:30	«Ανακύκλωση ΑΗΗΕ, Μπαταριών, ΟΤΚΖ» Αδ. Σκορδίλης , Μέλος ΜΕΠΑΑ
12:30-12:45	«Απόψεις της ΤΕΔΚ για την Ανακύκλωση» Ν. Αντωνόπουλος , Σύμβουλος ΤΕΔΚ Αχαΐας
12:45-13:15	Συζήτηση Λ ή ξ η Η μ ε ρ ί δ α ς
13:15	Ελαφρύ Γεύμα

Έναρξη
Χαιρετισμοί – Προσφωνήσεις

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ:

Αγαπητές φίλες και φίλοι, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, καλή σας μέρα.

Να χαιρετίσουμε τον κ. Γενικό Διευθυντή της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας τον κ. Παναγιωτόπουλο, τον κ. Πρόεδρο της ΤΕΔΚ τον κ. Γρηγόρη Αλεξόπουλο, τον πρώην Πρύτανη τον κ. Χατζηθεοδώρου, τον κ. Αντιδήμαρχο Πατρέων κ. Δεμαρτίνο, τον εκπρόσωπο της ΚΥΠΑΤ τον κ. Γιώργο Βασιλακόπουλο καθώς και τον εκπρόσωπο του Κόμματος των Πρασίνων τον κ. Κανελλή, τον πρώην Πρόεδρο του ΤΕΕ τον κ. Κοτσάνη.

Να χαιρετίσουμε τους συναδέλφους από την Αθήνα, τον Γραμματέα του ΤΕΕ τον Ηρακλή Δρούλια, τη Μόνιμη Επιτροπή Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης από την οποίαν παρευρίσκεται η κα Θεοχάρη, ο κ. Αραβώζης, ο κ. Σκορδίλης και η κα Καραλή. Να σας καλωσορίσουμε όλους και όποιος από τους προσκεκλημένους έρθει μετά μπορεί να κάνει κάποιο χαιρετισμό. Επίσης μια παράλειψή μου, είναι παρών ο Αντιδήμαρχος Μεσάτιδας.

Έχουμε χαιρετισμό από τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας Ηλείας τον κ. Κοντογιάννη και θα προσπαθήσω σύντομα να σας το διαβάσω:

«Αξιότιμοι κύριοι, ανειλημμένες υποχρεώσεις δε μου επιτρέπουν να παραστώ στην πολύ ενδιαφέρουσα ημερίδα που οργανώνετε. Σήμερα τον 21^ο αιώνα βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια πρόκληση ζωτικής σημασίας, να βοηθήσουμε το περιβάλλον να ανακάμψει. Η ευθύνη αυτή μοιράζεται τόσο στις Κυβερνήσεις, όσο και σε εμάς τους πολίτες, οι οποίοι φυσικά δεν είμαστε αμέτοχοι ευθυνών.

Ας γίνει λοιπόν συνείδηση στον καθέναν μας ότι η κάθε δραστηριότητα ακόμη και η πιο απλή έχει άμεσο αντίκτυπο στο περιβάλλον. Είναι χαρακτηριστικό ότι η ενέργεια που μπορεί να εξοικονομηθεί με την ανακύκλωση των υλικών συσκευασίας και χάρτου αντιστοιχεί στην ενέργεια που καταναλώνει η πόλη της Αθήνας σε τέσσερις μήνες.

Ένας νέος όρος πρέπει να ενταχθεί στο λεξιλόγιό μας και αυτός είναι ο όρος "περιβαλλοντική συνείδηση". Επίσης οι Αρχές τόσο οι τοπικές όσο και οι κεντρικές, πρέπει να αντιληφθούν ότι οι επενδύσεις σε τεχνολογίες ανακύκλωσης δεν είναι πολυτέλεια αλλά αναγκαιότητα, αν θέλουμε ένα υγιές μέλλον για μας και τα παιδιά μας. Καλή επιτυχία στις εργασίες της ημερίδας».

Επίσης έχουμε χαιρετισμό από τον Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ τον κ. Νίκο Τσούκαλη: *«Αγαπητοί φίλοι, λυπάμαι που λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεών μου δε θα μπορέσω να παρευρεθώ στη σημερινή ενημερωτική ημερίδα για την ανακύκλωση. Αν η φύση δεν έκανε ανακύκλωση και παρήγαγε σκουπίδια, όπως παράγει ο άνθρωπος, δε θα υπήρχε σήμερα ζωή στον πλανήτη.*

Εάν καταλάβουμε ότι τα σκουπίδια δεν είναι άχρηστα υλικά αλλά χρήσιμες πρώτες ύλες, για τις κατάλληλες βιομηχανίες, τόσο θα συνειδητοποιήσουμε πόσο λάθος είναι η κατάληξη αυτών των υλικών στις χωματερές, με τεράστιο περιβαλλοντικό αλλά και οικονομικό κόστος. Από την άποψη αυτή η διαχείριση των απορριμμάτων αποτελεί ένα από τα πλέον σύνθετα και δύσκολα προβλήματα, που καλείται να αντιμετωπίσει ο νομός μας, γι' αυτό η σημερινή ημερίδα καθίσταται ιδιαίτερα επίκαιρη και χρήσιμη. Εύχομαι καλή επιτυχία, φιλικά Νίκος Τσούκαλης».

Κατ' αρχήν θα ήθελα προχωρώντας στα θέματα της ημερήσιας διάταξης, να θεωρήσω υποχρέωσή μου να ευχαριστήσω και να συγχαρώ το Κεντρικό ΤΕΕ, τη Μόνιμη Επιτροπή Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης του ΤΕΕ, καθώς και τη Μόνιμη Επιτροπή Περιβάλλοντος του ΤΕΕ Δυτικής Ελλάδας, για τη διοργάνωση της σημερινής προσυνεδριακής εκδήλωσης της HELECO 2011 με θέμα «ανακύκλωση».

Πριν από όχι πολλά χρόνια η λέξη «ανακύκλωση» δεν υπήρχε στην καθημερινότητα του κάθε πολίτη. Ήταν προνόμιο των περιβαλλοντικών οργανώσεων, κάποιων πρωτοπόρων Αυτοδιοικητικών του ΤΕΕ, του ΓΕΩΤΕΕ, κάποιων πανεπιστημιακών και κάποιων συνειδητοποιημένων ευαίσθητων πολιτών.

Τώρα είναι στην καθημερινότητα όλων μας, θετικά ή αρνητικά. Έχουν γίνει βέβαια βήματα μικρά ή μεγάλα από τους Δήμους, αλλά

έχουμε πολύ δρόμο ακόμη για να φτάσουμε τα ποσοστά του 20%-30% που έχουν φτάσει ήδη κάποιες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το θετικό όμως είναι ότι έχουν συνειδητοποιήσει όλοι ότι χωρίς διαλογή στην πηγή και ανακύκλωση, δεν υπάρχει μέλλον στο θέμα της διαχείρισης των στερεών αποβλήτων, ότι χωρίς σοβαρή μείωση του τελικού όγκου των απορριμμάτων σύντομα θα απαξιώσουμε τους πανάκριβους ΧΥΤΑ ή ΧΥΤΥ, όπως θα τους λέμε αργότερα, που κατασκευάζουμε.

Ακόμη θα απαξιώσουμε ακόμη το ελπιδοφόρο και αναγκαίο για όλους σημαντικό εργοστάσιο διαχείρισης στερεών αποβλήτων που πρόκειται να κατασκευαστεί, στο Φλόκα Αχαΐας, χωρίς μάλιστα καύση απορριμμάτων. Στη μείωση του όγκου στερεών απορριμμάτων μπορεί να συμβάλει και η οικιακή κομποστοποίηση που αρχίζει δειλά-δειλά να εφαρμόζεται.

Η ανακύκλωση του χαρτιού, του γυαλιού, του αλουμινίου, του πλαστικού, των ηλεκτρικών συσκευών και των ηλεκτρονικών ειδών, η εναλλακτική διαχείριση και ανακύκλωση μπαταριών και λοιπά, είναι προφανές ότι αν εφαρμοστούν αυστηρά μειώνουν δραματικά τα στερεά απορρίμματα, μειώνουν τις ανάγκες για ΧΥΤΑ και ΧΥΤΥ, για εργοστάσια διαχείρισης που είναι άλλωστε πανάκριβες εγκαταστάσεις. Προσφέρουν ενέργεια και οικονομία και τελικά συμβάλλουν στην προστασία του φυσικού και αστικού περιβάλλοντος και στη βιώσιμη αειφόρο ανάπτυξη.

Η σημερινή προσυνεδριακή εκδήλωση HELECO θα μας φωτίσει σφαιρικά το θέμα, περιβαλλοντικά, οικονομικά, ενεργειακά, επιστημονικά και κοινωνικά. Κύρια όμως θα μας βοηθήσει να διαπιστώσουμε που βρισκόμαστε, τι πρέπει να κάνουμε ακόμη, τι πρέπει να γίνει σε ότι αφορά την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση των πολιτών και κύρια πως θα πιέσουμε την Πολιτεία και τους Δήμους να συντονίσουν και να επιταχύνουν τις εξελίξεις που έχουν κρίσιμο χαρακτήρα για το μέλλον μας.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να συγχαρώ και να ευχαριστήσω όλους τους εκλεκτούς εισηγητές συναδέλφους για τη συνεισφορά τους. Πιστεύω ότι τα θετικά αποτελέσματα της σημερινής εκδήλωσης θα οδηγήσουν την ανακύκλωση σε πιο γρήγορα και σωστά βήματα. Ευχαριστώ πολύ.

Και να καλέσω στο βήμα τον κ. Παναγιωτόπουλο, Γενικό Διευθυντή της Περιφέρειας για ένα χαιρετισμό, εκπροσωπώντας και τον Περιφερειάρχη μας τον κ. Αποστολόπουλο.

Κος ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ:

Κυρίες και κύριοι καλημέρα σας. Κατ' αρχήν να σας μεταφέρω τον χαιρετισμό του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας του κ. Αποστολόπουλου, ο οποίος δεν μπορεί να είναι σήμερα μαζί μας γιατί παρίσταται σε κάποια άλλη εκδήλωση.

Κύριε Πρόεδρε, να ευχαριστήσουμε το Τεχνικό Επιμελητήριο γι' αυτή του την πρωτοβουλία να διοργανώσει αυτή την προσυνεδριακή ημερίδα για ένα τόσο σοβαρό θέμα, όπως είναι η ανακύκλωση, να ευαισθητοποιήσει φορείς και πολίτες προκειμένου να κάνουμε αυτό το περιβάλλον που ζούμε πιο ανθρώπινο και πιο οικονομικό.

Εύχομαι καλή επιτυχία στις εργασίες του προσυνεδρίου σας και η Περιφέρεια της Δυτικής Ελλάδας είναι στη διάθεσή σας για τη συνεργασία μας. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ:

Ευχαριστούμε τον κ. Παναγιωτόπουλο. Θα έλεγα ότι οι υπόλοιποι προσκεκλημένοι, επειδή είναι και εισηγητές, να αποφύγουμε τους χαιρετισμούς. Θα παρακαλούσα λοιπόν τον Γενικό Γραμματέα του ΤΕΕ τον κ. Δρούλια να κάνει ένα χαιρετισμό εκ μέρους του ΤΕΕ και μετά συνεχίζουμε.

Κος ΔΡΟΥΛΙΑΣ:

Αγαπητοί συνάδελφοι, φίλες και φίλοι, εκ μέρους της Διοικούσας Επιτροπής του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος και του Προέδρου θα ήθελα να σας καλωσορίσω στη σημερινή ημερίδα και να σας ευχαριστήσω για την παρουσία σας εδώ, όπως επίσης να ευχαριστήσω και το Περιφερειακό Τμήμα Δυτικής Ελλάδος και τη Μόνιμη Επιτροπή Περιβάλλοντος του Τεχνικού Επιμελητηρίου για όλη αυτή τη μεγάλη προσπάθεια που γίνεται και τις διοργανώσεις όλων των προσυνεδριακών για το συνέδριο της HELECO που θα γίνει του χρόνου στην Αθήνα.

Αυτή τη στιγμή βρίσκονται σε εξέλιξη και θα διεξαχθούν στο προσεχές διάστημα προσυνεδριακές εκδηλώσεις σε όλα τα Περιφερειακά, και στα 17 Περιφερειακά Τμήματα του Τεχνικού Επιμελητηρίου, το οποίο δίνει ιδιαίτερη βαρύτητα και προσοχή στα

θέματα του περιβάλλοντος, πόσο μάλλον σε ένα τόσο σημαντικό θέμα όπως το σημερινό, το θέμα της «ανακύκλωσης».

Βέβαια όσο σημαντικό και να είναι το θέμα, στις μέρες που ζούμε δεν μπορεί κανείς να μην κάνει στη συγκεκριμένη χρονική αλλά κυρίως πολιτική και οικονομική συγκυρία κάποια σχόλια. Προφανώς και πρέπει να συμμεριστούμε τη μεγάλη προσπάθεια που γίνεται στο σημείο που έχουμε φτάσει, θα πρέπει όμως να αναλογιστούμε το γιατί φτάσαμε ως εδώ, το γιατί η Ελλάδα του 2004, η Ελλάδα των Ολυμπιακών Αγώνων, η Ελλάδα που είχε κύρος και στην Ευρώπη και στο παγκόσμιο διεθνές στερέωμα θα έλεγα, έχει φτάσει σήμερα στο χείλος της καταστροφής.

Όμως δεν μπορούμε ως Τεχνικό Επιμελητήριο και ως Μηχανικοί που συμμετέχουμε και θέλουμε να συμμετέχουμε στην ανάπτυξη της χώρας, να μην κάνουμε κριτική και στη σημερινή Κυβέρνηση για τις όποιες ολιγωρίες και τα όποια λάθη στη στρατηγική της, γιατί δεν μπορεί μόνο μέσα από μία φοροεισπρακτική πολιτική να δοθεί η ανάπτυξη που θα δώσει τη λύση στην κατάσταση την οποία βιώνουμε σήμερα.

Μόνο μέσα από την ανάπτυξη μπορούμε να αναστρέψουμε αυτή την εικόνα και δυστυχώς όσο επικεντρωνόμαστε σε λογικές φοροεισπρακτικές, σε καθυστερήσεις, σε ολιγωρίες σε κρίσιμους τομείς όπως ο τομέας της κατασκευής ο οποίος βρίσκεται σε πάρα πολύ άσχημη κατάσταση και δυστυχώς όλες οι κινήσεις που γίνονται και από το αρμόδιο Υπουργείο Περιβάλλοντος το τελευταίο διάστημα δεν βοηθούν στο να αναστρέψουμε αυτή την κατάσταση, νομίζω ότι ως Τεχνικό Επιμελητήριο και ως τεχνικός κόσμος θα πρέπει να είμαστε αυστηροί και εμείς να δίνουμε ένα διαφορετικό στίγμα.

Προφανώς ως Μηχανικοί κατανοούμε την κατάσταση και δε θέλουμε διαφορετική αντιμετώπιση, όμως το φορολογικό σύστημα, η έννοια των φορολογικών συντελεστών ήταν ένα δίκαιο σύστημα που είχε επιφέρει ισορροπία και λειτουργούσε και προς όφελος των εσόδων του κράτους, δεν έφερνε σε άμεση επαφή τον Μηχανικό, τον πολίτη γενικά με τον Έφορο. Θα μπορούσαμε να δεχτούμε την τροποποίηση και την αύξηση των συντελεστών, όμως η κατάργηση του συγκεκριμένου μέτρου νομίζω ότι δε θα αυξήσει τα έσοδα του κράτους, απλά θα αυξήσει τα έσοδα ορισμένων.

Όπως επίσης και στο ασφαλιστικό, υπάρχουν συγκεκριμένα θέματα τα οποία θα πρέπει να μας απασχολήσουν. Πρόσφατα, πριν από δύο περίπου χρόνια έγινε ενοποίηση του ταμείου μας με τα άλλα ταμεία των επιστημόνων, τα αποτελέσματα όπως το είχαμε επισημάνει και τότε είναι ιδιαίτερα αρνητικά.

Καμία οικονομία κλίμακος δεν έχει επιτευχθεί, επομένως δεν μπορούμε να πιστέψουμε ότι οποιαδήποτε περαιτέρω ενοποίηση του ασφαλιστικού μας ταμείου, με τον όποιο κίνδυνο ενέχει αυτό για τα αποθεματικά των Μηχανικών και τις ιδιαιτερότητες βέβαια που έχει το δικό μας ταμείο με την Τράπεζα Αττικής, οποιαδήποτε τέτοια κίνηση θα έχει θετικά αποτελέσματα.

Το σημαντικότερο όμως είναι η αναπτυξιακή διάσταση που θα πρέπει οπωσδήποτε να δοθεί το προσεχές διάστημα και μέσα από τον τομέα της κατασκευής, της οικοδομικής δραστηριότητας και των δημοσίων έργων, δραστηριότητα βέβαια και έργα τα οποία θα πρέπει να είναι προς την κατεύθυνση της βελτίωσης των συνθηκών διαβίωσης του Έλληνα πολίτη και της προστασίας του περιβάλλοντος.

Να έρθουμε όμως στη σημερινή εκδήλωση, η οποία όπως σας είπα εντάσσεται στις προσυνεδριακές εκδηλώσεις της HELECO. Προσδοκία μας είναι η ανάδειξη του θέματος και των τρόπων με τους οποίους μπορούν να ξεπεραστούν τα όποια προβλήματα παρουσιαστούν, ώστε να προχωρήσει η διαδικασία της ανακύκλωσης στη χώρα μας, δίνοντας έμφαση στην Περιφέρεια της Δυτικής Ελλάδος, αυτός είναι ο στόχος της σημερινής ημερίδας.

Η ανακύκλωση ουσιαστικά επανεισάγει τα άχρηστα υλικά στον οικονομικό κύκλο, έτσι ώστε να ελαχιστοποιείται η σπατάλη των φυσικών πόρων, ενώ παράλληλα προσφέρει ένα σημαντικό αριθμό νέων θέσεων εργασίας σε όλα τα στάδια διαχείρισης και αξιοποίησης των αποβλήτων.

Βασική επιδίωξη πρέπει να είναι η μεγιστοποίηση της εφαρμογής της ανακύκλωσης, ώστε να μην καταλήγουν τα χρήσιμα υλικά σε χώρους υγειονομικής ταφής αποβλήτων, τους γνωστούς ΧΥΤΑ. Πρακτικά μπορεί να διπλασιαστεί ή ακόμα και να τριπλασιαστεί ο χρόνος ζωής των ΧΥΤΥ, των χώρων υγειονομικής ταφής υπολειμμάτων, ανάλογα με τη μείωση των απορριμμάτων που θα

επιτευχθεί, αποδίδοντας έτσι τεράστια περιβαλλοντικά και οικονομικά οφέλη σε ολόκληρη την κοινωνία.

Καθώς η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει θέσει ως στόχο τη μείωση και αξιοποίηση των αποβλήτων, η προώθηση της ανακύκλωσης είναι επιβεβλημένη. Το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος, μέσα από τη διαχρονική ενασχόλησή του με τα ζητήματα της διαχείρισης των αστικών στερεών απορριμμάτων, κάνει συγκεκριμένες προτάσεις, προτείνει συγκεκριμένα μέτρα και πολιτικές για την ανακύκλωση, που συνοπτικά θα προσπαθήσω να σας τις παρουσιάσω ως εξής:

- Δημιουργία προϋποθέσεων για τη μείωση του όγκου των αποβλήτων αλλά και της περιεκτικότητας σε επικίνδυνες ουσίες.
- Εφαρμογή του εθνικού και των περιφερειακών σχεδιασμών διαχείρισης αποβλήτων.
- Εξάλειψη των χώρων ανεξέλεγκτης διάθεσης απορριμμάτων, για τους οποίους υπήρχε σχετικό αυστηρό δεσμευτικό πλαίσιο στο τέλος του 2008, το οποίο δεν έχει υλοποιηθεί και συνεπάγεται πρόστιμα για τη χώρα μας σε μία εποχή αυστηρής δημοσιονομικής πειθαρχίας.
- Περιβαλλοντικά ασφαλής και οικονομικά συμφέρουσα μεταφορά των αποβλήτων με τη δημιουργία δικτύων σταθμών μεταφόρτωσης απορριμμάτων και την κάλυψη του συνόλου της χώρας με σύγχρονες και ολοκληρωμένες εγκαταστάσεις τελικής διάθεσης αποβλήτων.
- Προώθηση προγραμμάτων διαλογής στην πηγή, σε συνδυασμό με την ανάπτυξη μιας ολοκληρωμένης επικοινωνιακής στρατηγικής, που θα συμβάλει στην αντιμετώπιση του προβλήματος.

Η στρατηγική αυτή περιλαμβάνει συνεχή και επιστημονικά τεκμηριωμένη πληροφόρηση και ευαισθητοποίηση του κοινού, ως προϋπόθεση για την αποτελεσματικότητα της εφαρμογής οποιουδήποτε σχεδιασμού. Εκτός των άλλων, υπάρχουν δεσμευτικοί στόχοι για τη μείωση της ποσότητας των βιοαποδομήσιμων υλικών, που οδηγούνται για υγειονομική ταφή, με τη δημιουργία σύγχρονων εγκαταστάσεων επεξεργασίας και αξιοποίησης των στερεών αποβλήτων.

Μέχρι το 2010 πρέπει να μειωθούν στο 75% της συνολικής κατά βάρος ποσότητας τα βιοαποδομήσιμα αστικά απόβλητα που είχαν

παραχθεί το 1995. Αντίστοιχα το ποσοστό αυτό θα πρέπει το 2013 να μειωθεί στο 50% και το 2020 στο 35%. Πρέπει να θεσπιστούν κίνητρα και αντικίνητρα για την επίτευξη της πρόληψης της παραγωγής στερεών αποβλήτων και την προαγωγή προϊόντων κατάλληλων για επαναχρησιμοποίηση και αξιοποίηση, σε μία βάση ανάλυσης κύκλου ζωής μέσα από την εφαρμογή της ολοκληρωμένης πολιτικής προϊόντων.

- Αποτελεσματική εφαρμογή του Νόμου 2329/2001 για την εναλλακτική διαχείριση των υλικών συσκευασίας και άλλων προϊόντων.
- Προώθηση της πρόληψης της παραγωγής αποβλήτων, μέσω της εφαρμογής καθαρών τεχνολογιών στις παραγωγικές διαδικασίες.

Θα πρέπει να τονίσουμε ότι το Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής έχει καταρτίσει ήδη σχέδιο νόμου για την ανακύκλωση, βάσει του οποίου τροποποιείται ο 2939/2001 αλλά και το Προεδρικό Διάταγμα του 2008, με σκοπό την αποτελεσματική ανάπτυξη του τομέα της ανακύκλωσης.

Στο πλαίσιο της πράσινης οικονομίας, το σχέδιο νόμου το οποίο ήδη έχει δοθεί σε διαβούλευση περιλαμβάνει μεταξύ άλλων: Επιδιώκει την εξασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας του Εθνικού Οργανισμού Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσκευασιών και άλλων Προϊόντων, ο οποίος θα λειτουργήσει υπό την εποπτεία και τον έλεγχο του ΥΠΕΚΑ, του Υπουργείου Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Ο συγκεκριμένος οργανισμός σχεδιάζει και εφαρμόζει την πολιτική των συστημάτων εναλλακτικής διαχείρισης της χώρας και ελέγχει τη μη κερδοσκοπική λειτουργία τους. Επίσης προτείνεται η απλοποίηση των διαδικασιών έκδοσης πιστοποιητικών για την ορθή λειτουργία των συστημάτων εναλλακτικής διαχείρισης, αλλά και θέσπιση κινήτρων στους ΟΤΑ ώστε να προωθούν την ανακύκλωση και να αποφεύγουν την απόρριψη απορριμμάτων στους ΧΥΤΑ.

Επί του παρόντος, οι ΟΤΑ πληρώνουν τέλη τελικής διάθεσης στους Φορείς Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων για τη χρήση των σταθμών μεταφόρτωσης απορριμμάτων, των εγκαταστάσεων επεξεργασίας των ΧΥΤΑ ή ΧΥΤΥ, όπου τα τέλη αυτά θα συνδέονται με τις ποσότητες που απορρίπτει κάθε ΟΤΑ, καθώς και με τις παρεχόμενες υπηρεσίες ώστε να ισχύσει η αρχή "ο ρυπαίνων

πληρώνει" και να υπάρξουν και ουσιαστικά οικονομικά κίνητρα στους ΟΤΑ για να καταστούν υπεύθυνοι και ενεργοί στη μείωση και ανακύκλωση των απορριμμάτων.

Κλείνοντας, θα ήθελα για μία ακόμη φορά να ευχαριστήσω το Περιφερειακό Τμήμα για τη σημερινή εκδήλωση. Νομίζω ότι θα βγουν πολύ χρήσιμα συμπεράσματα, όπως και από τις άλλες βέβαια προσυεδριακές, τα οποία θα είναι πολύ χρήσιμα για το Τεχνικό Επιμελητήριο στην πορεία προς το συνέδριο της HELECO το 2011.

Αλλά νομίζω συνολικότερα θα δώσουν σημαντικά επιχειρήματα για να τονώσουν τις θέσεις του Τεχνικού Επιμελητηρίου στην προσπάθειά του να υπερασπίζεται πάντα και τα συμφέροντα των Μηχανικών προς όφελος της ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, αλλά και να είναι όσο πιο ουσιαστικός μπορεί στο ρόλο του ως Τεχνικός Σύμβουλος της Πολιτείας. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ:

Ευχαριστούμε τον συνάδελφο Γενικό Γραμματέα του ΤΕΕ Ηρακλή Δρούλια, για τον πολύ ουσιαστικό χαιρετισμό. Και καλούμε τον Πρόεδρο της ΤΕΔΚ, το συνάδελφο Γρηγόρη Αλεξόπουλο, για ένα χαιρετισμό.

«Απόψεις της ΤΕΔΚ για την Ανακύκλωση»

Κος ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ:

Ευχαριστώ κ. Πρόεδρε. Αγαπητό Προεδρείο και αγαπητές φίλες και φίλοι και συνάδελφοι, θέλω να ευχαριστήσω ιδιαίτερα το Τεχνικό Επιμελητήριο Τμήμα Δυτικής Ελλάδος για την πρόσκληση που μου έχει απευθύνει να λάβω μέρος και να χαιρετίσω αυτή την προσυεδριακή εκδήλωση της HELECO.

Πιστεύω ότι συμφωνούμε όλοι με την άποψη ότι η Ελλάδα υστερεί σημαντικά στη βιώσιμη διαχείριση γενικά των απορριμμάτων. Δυστυχώς η υστέρηση αυτή συνέβαλε σημαντικά στη διαμόρφωση ενός διόλου ευκαταφρόνητου περιβαλλοντικού κοινωνικού και φυσικά και οικονομικού κόστους. Δεκάδες ανεξέλεγκτες χωματερές δημιουργήθηκαν τις τελευταίες δεκαετίες και στην Αχαΐα, υποβαθμίζοντας το περιβάλλον και την ποιότητα ζωής των πολιτών της.

Εμείς που υπηρετούμε το χώρο της Αυτοδιοίκησης πιστεύουμε ακράδαντα ότι η διαχείριση των απορριμμάτων αποτελεί και δείκτη πολιτισμού για την κοινωνία. Είναι καθρέφτης, στον οποίον αντικατοπτρίζεται ο βαθμός ανάπτυξης και προόδου.

Γι' αυτό η κατασκευή και η λειτουργία σύγχρονων υποδομών διαχείρισης απορριμμάτων είναι λάθος να χαρακτηρίζονται ως αποδιοπομπαία έργα, είναι λάθος να χαρακτηρίζονται ως έργα που κανείς δεν τα θέλει για την περιοχή του. Γιατί δυστυχώς υπάρχει μία σύγχυση, αυτά τα έργα είναι περιβαλλοντικά και τα χαρακτηρίζουμε συνήθως πολλοί από εμάς και τα περνάμε στην κοινωνία ως έργα που δεν πρέπει να γίνονται γιατί θα μολύνουν την περιοχή μας.

Στην Αχαΐα, γιατί γι' αυτή πρέπει να μιλήσω, οι προσπάθειες και οι πρωτοβουλίες της Αυτοδιοίκησης συνολικά, ο Δήμος Πατρέων, ο Δήμος Εγίρας, ο Δήμος Ολενίας, η Δυτική Αχαΐα, ολόκληρος ο νομός θεωρούμε ότι πρωτοπορούμε πανελλαδικά στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος και της αειφόρου ανάπτυξης σε σχέση με τον τομέα αυτό.

Οι νέοι χώροι υγειονομικής ταφής απορριμμάτων στην Εγίρα, στην Ολενία, είναι τα μεγαλύτερα φιλοπεριβαλλοντικά έργα που έγιναν ποτέ στην περιοχή, μαζί βέβαια με τον ΧΥΤΑ της Πάτρας -γιατί είναι γνωστό ότι εδώ και πολλά χρόνια η Πάτρα έχει μία πρωτοπορία- καθώς και το ΚΔΑΥ που λειτουργεί εκεί και το εργοστάσιο βέβαια επεξεργασίας στερεών αποβλήτων που θα δημοπρατηθεί πολύ σύντομα, αναδεικνύουν το οικολογικό πρόσωπο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Σε συνδυασμό με τις υπόλοιπες υποδομές που προβλέπονται στον περιφερειακό σχεδιασμό και τις αποκαταστάσεις των χώρων ανεξέλεγκτης διάθεσης απορριμμάτων των ΧΑΔΑ -στην Αχαΐα έχει προχωρήσει αρκετά αυτό- θα καταστήσουν τη διαχείριση απορριμμάτων στο νομό ως το πλέον ολοκληρωμένο και σύγχρονο σύστημα διαχείρισης απορριμμάτων σε όλη τη χώρα, με υποδομές και δυνατότητες εφάμιλλες εκείνων που υπάρχουν σε χώρες της Δυτικής Ευρώπης.

Θέλω να πω εδώ πως ο νομαρχιακός σχεδιασμός σε επίπεδο Αχαΐας περιλαμβάνει τους τρεις ΧΥΤΑ που προανέφερα καθώς και τον ΧΥΤΑ στη θέση Παπανικολού, ο οποίος είναι στη διαδικασία και στο

στάδιο της αξιολόγησης των προσφορών μετά τη δημοπρασία που έγινε και βέβαια με εξασφαλισμένες πιστώσεις από το Ταμείο Συνοχής.

Με την κατασκευή του έργου αυτού ολοκληρώνεται ο νομαρχιακός σχεδιασμός σε επίπεδο ΧΥΤΑ, απομένει η δημοπράτηση του εργοστασίου επεξεργασίας απορριμμάτων που είναι στην ωρίμανση και στο τελικό στάδιο, εκπονούνται τώρα τα τεύχη δημοπράτησης και βέβαια οι σταθμοί μεταφόρτωσης οι οποίοι θα χρειαστούν έτσι ώστε το σύστημα συνολικά να λειτουργήσει υπέρ του δέοντος και να έχουμε πλήρη εφαρμογή του νομαρχιακού σχεδιασμού.

Παρά τις αντιξοότητες λοιπόν λόγω της γραφειοκρατίας, παρά τη δυσχερή οικονομική συγκυρία και παρά τις έντονες αμφισβητήσεις που δέχτηκε και εξακολουθεί να δέχεται η πολύχρονη και επίπονη προσπάθεια των αυτοδιοικητικών παραγόντων του νομού να εκσυγχρονίσουν το μοντέλο διαχείρισης των στερεών αποβλήτων, όχι για αυτό καθαυτό το έργο, αλλά από προσωπικά και μικροπολιτικά κίνητρα υπάρχουν οι αντιδράσεις αυτές, η Τοπική Αυτοδιοίκηση θα κάνει την υπέρβαση, θα ξεπεράσει όλες τις δυσκολίες και θα παραδώσει στο νομό το πιο σύγχρονο έργο διαχείρισης απορριμμάτων στην Ελλάδα.

Σημαντική παράμετρος βέβαια της λειτουργίας των ΧΥΤΑ, καθώς και του εργοστασίου επεξεργασίας στερεών αποβλήτων, αποτελεί η ανακύκλωση, μια διαδικασία όμως που παρόλο και θέλω να αναφερθώ στη Δυτική Αχαΐα η σχετική σύμβαση με την Ελληνική Εταιρεία Αξιοποίησης Ανακύκλωσης έχει υπογραφεί από τον Μάιο του 2009, η συγκεκριμένη εταιρεία που έχει και το μονοπώλιο αδυνατεί να υλοποιήσει τη σύμβαση κι αυτό είναι ένα από τα παράξενα του Ελληνικού Κράτους και ο τρόπος με τον οποίον αντιμετωπίζει ένα τέτοιο σοβαρό ζήτημα.

Ξέρετε, υπάρχει και μία άλλη εκδήλωση που είναι εξίσου σημαντική, επέλεξα να είμαι εδώ και ως Μηχανικός και ως Αυτοδιοικητικός, γιατί θεωρώ ότι η πρωτοβουλία που πήρατε είναι πολύ ουσιαστική και αυτές οι ημερίδες είναι που συνεισφέρουν στην πληροφόρηση κυρίως του πολίτη, έτσι ώστε να μπορέσουμε να επιτύχουμε καλύτερα αποτελέσματα.

Δεν μπορεί όμως η Αυτοδιοίκηση και οι πολίτες να παίρνουν την πρωτοβουλία και το βάρος της ευθύνης που τους αναλογεί να

κατασκευάσουν τέτοια μεγάλα έργα και το κράτος να φαίνεται ασυνεπές, σε σχέση με συμβάσεις μονοπωλιακού χαρακτήρα που πολλά χρόνια από νόμους που έχουν ψηφιστεί -και χάρηκα ότι υπάρχει η πρόθεση από την κα Μπιρμπίλη να τον αλλάξει το νόμο- να έχουν τέτοιες συμβάσεις οι οποίες δεν μπορούν να επιτελέσουν το έργο για το οποίο έχει αυτή η σύμβαση υπογραφεί και αυτό είναι πολύ ουσιαστικό και μας αφορά όλους και πρέπει να παλέψουμε όλοι να αλλάξει.

Η εναλλακτική διαχείριση των συσκευασιών και άλλων προϊόντων είναι υποχρεωτική από τους Φορείς Διαχείρισης των Αποβλήτων, τους Δήμους, τις Κοινότητες, καθώς και τους Συνδέσμους των Δήμων και Κοινοτήτων, τους ΦΟΔΣΑ γενικότερα. Ο δικός μας ο Σύνδεσμος της δεύτερης διαχειριστικής ενότητας της Αχαΐας σαν Φορέας Διαχείρισης του ΧΥΤΑ της Ολενίας, αλλά και του εργοστασίου, έχει προβεί σε συμβάσεις με εταιρείες ανακύκλωσης για ελαστικά, ηλεκτρικές συσκευές, μπαταρίες, παλιά οχήματα, ανακυκλώσιμα υλικά, για να τηρεί τις παραπάνω προϋποθέσεις.

Αυτά είναι σε επίπεδο συμβάσεων, για να μιλάμε ουσιαστικά και για την πραγματικότητα, όπως επίσης σύμβαση όπως προείπα υπάρχει και με την Ελληνική Εταιρεία Ανακύκλωσης για τα αστικά απορρίμματα, που δε σημαίνει ότι εκτελείται το έργο. Άλλο το ένα, για να είμαστε εντάξει σε σχέση με τους κανονισμούς και με τις ΚΥΑ και με την Ευρωπαϊκή Ένωση κι άλλο το ουσιαστικό μέρος το οποίο δεν επιτελείται.

Και βέβαια δεν είναι μόνο χαιρετισμός αυτός κ. Πρόεδρε, εκ μέρους της ΤΕΔΚ είναι ο κ. Αντωνόπουλος ο οποίος θα εισηγηθεί, όμως θεωρώ πολύ σπουδαίο ο κόσμος να αντιληφθεί, επειδή είναι έργο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης το τι είναι η διαχείριση των απορριμμάτων, είναι πολύ σπουδαίο να αντιληφθούμε όλοι την ευθύνη που μας αναλογεί.

Όταν λοιπόν θέλουμε τυπικά και για την Ευρωπαϊκή Ένωση κι είναι επίκαιρο λόγω των ημερών, να λέμε ότι κατασκευάζοντας έναν ΧΥΤΑ ή ένα εργοστάσιο που γίνεται επί το πλείστον με χρήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τηρούμε και όλες τις προϋποθέσεις που βάζει η Ευρωπαϊκή Ένωση και υπογράφουμε συμβάσεις, να καταλάβουμε ότι

αυτό είναι σα να κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας όταν δεν το υλοποιούμε.

Πολύ απλά θα πρέπει να προχωρήσουμε σε όλες αυτές τις διαδικασίες, να είναι ουσιαστική η όλη παρέμβαση και όλοι αυτοί οι αγορές που έχουν γίνει τόσα χρόνια από τους Αυτοδιοικητικούς και από τους πολίτες οι οποίοι δέχθηκαν να υλοποιηθούν τέτοια έργα κάνοντας υπέρβαση.

Γιατί εδώ θέλω να πω ότι και το Δημοτικό Συμβούλιο Ολενίας και το Δημοτικό Συμβούλιο Αιγίρας ομόφωνα και νομίζω είναι πρωτοποριακό για την Ελλάδα, αποδέχθηκαν να γίνουν αυτά τα έργα στην περιοχή τους, όπως και για το εργοστάσιο επεξεργασίας απορριμμάτων ομόφωνα το Δημοτικό Συμβούλιο Ολενίας αποδέχθηκε να γίνει στην περιοχή του και να εξυπηρετήσει όλο το νομό.

Και ρωτάω εγώ: Η ασυνέπεια σε σχέση με τη λειτουργία αύριο το πρωί, η οποία δεν οφείλεται στην Αυτοδιοίκηση, η οποία οφείλεται στην έλλειψη ενδιαφέροντος και βάρους που δείχνει συνολικά το κράτος απέναντι στα ζητήματα αυτά έτσι ώστε να δώσει τα κίνητρα τα οποία προείπατε. Ρωτάω, ποιος θα απολογηθεί στους πολίτες όταν αστοχήσει η όλη διαδικασία; Κι εδώ είναι ένα ζήτημα που είναι πολιτικό κυρίαρχα και νομίζω ότι θα πρέπει να μας απασχολήσει όλους.

Για την κατασκευή του εργοστασίου τώρα, έχει προβλεφθεί μια μονάδα αναερόβιας χώνευσης προδιαλεγμένου οργανικού κλάσματος δυναμικότητας 20 χιλιάδων τόνων ανά έτος, εκτός από την κύρια και κεντρική μονάδα που θα είναι για τη διαχείριση αστικών απορριμμάτων 150 χιλιάδων τόνων σε πρώτη φάση και θα εξυπηρετεί όλο το νομό Αχαΐας.

Σύμφωνα με την απόφαση των όρων του έργου, είναι αναγκαία η προώθηση συστημάτων για την επεξεργασία οργανικών αποβλήτων, με χωριστή συλλογή οργανικών αποβλήτων από μαζικά σημεία εστίασης, καθώς και νοικοκυριά, οργανικά κουζίνας και άλλων οργανικών αποβλήτων, ιλύες, πράσινο και τα λοιπά, προκειμένου να προωθηθεί η παραγωγή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές αλλά και η ανάκτηση οργανικού άνθρακα και η επαναφορά θρεπτικών ουσιών στο έδαφος.

Ο περιορισμός των αποβλήτων και η ανακύκλωση δεν μπορούν να πετύχουν σαν στόχοι χωρίς την ενεργητική συνεργασία των

πολιτών. Πιστεύω η Τοπική Αυτοδιοίκηση ως ο εγγύτερος στον πολίτη βαθμός Διοίκησης, οφείλει και το κάνει να καλλιεργήσει στην κοινωνία συνείδηση φιλική προς το περιβάλλον και να προωθήσει την ανακύκλωση και όχι μόνον αυτή.

Είναι καθήκον μας, εννοώ όλων των Αυτοδιοικητικών, όλων των εμπλεκομένων, να υποστηρίξουμε αυτή την πολιτική και χρέος όπως προείπα της Πολιτείας να δώσει κίνητρα για να την κάνουμε πράξη. Σας ευχαριστώ πολύ και συγχαρητήρια για την πρωτοβουλία που έχετε πάρει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ:

Ευχαριστούμε τον κ. Αλεξόπουλο, Πρόεδρο της ΤΕΔΚ, για τα πολύ ουσιαστικά πράγματα που μας είπε.

Καλωσορίζουμε και το Δήμαρχο Διακοφτού τον κ. Βασιλείου, παρών στις εκδηλώσεις του ΤΕΕ, πρέπει να το πούμε, πιστός έτσι οπαδός του ΤΕΕ και τον Δήμαρχο Πατρέων, μόνιμο θαμώνα εδώ του Τεχνικού Επιμελητηρίου.

Και καλούμε τον εκπρόσωπο του Κόμματος των Πρασίνων τον κ. Κανέλλη για έναν χαιρετισμό.

Κος ΚΑΝΕΛΛΗΣ:

Γεια σας, για το κόμμα μας η ανακύκλωση δεν είναι απλά μια καλή ιδέα, ούτε μια τεχνικά εφαρμόσιμη λύση, είναι ένα από τα στρατηγικά στοιχεία της βιωσιμότητας, που είναι η μόνη κατεύθυνση που μπορούμε να πάρουμε. Δε θα αναφερθώ περαιτέρω, είναι σαφές το γιατί.

Σε δυο-τρία σημεία ήθελα να αναφερθώ, είναι ανάγκη η ανακύκλωση με στόχο όλοι οι Δήμοι της χώρας να έχουν όλα τα συστήματα, να εμπνευστεί κεντρικά και να στηριχθεί από τους κεντρικούς Δήμους της κάθε περιοχής. Δεν μπορούν οι μικρότεροι Δήμοι να έχουν ας πούμε ΚΔΑΥ, όπως γίνεται με το Δήμο Πατρέων που στηρίζει μια σειρά από Δήμους η Κεντρική Ηγεσία της χώρας θα πρέπει σε όλη την Ελλάδα να φτιάξει τέτοια σχήματα που κεντρικά ΚΔΑΥ να στηρίζουν και τους μικρότερους Δήμους.

Και ένα άλλο σημείο που ήθελα να θίξω που δε θίγεται στο πρόγραμμα και θα παρακαλέσω τους εισηγητές και κυρίως τον κ. Σκορδίλη να αναφερθούν σε αυτό, είναι το μεγάλο ζήτημα, όπου το μεγαλύτερο ρεύμα προς ανακύκλωση είναι τα μπάζα. Στην Αχαΐα

έχουμε μεγάλο πρόβλημα, πρόσφατα είχαμε και μηχανοκίνητη κινητοποίηση στην πόλη της Πάτρας από τους χωματουργούς και όλους αυτούς.

Η Ακτή Δημέων δίπλα μέσα στην πόλη μας είναι μπαζότοπος αυτή τη στιγμή που μιλάμε και δεν μπορούν να συνεχιστούν αυτά, οι Τοπικές Αρχές, ο Δήμος Πατρέων ας πούμε έδωσε μια προσωρινή λύση τρίμηνη ή κάτι τέτοιο. Αυτό που θέλουμε να τονίσουμε εμείς είναι ότι εδώ και τώρα άμεσα να μη δίνουμε προσωρινές λύσεις χωρίς ανταλλάγματα.

Όλοι οι εμπλεκόμενοι σε αυτή την ιστορία θα πρέπει να αποδεχθούν άμεσα ότι θα συστήσουν σύστημα διαλογής των οικοδομικών υλικών, των ΑΕΕΚ όπως λέγονται τεχνικά, και όχι να εκβιαζόμαστε κάθε τρεις και λίγο για προσωρινές λύσεις και με τις οποίες προσωρινές λύσεις αφήνουμε το χώρο χωρίς αποκατάσταση συνέχεια.

Εδώ και τώρα λοιπόν να απαιτηθεί από τις Τοπικές Αρχές από τους εμπλεκόμενους αυτό το ζήτημα, να μπει μπροστά το ζήτημα των οικοδομικών αποβλήτων με τις χιλιάδες τόνους, τα εκατομμύρια μάλλον τόνους κατ' έτος. Να τους ζητηθεί ως αντάλλαγμα για την οποιαδήποτε προσωρινή και μόνιμη ανεύρεση χώρου η εγκατάσταση, το να συνεννοηθούν και να κάνουν με τις προβλέψεις του νόμου σύστημα διαλογής-ανακύκλωσης των χρήσιμων υλικών, αλλά και ανακύκλωσης ακόμα και των αδρανών που υπάρχουν στα μπάζα.

Αυτό ήθελα ως ουσιαστική συμβολή και τέλος ήθελα να παρακαλέσω το ΤΕΕ να βάλει τις εισηγήσεις στην ιστοσελίδα του, για να τις έχουμε διαθέσιμες. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ:

Ευχαριστούμε τον κ. Κανέλλη. Και θα καλέσω στο βήμα τον κ. Τριανταφυλλόπουλο, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ, για ένα σύντομο χαιρετισμό.

Κος ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ:

Καλημέρα σας, ευχαριστώ για την πρόσκληση. Να σας συγχαρώ για την πρωτοβουλία αυτή, μία πρωτοβουλία που έχει να κάνει με την προστασία και την ορθολογική διαχείριση του περιβάλλοντος.

Εγώ είμαι εδώ με ιδιαίτερη χαρά, γιατί έχουμε κάνει μια μεγάλη προσπάθεια τα προηγούμενα χρόνια, έτσι ώστε ο Δήμος της Πάτρας να

πρωτοπορήσει στα προγράμματα εναλλακτικής διαχείρισης των απορριμμάτων.

Είναι εδώ δύο σημαντικοί άνθρωποι, οι οποίοι έχουν συμβάλει σε αυτό το οποίο βλέπουμε σήμερα ως πρακτική, μέσα από τη διαδικασία της ανακύκλωσης. Είναι ο πρώην Δήμαρχος της Πάτρας ο Ανδρέας Καράβολας, που έβαλε τη δική του σφραγίδα τη δεκαετία του '90 σε ότι αφορά τη διαχείριση των απορριμμάτων, με την κατασκευή και λειτουργία του χώρου υγειονομικής ταφής στην Ξερόλακα, καθώς επίσης την κατασκευή και τη λειτουργία του Κέντρου Διαλογής Ανακυκλώσιμων Υλικών, του ΚΔΑΥ, το οποίο κι αυτό λειτουργεί στην Ξερόλακα.

Επίσης, είναι μαζί μας ένας σημαντικός άνθρωπος, που έχει ουσιαστική συμβολή στα προγράμματα διαχείρισης στερεών αποβλήτων και μιλάω για τον κ. Σκορδίλη, τον οποίον προσωπικά ευχαριστώ πάρα πολύ για τη συνεργασία που είχαμε εκείνα τα χρόνια σε ότι αφορά και το θέμα της Ξερόλακας αλλά κυρίως τα θέματα της ανακύκλωσης. Μας βοήθησε πάρα πολύ και είναι τιμή για το Ελληνικό Κράτος να έχει τέτοιους υπηρεσιακούς παράγοντες οι οποίοι πονάνε το αντικείμενο με το οποίο ασχολούνται.

Εγώ κυρίες και κύριοι και από την επιστημονική μου ιδιότητα θα είμαι παρών, κ. Πρόεδρε σε ότι χρειαστείτε να συμβάλλω, έτσι ώστε να εξελίξουμε ακόμα περισσότερο τα προγράμματα της ανακύκλωσης και αυτό που είπε και ο κ. Κανέλλης σε ότι αφορά την ανακύκλωση των οικοδομικών υλικών που είναι ένα πάρα πολύ μεγάλο πρόβλημα για την περιοχή μας όπου ποτάμια, ρέματα, χωράφια είναι γεμάτα από αδρανή υλικά και πρέπει να μπούμε και σε αυτή τη διαδικασία της ανακύκλωσης αυτών των αδρανών υλικών.

Με αυτές τις απλές και λίγες σκέψεις να σας ευχαριστήσω και θα είμαι πάντα κοντά σας σε ότι αφορά τα θέματα προστασίας και διαχείρισης του περιβάλλοντος. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ:

Ευχαριστούμε τον κ. Τριανταφυλλόπουλο που ήταν πραγματικά ουσιαστικός και σύντομος. Εδώ τελείωσαν οι χαιρετισμοί, θα κάνουμε μία αλλαγή Προεδρείου και θα συνεχίσουμε με τις εισηγήσεις. Δύο λεπτά δηλαδή για αλλαγή Προεδρείου και τίποτα περισσότερο και πριν να γίνει η αλλαγή θέλω να ευχαριστήσω την Οργανωτική Επιτροπή που

έκανε πολύ καλή δουλειά και τους συναδέλφους από την Αθήνα από το Κεντρικό ΤΕΕ και τους συναδέλφους από την Πάτρα για την προσπάθειά τους. Ευχαριστώ πολύ.

Διάλειμμα για αλλαγή Προεδρείου

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ:

Λοιπόν μπορούμε να προχωρήσουμε στο δεύτερο κύκλο των εισηγήσεων και καλώ στο βήμα τον κ. Σκορδίλη, Αρχιτέκτονα Χημικό Μηχανικό του ΥΠΕΚΑ, μέλος της Μόνιμης Επιτροπής του Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης.

**«Η ανακύκλωση στην Ελλάδα–
Παρόν & Προοπτικές»**

Κος ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ:

Ευχαριστώ πολύ, θα προσπαθήσω να είμαι σύντομος, γιατί χωρίζουμε τις εισηγήσεις μου σε δύο μέρη.

Χαίρομαι ιδιαίτερα που είμαι στην Πάτρα, γιατί η Πάτρα ήταν από τις πρώτες περιοχές που πραγματικά εφάρμοσαν νέες μεθόδους, τόσο στην κατασκευή σύγχρονου ΧΥΤΑ, καθώς επίσης και στο Κέντρο Διαλογής και εξακολουθούν να είναι και ελπίζουμε και με τη νέα πρωτοποριακή μονάδα που θα χτίσουν να αποτελέσουν το παράδειγμα για την υπόλοιπη Ελλάδα.

Η διαχείριση των αποβλήτων είναι ένα πολύπλοκο θέμα και βέβαια γενικά το περιβάλλον αποτελεί μία από τις μεγάλες προκλήσεις του καιρού μας. Το θέμα δεν είναι μόνο περιβαλλοντικό, είναι βασικά περιβαλλοντικό, αλλά είναι πολιτικό, είναι οικονομικό αν σκεφτεί κανείς ότι στη διαχείριση των αποβλήτων και ιδιαίτερα στην ανακύκλωση είναι από τις λίγες δραστηριότητες που πέρασαν την κρίση και ανθούν ακόμα και σήμερα σε όλο τον κόσμο. Είναι ένα θέμα κοινωνικό πολύ σοβαρό για την απασχόληση τον τελευταίο καιρό.

Πράγματι δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας και αν για τις άλλες χώρες η ανακύκλωση είναι ένα σωστό βήμα περιβαλλοντικής διαχείρισης για μας στην Ελλάδα είναι επιτακτική ανάγκη αν σκεφτεί κανείς ότι δεν έχουμε καμία πρώτη ύλη για το χαρτί, για το πλαστικό, για τα μέταλλα, πλην του βωξίτη που κι εκεί χρειαζόμαστε τεράστιες

ποσότητες ενέργειας, καθώς επίσης και για το γυαλί. Άρα είναι πρωταρχικής σημασίας η προώθηση της ανακύκλωσης στην Ελλάδα.

Βέβαια, εδώ μπορώ να κάνω μία πολύ γρήγορη αναφορά στην Ευρωπαϊκή Ένωση, 1,3 δισεκατομμύρια είναι η παραγωγή των αποβλήτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και από αυτά τα 58 εκατομμύρια είναι παραγωγή επικίνδυνων αποβλήτων κάθε χρόνο. Εδώ είναι οι τρόποι διάθεσης κι όταν λέω ΧΥΤΑ εννοώ και τα υπολείμματα, γιατί εδώ στην Ελλάδα βγάλαμε και τη λέξη ΧΥΤΥ που στην ουσία απόβλητα είναι κι αυτά.

Βλέπει κανείς δηλαδή τις διαδικασίες που υπάρχουν και βέβαια το νομικό πλαίσιο που υπήρχε μέχρι σήμερα αλλάζει εντελώς στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τη νέα οδηγία 2008/1998, που πλέον η Ευρωπαϊκή Ένωση με σύνθημα «Ευρώπη κοινωνία της ανακύκλωσης» μπαίνει πλέον σε εντελώς νέα και διαφορετική στρατηγική, για τη διαχείριση των αποβλήτων.

Είναι μία απλή οδηγία, καταργεί τις προηγούμενες όλες για τα μη επικίνδυνα και τα επικίνδυνα, προωθεί την ανακύκλωση και βέβαια και την πρόληψη της δημιουργίας των αποβλήτων με συγκεκριμένες δραστηριότητες και όχι θεωρητικά και αυτό θα το πετύχει με την ανάλυση του κύκλου ζωής που για πρώτη φορά μπαίνει μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση ενεργά, δηλαδή σε κάθε προϊόν πλέον να υπάρχει η σκέψη το τι θα γίνει και μετά ξεκινώντας από τις πρώτες ύλες.

Αυτή είναι η εκτίμηση της παραγωγής στην Ελλάδα. Πραγματικά τα τελευταία χρόνια, αν στην Ευρωπαϊκή Ένωση η παραγωγή ήταν γύρω στο 19% η αύξησή της, στην Ελλάδα είχε ξεπεράσει τα τελευταία χρόνια το 30%. Βέβαια και μετά την οικονομική κρίση αυτό άρχισε και πέφτει, όπως και υπάρχει και μία πολύ σοβαρή αλλαγή στη σύνθεση των απορριμμάτων, δηλαδή βλέπει κανείς ότι το οργανικό ζυμώσιμο ενώ πριν από τη δεκαετία του '80 ήταν 50% και 55% τώρα έχει κατέβει στο 40%, βέβαια με την αύξηση του πλαστικού και του χαρτιού.

Αυτή είναι η διάθεση σήμερα στην Ελλάδα, σε γενικές γραμμές έχουμε τους χώρους ταφής, έχουμε τους χώρους ανεξέλεγκτης διάθεσης, έχουμε τρία εργοστάσια από τα οποία δύο λειτουργούν στην Αττική και στα Χανιά, καθώς και μία μονάδα κομποστοποίησης στην Καλαμάτα που δυστυχώς -κακώς- δεν λειτουργεί.

Και βέβαια το 2001 ξεκίνησε ο Νόμος 2939, ο νόμος που έδωσε μία εντελώς διαφορετική αλλαγή στη σκέψη για την ανακύκλωση. Βέβαια από αυτό το νόμο θα σας πω τι έχει γίνει και βέβαια με την τελευταία τροποποίηση τι γίνεται για να διορθωθούν και να μπει σε νέες φάσεις η ανακύκλωση στη χώρα μας.

Ο 2939 εκτός από τις βασικές αρχές που είναι και στα πλαίσια της συμμόρφωσης με την Ευρωπαϊκή Ένωση, έχει μία εντελώς διαφορετική αντίληψη των πραγμάτων. Δίνει στους παραγωγούς να κάνουν τη διαχείριση, αλλά παράλληλα όμως ιδρύει τον φορέα που κάνει τον έλεγχο, δηλαδή αυτά τα δύο πάνε μαζί.

Δυστυχώς καθυστέρησε σε πολύ μεγάλο βαθμό ο φορέας του ελέγχου, έγιναν βέβαια τα συστήματα, υπάρχουν αρκετά προβλήματα και τώρα γίνεται με την τροποποίηση του νόμου μία προσπάθεια να βοηθηθεί και η Τοπική Αυτοδιοίκηση να μπουν πλέον σε νέα βάση τα ανταποδοτικά και να δοθεί ένα κριτήριο για την αύξηση της ανακύκλωσης, που βασικά παίζει πολύ σπουδαίο ρόλο.

Και βέβαια μέχρι του να ιδρυθεί ο φορέας που τώρα είναι σε εξέλιξη και ελπίζουμε πολύ σύντομα να ψηφιστεί η τροποποίηση αυτή που θα βοηθήσει πάρα πολύ τη λειτουργία αυτού του φορέα, έχουν γίνει στη χώρα μας συλλογικά και ατομικά συστήματα, τα οποία δεν είναι τίποτα άλλο παρά δίνει τη δυνατότητα στους παραγωγούς με τον έλεγχο της Πολιτείας και βέβαια με συνεργασία με την Τοπική Αυτοδιοίκηση και εδώ πραγματικά τέθηκε πριν ένα θέμα πολύ μεγάλο και αυτό το θέμα θα πρέπει οπωσδήποτε ο «ΕΟΦΣΑΠ» ο φορέας να το λύσει.

Βέβαια, εκείνο που αλλάζει, γιατί ανακύκλωση στην Ελλάδα γινόταν πάντα και από την κουρελού από τους προγόνους μας είμαστε οι πρώτοι που κάναμε ανακύκλωση και μην ξεχνάμε ότι οι πρώτες οδηγίες-νόμοι για την ανακύκλωση βγήκαν το 430 π.Χ. όπου ο Ηρόδοτος αναφέρει που πήγαιναν τα απόβλητα τότε εκτός των τειχών οι Αθηναίοι.

Πραγματικά ήταν μία αντίληψη που είχε ξεκινήσει πολλά χρόνια πριν, δεν ανακαλύφθηκε τώρα τελευταία, αλλά βέβαια τα διάφορα γεγονότα και ιδιαίτερα το 1973 με την πρώτη ενεργειακή κρίση εκεί άρχισε και ξύπνησε ο κόσμος και οι διεθνείς οργανώσεις άλλαξαν τις

στρατηγικές τους και είπαν γιατί αυτά τα απορρίμματα να πηγαίνουν σε λάθος τόπο.

Ένα βασικό νόημα της ανακύκλωσης δεν είναι ότι ό,τι παίρνουμε το ανακυκλώνουμε αμέσως, κάνουμε μία απορρύπανση, γιατί υπάρχουν πολλές επικίνδυνες ουσίες, ή προσπαθούμε να φτιάξουμε καλύτερα προϊόντα. Και βέβαια μέχρι σήμερα έχουν γίνει τα εξής συστήματα και θα σας κάνω την πρώτη αναφορά.

Υπάρχουν τρία συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης, συλλογικά δηλαδή και ένα σύστημα ατομικό που είναι αυτό του ΑΒ Βασιλόπουλου, υπάρχει ένα σύστημα για τα λιπαντικά ΕΛΑ, ένα σύστημα για τα λάστιχα, για τα οχήματα, για τους συσσωρευτές και τις ηλεκτρικές στήλες, τα απόβλητα ηλεκτρικού-ηλεκτρονικού εξοπλισμού δύο συστήματα και βέβαια κάτι που τέθηκε και από τον εκπρόσωπο των Πρασίνων, τα μπάζα.

Τα μπάζα είναι ένα πολύ μεγάλο θέμα, δεν υπάρχει οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα απόβλητα των εκσκαφών, τώρα δουλεύεται, βέβαια είναι στη γενική οδηγία που υπάρχει για τα απόβλητά τους, αλλά δυστυχώς είναι η τρίτη φορά που πηγαίνει στο Συμβούλιο της Επικρατείας και τις δύο φορές επεστράφη γιατί δεν είχε ιδρυθεί ο Εθνικός Οργανισμός Εναλλακτικής Διαχείρισης.

Παρόλα αυτά το Υπουργείο προχώρησε να ετοιμαστούν οι φάκελοι για συστήματα -και απαντώ στην ερώτηση που έκανε παρότι δεν είμαι εκπρόσωπος του ΥΠΕΚΑ εδώ, εκπροσωπώ το Τεχνικό Επιμελητήριο- προχώρησε και ήδη ετοιμάζονται φάκελοι για να γίνουν συστήματα, που βέβαια αυτά τα συστήματα διαφέρουν από τα υπόλοιπα, δεν είναι εθνικής εμβέλειας γιατί δεν μπορεί να κουβαλήσει κανείς τα απόβλητα αυτά από το ένα μέρος στο άλλο.

Να έρθουμε λίγο στη συσκευασία του μπλε κάδου, με τεράστια προβλήματα. Παρόλα αυτά έγιναν αυτά τα κέντρα που βλέπετε εσείς και ένα από τα πρώτα που έγιναν στην Ελλάδα ήταν αυτό το κέντρο της Πάτρας. Υπάρχουν σε διάφορα σημεία, αλλά και το σύστημα αυτό έχει αρκετά προβλήματα και ελπίζουμε εμείς ότι σύντομα με την τροποποίηση αυτή του νόμου και την αναδιάρθρωση όλων των φακέλων για όλα τα συστήματα.

Και αυτό είναι πραγματικά κάτι που θα αλλάξει και θα δώσει νέα πνοή στην ανακύκλωση στην Ελλάδα για να υπάρχει καλύτερη

συνεργασία με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, θα γίνουν αλλαγές ριζικές στα συστήματα, έτσι ώστε να μην παρουσιάζουν τα συστήματα όπως αναφέρθηκε πριν με τον μπλε κάδο, αλλά και άλλα συστήματα, που πραγματικά ενώ έχουν υπογράψει τις συμβάσεις δεν προχωρούν κι ελπίζουμε σε σύντομο διάστημα να προχωρήσει αυτή η τροποποίηση και να λειτουργήσει ο Εθνικός Οργανισμός.

Περίπου 50% των υλικών συσκευασιών σήμερα ανακυκλώνονται σε όλη την Ελλάδα με αυτά τα τέσσερα συστήματα που σας είπα προηγουμένως και θα δούμε και τα οφέλη που έχουν. Ένα άλλο σύστημα είναι αυτό της αφής, με 47 χιλιάδες σημεία συλλογής και 629 τόνους, όπου η Ελλάδα για πρώτη φορά και αυτό δεν έχει ξανασυμβεί, έχει πετύχει τον στόχο του 2012.

Δηλαδή αυτό που λέει η νέα κοινοτική οδηγία για τις μπαταρίες και για τις ηλεκτρικές στήλες να πιάσουμε το 25% το 2012 κι αυτό είναι σπάνιο φαινόμενο για τη χώρα μας, το έχουμε πετύχει και είμαστε η δεύτερη χώρα σε σημεία σε όλη τη χώρα για τις μικρές αυτές μπαταριούλες, γιατί το σύστημα εκεί και επικοινωνιακά αλλά και στη λειτουργία του δουλεύει καλά, σε σχέση με τα υπόλοιπα που υπάρχουν μεγάλα προβλήματα.

Η ανακύκλωση των μπαταριών των συσσωρευτών που δε γίνεται τόσο πολύ από το σύστημα αλλά από τους όλους εμπλεκόμενους φορείς, ιδιαίτερα από τους ανακυκλωτές, βλέπετε τα αποτελέσματα του 2009 όπου έχουν συλλεγεί από δύο χιλιάδες σημεία σε όλη τη χώρα και έχουμε μαζέψει περίπου 32 χιλιάδες τόνους από το σύνολο των 41 χιλιάδων τόνων. Είναι οι συσσωρευτές, δηλαδή ο μόλυβδος που βγαίνει από αυτές τις μπαταρίες.

Για τα μεταχειρισμένα ελαστικά, εδώ δεν πηγαίνουμε άσχημα, πηγαίνουμε αρκετά καλά, το πρόβλημα το μεγάλο είναι τα υλικά αυτά πως θα τα διαθέσουμε στην αγορά, γιατί η ανακύκλωση δε θα είχε κανένα νόημα αν τα μαζεύεις τα επεξεργάζεσαι τα απορρυπαίνεις και μετά δεν ξέρεις τι να τα κάνεις.

Εδώ γίνονται προσπάθειες ούτως ώστε να μπουν στους ελληνικούς δρόμους, κάτι που χρειάζεται και για την ασφάλεια των δρόμων για την ολισθηρότητα, αλλά και για την ηχορύπανση, αρκετές προσπάθειες και ελπίζουμε σύντομα να έχουμε τις προδιαγραφές για να προχωρήσουμε και σε αυτόν τον τομέα, ούτως ώστε εκτός από την

ενεργειακή αξιοποίηση και τη δυνατότητα χρήσης αυτών των υλικών στα χρώματα ή σε άλλες βιομηχανίες ή και την κατασκευή διαφόρων άλλων υλικών, όπως ηχοπετάσματα και άλλα, να μπει και η διαδικασία στη χρήση των δρόμων.

Λιπαντικά έλαια. Δεν πάει άσχημα η Ελλάδα στα λιπαντικά και έλαια, περίπου συγκεντρώνουμε 33.500 τόνους, όλοι γνωρίζουμε ότι έχουμε πρόβλημα με το πετρέλαιο και στις ελληνικές επιχειρήσεις ανακυκλώνονται και οι 33 χιλιάδες τόνοι. Εδώ μία μείωση του όγκου των αποβλήτων, είναι περίπου 5 εκατομμύρια 200 χιλιάδες κυβικά μέτρα που πηγαίνουν λιγότερα στους χώρους ταφής τον τελευταίο καιρό, έχουμε εξοικονομήσει πάνω από 2,5 εκατομμύρια gigajoules και βέβαια δημιουργούνται συνεχώς νέες θέσεις εργασίας, κάτι που είναι πολύ σοβαρό.

Και μιας και μιλάμε τώρα για τις κλιματικές αλλαγές, η μείωση του διοξειδίου του άνθρακα από την ανακύκλωση αυτή που γίνεται στην Ελλάδα, που δεν είναι αυτή που θέλουμε να είναι κι ελπίζουμε σύντομα να κάνουμε αυτές τις αλλαγές που χρειάζονται για να προχωρήσουμε, είναι γύρω στις 370 χιλιάδες τόνοι διοξειδίου του άνθρακα που πηγαίνουν λιγότεροι στην ατμόσφαιρα από αυτή την ανακύκλωση που κάνουμε.

Και βέβαια έχουν δημιουργηθεί πάνω από χίλιες νέες θέσεις εργασίας άμεσες, γιατί υπάρχουν και οι έμμεσες θέσεις και ελπίζουμε ότι με την τροποποίηση αυτή θα προχωρήσουμε, γιατί όπως σας είπα ένας βασικός μοχλός στην όλη υπόθεση είναι και η επικοινωνία η πληροφόρηση με τον κόσμο, γιατί χωρίς συμμετοχή δε σημαίνει ανακύκλωση και συμμετοχή, σημαίνει σωστή πληροφόρηση και τη σωστή πληροφόρηση πρέπει να την κάνουν και τα συστήματα και το ΥΠΕΚΑ, αλλά με τις αλλαγές των φακέλων, όπως είπαμε προηγουμένως.

Θα έχουμε τη δυνατότητα να συνεχίσουμε με τα αυτοκίνητα και με τα ηλεκτρικά-ηλεκτρονικά στη δεύτερη εισήγησή μας και βέβαια στη συζήτηση που θα κάνουμε, ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ:

Ευχαριστούμε για όσα ενδιαφέροντα μας είπε ο κ. Σκορδίλης.

Να καλωσορίσουμε στη σημερινή μας ημερίδα τον Υφυπουργό τον κ. Κατσιφάρα, τον Γενικό Γραμματέα τον κ. Αποστολόπουλο, το

Δήμαρχο της Πάτρας τον κ. Φούρα, το Νομάρχη τον κ. Κατσικόπουλο, τον κ. Παπαδόπουλο, τον Υφυπουργό τον κ. Μανιάτη, τον Πρύτανη τον κ. Κουμπιά -είσαστε τόσοι πολλοί, που με αιφνιδιάσατε- τον κ. Τζανάκο που κάπου είδα, τον κ. Παπαδόπουλο τον Βουλευτή και σας ευχαριστούμε για την πραγματικά συμμετοχή σας στην ημερίδα.

Και να καλέσω τον κ. Μανιάτη για ένα σύντομο χαιρετισμό.

Κος ΜΑΝΙΑΤΗΣ:

Καλημέρα. Ξέρετε, κάθε φορά που βρίσκομαι σε μια τέτοια εκδήλωση λέω τώρα τι να πει κανείς για ένα θέμα το οποίο θα έπρεπε αυτή η χώρα να το έχει κλείσει εδώ και είκοσι χρόνια; Και μονίμως αισθανόμαστε ότι όλοι τα ξέρουμε όλα και είναι αλήθεια αυτό, όλοι ξέρουμε τι πρέπει να κάνουμε, αλλά για άλλη μια φορά αισθανόμαστε ότι είμαστε απελπιστικά πίσω.

Πρώτα απ' όλα θέλω να συγχαρώ το Επιμελητήριο γι' αυτή την πρωτοβουλία και πρέπει να σας πω ότι χαίρομαι γιατί και ως Μηχανικός, αλλά τώρα πια και με τη νέα ιδιότητα του Υφυπουργού, αισθάνομαι ότι τουλάχιστον στα μεγάλα ζητήματα τα περιβαλλοντικά και αναπτυξιακά που απασχολούν την κοινωνία και τη χώρα μας, η Πολιτική Ηγεσία του Υπουργείου Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και το Τεχνικό Επιμελητήριο, είναι η πρώτη φορά που πηγαίνουμε τόσο μαζί.

Και νομίζω ότι είναι από τις λίγες στιγμές τις τελευταίες δεκαετίες που ο ρόλος του Τεχνικού Επιμελητηρίου ως Τεχνικού Συμβούλου της Πολιτείας αποκτά πραγματικά ένα πολύ ουσιαστικό νόημα. Και σας το λέω γιατί βιώνω από μέσα το πόσο συνεργαζόμαστε με το Τεχνικό Επιμελητήριο στα θέματα που διαχειρίζομαι εγώ, στα θέματα της ενέργειας.

Για την ανακύκλωση θα σας πω μόνον δυο φράσεις. Είναι βέβαιο ότι πρέπει να μειώσουμε πρώτα απ' όλα τους όγκους που παράγουμε. Είναι επίσης βέβαια ότι πρέπει να προχωρήσουμε στην επαναχρησιμοποίηση και στην παραγωγή ενέργειας από τα συγκεκριμένα απορρίμματα και είναι επίσης βέβαιο η τρίτη φάση της στρατηγικής μας, ότι πρέπει να φροντίζουμε με περιβαλλοντικά ορθές πρακτικές να αποθηκεύουμε αυτά τα οποία τελικά πηγαίνουν σε έναν χώρο εναπόθεσης.

Δυστυχώς η χώρα μας συνεχίζει να είναι το μαύρο πρόβατο. Εμείς ως Πολιτική Ηγεσία πρέπει να έχουμε κάνει πάνω από τέσσερα ταξίδια στις Βρυξέλες μιλώντας και ήδη η Υπουργός ξαναπάει αυτή την εβδομάδα να συναντήσει τον καινούριο Επίτροπο του Περιβάλλοντος, πάλι για το θέμα της διαχείρισης απορριμμάτων.

Πρέπει να σας πω ότι ήδη -το αναφέρατε- είναι στο Συμβούλιο Επικρατείας το Προεδρικό Διάταγμα για την επαναχρησιμοποίηση και την ορθολογική και σωστή διαχείριση όσων απορριμμάτων προκύπτουν από κατασκευές και τέτοιου είδους διαδικασίες. Εδώ να σας προσθέσω ότι υπάρχει κι ένα άλλο είδος απορριμμάτων, το οποίο μέχρι τώρα δεν έχουμε αντιμετωπίσει, είναι αυτό που παράγεται από την εξορυκτική διαδικασία της χώρας, από τα λατομεία, τα μεταλλεία, συνολικά από την αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου της χώρας.

Πρέπει να σας πω λοιπόν στο πλαίσιο του επανασχεδιασμού της λατομικής και μεταλλευτικής πολιτικής που κάνουμε τώρα και που ελπίζω ότι σε ελάχιστους μήνες θα είναι νόμος του κράτους, παίρνουμε ειδική πρόνοια για να κάνουμε ειδικούς χειρισμούς, με διαδικασίες ανακύκλωσης των παραπροϊόντων, των υποπροϊόντων, που προκύπτουν από τις λατομικές και τις μεταλλευτικές διεργασίες και άρα και σε αυτό το θέμα προσπαθούμε να προσαρμοστούμε σε αυτό που επιβάλλουν οι κοινοτικές οδηγίες.

Γνωρίζετε επίσης πολύ καλά ότι προωθείται η ρύθμιση για να υπάρχει συσχέτιση ανάμεσα στο τέλος που πληρώνουν οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης στους Φορείς Διαχείρισης Απορριμμάτων και του όγκου που στέλνουν εκεί. Εγώ το θεωρώ αυτό μια απολύτως προφανή αυτονόητη και σωστή διαδικασία, διότι πρέπει να υπάρχουν πια κίνητρα και αντικίνητρα.

Θα κλείσω με μία φράση: Θεωρώ ότι ακόμη στα θέματα του περιβάλλοντος είμαστε στη φάση των ευχολογίων. Εγώ δεν είμαι ευχαριστημένος ούτε από τη χώρα μου, ούτε από την Κυβέρνησή μου. Θα έπρεπε να δοκιμάσουμε να κάνουμε και δεκάδες άλλα πράγματα, είμαστε τόσο πίσω που ότι και να κάνουμε συνεχίζουμε να είμαστε πίσω.

Θα σας πω μόνο τούτο: Φανταστείτε σε πόσο βαθμό δεν υλοποιούμε την αρχή ο ρυπαίνων πληρώνει κι εγώ δεν αντιλαμβάνομαι γιατί την έχουμε υιοθετήσει αυτή την αρχή, όταν η σωστή αρχή θα

έπρεπε να είναι ο ρυπαίνων αποκαθιστά, όχι πληρώνει, ο ρυπαίνων αποκαθιστά.

Κλείνω λέγοντάς σας ότι τουλάχιστον η σημερινή Πολιτική Ηγεσία του νέου Υπουργείου Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και η Υπουργός η Τίνα η Μπιρμπίλη και ο Θάνος Μωραΐτης ο Υφυπουργός που έχει την αρμοδιότητα στα θέματα του περιβάλλοντος και εγώ από την πλευρά της ενέργειας, κάνουμε ότι περνάει από το χέρι μας στις συγκεκριμένες πολύ σφιχτές οικονομικές συνθήκες, για να πάψουμε να είμαστε το μαύρο πρόβατο στα θέματα της διαχείρισης απορριμμάτων και για να υιοθετήσουμε τις καλύτερες βέλτιστες πρακτικές που υπάρχουν σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εγώ χαίρομαι που σήμερα στην Πάτρα συνέπεσε με τη δική μου επίσκεψη να υπάρχει και αυτή η εκδήλωση και θεωρώ ότι είναι ένα καλό δείγμα ότι όπως η Πάτρα σε πολλά πράγματα είναι πρωτοπόρος σε πανελλήνιο επίπεδο, μπορεί και στα ζητήματα της ανακύκλωσης να δώσει ένα καλό μήνυμα σε μεγάλες πόλεις και στην υπόλοιπη χώρα, αλλά και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Να είστε καλά, να είστε γεροί δυνατοί και μακάρι να πάνε όλα καλά, ευχαριστώ. Και μία φράση μόνο, που μου την είπε ο Ανδρέας ο Ανδρεόπουλος και ο Ανδρέας ο Φούρας ερχόμενος εδώ. Υπάρχει την Τετάρτη σύσκεψη για το εργοστάσιο, Γενικέ μου θα είσαι κι εσύ ξέρω και θέλω να ελπίζω, είμαι βέβαιος δηλαδή ότι όλα θα πάνε καλά, θα κλείσετε όλα τα ζητήματα που εκκρεμούν. Πηγαίνουμε καλά στα θέματα του εργοστασίου, νομίζω ότι μπορούμε να είμαστε αισιόδοξοι. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ:

Ευχαριστούμε τον Υφυπουργό για όσα μας είπε. Παρακαλώ τον κ. Κατσικόπουλο το Νομάρχη να μας κάνει ένα σύντομο χαιρετισμό.

Κος ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ:

Κύριοι Υφυπουργοί, κύριοι Βουλευτές, κύριοι Δήμαρχοι, κύριε Γενικέ Γραμματέα της Περιφέρειας, θέλω πραγματικά να συγχαρώ το Τεχνικό Επιμελητήριο για τις πρωτοβουλίες τις οποίες παίρνει τώρα τελευταία και ειδικά για τα θέματα τα οποία θίγει στις πολύ ενδιαφέρουσες ημερίδες τις οποίες διοργανώνει.

Θα ακουστούν πάρα πολλά και ενδιαφέροντα ζητήματα και ήδη έχουν ακουστεί αρκετά από αυτά και πρέπει να σας πω και είναι

ευκαιρία που είναι εδώ και ο κ. Υφυπουργός ότι στην Αυτοδιοίκηση και στον Α΄ και στο Β΄ βαθμό αντιμετωπίζουμε πάρα πολλά και σοβαρά προβλήματα που έχουν να κάνουν με τη διαχείριση υλικών, είτε στερεά απόβλητα είναι αυτά, είτε αδρανή υλικά από κατεδαφίσεις και λοιπά, βλέπουμε ότι υπάρχει μία ασάφεια στο νομοθετικό πλαίσιο το οποίο πάρα πολλές φορές δημιουργεί προβλήματα και κοινωνικές εντάσεις και εκρήξεις.

Εμείς στην Πάτρα κ. Υπουργέ έχουμε αυτό το τεράστιο πρόβλημα τον τελευταίο καιρό με την εναπόθεση των αδρανών υλικών. Δεν μπορούμε να χωροθετήσουμε μία περιοχή, δεν μπορείτε να φανταστείτε τι μεγάλο πρόβλημα είναι σε σχέση με τις αδειοδοτήσεις και με τις χωροθετήσεις, με αποτέλεσμα να υπάρχει αυτή η αναρχία, η εναπόθεση όπου μπορεί να φανταστεί κανείς και κυρίως εκείνα που την πληρώνουν είναι τα ρέματα και τα ποτάμια και κατά συνέπεια το περιβάλλον στην ευρύτερη έννοια.

Από κει και ύστερα η ανακύκλωση που είναι και το σημερινό θέμα, μπορώ να πω ότι έχει βρει αποδοχή από τον κόσμο, όλα τα νοικοκυριά έχουν αρχίσει σιγά-σιγά να συνειδητοποιούν και να μπαίνουν σε αυτή τη λογική, αλλά θα πρέπει να είναι έτοιμη και η Πολιτεία εν τη ευρεία έννοια να αποδεχθεί αυτή τη διάθεση και την προσφορά του κόσμου.

Θα πρέπει λοιπόν να υπάρξει έτσι μία μέριμνα και από την πλευρά της Πολιτείας, ούτως ώστε να θωρακίσουμε με νομοθετικές ρυθμίσεις όλες αυτές τις παρεμβάσεις που μπορούμε να κάνουμε, για να δώσουμε ακόμα περισσότερη έννοια και ακόμα περισσότερη σημασία σε αυτό που λέγεται «προστασία του περιβάλλοντος».

Εγώ λοιπόν δε θέλω να προσθέσω κάτι άλλο, γιατί πολλά θα μπορούσα να πω και για τα λατομεία, γιατί εδώ ξέρετε είναι ένα τεράστιο πρόβλημα με την κοινή υπουργική απόφαση η οποία είναι σε ισχύ, που μέχρι τέλος του 2010 πρέπει να κλείσουν τα λατομεία στον Αραξο.

Γνωρίζετε ότι τα έργα δεν μπορούν να τροφοδοτηθούν από πουθενά αλλού, έχουμε ψάξει κ. Υπουργέ κι έχουμε κάνει την Επιτροπή Εξεύρεσης Λατομικής Ζώνης η οποία επί ενάμισι χρόνο προσπαθούσε να βρει νέα λατομική ζώνη στην Αχαΐα και δεν βρήκε απολύτως τίποτα παρά μόνο κάποιες περιοχές στις οποίες δεν

μπορούμε κι εκεί να χωροθετήσουμε γιατί η νομοθεσία δεν μας το επιτρέπει.

Δηλαδή θέλει αποστάσεις από οικισμούς, θέλει αποστάσεις από αρχαιολογικούς χώρους, θέλει αποστάσεις από χίλια δύο πράγματα, καταλαβαίνετε λοιπόν ότι μια τέτοια περιοχή, γιατί τροφοδοτούμε και την Ηλεία με αδρανή υλικά, τέλος του χρόνου μένει χωρίς να έχει λατομική ζώνη, με ότι αυτό συνεπάγεται. Λοιπόν, να ευχαριστήσω, να συγχαρώ και να ευχηθώ καλή επιτυχία και τα συμπεράσματά σας βέβαια τα οποία θα βγουν από δω θα είναι πάρα πολύ χρήσιμα και για μας που υπηρετούμε την Αυτοδιοίκηση. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ:

Ευχαριστούμε το Νομάρχη τον κ. Κατσίκοπουλο. Παρακαλώ τον κ. Φούρα τον Δήμαρχο της Πάτρας να έρθει στο βήμα για ένα σύντομο χαιρετισμό.

Κος ΦΟΥΡΑΣ:

Για μια φορά οι χαιρετισμοί βάζουν από «κάτω» τις ημερίδες και γι' αυτό θα προσπαθήσω να μη φλυαρήσω. Δύο θέματα θα αναφέρω, ένα εντός θέματος κι ένα εκτός επειδή εδώ είναι ο Υπουργός.

Λοιπόν το εντός θέματος, ανακύκλωση: Σας είπε ο κ. Αλεξόπουλος, θα σας πει ο κ. Δεμαρτίνος ποιος είναι ο σχεδιασμός και ποια είναι η λύση. Προς το παρόν η ανακύκλωση είναι πρόβλημα για την πόλη, γιατί τη συλλογή της την κάνουν ιδιωτικά συνεργεία και ο συντονισμός είναι κακός και δημιουργούμε μια κακή εικόνα στην πόλη λόγω έλλειψης συντονισμού.

Αποφασίσαμε να αναλάβει ο Δήμος και τη συλλογή, προκειμένου να αντιμετωπιστεί λοιπόν το πρόβλημα. Όμως ο σχεδιασμός μας έχει και μια μονάδα επεξεργασίας οικιακών οργανικών και θα την κάνουμε μέσα στον σχεδιασμό μας για 20 χιλιάδες τόνους. Δεν μπορεί να λειτουργήσει αυτό το σύστημα, αν δε στηριχτούμε σε τεχνική βοήθεια, γιατί χρειαζόμαστε ειδικούς κάδους και δεν μπορούμε να φορτώσουμε στους δημότες και αυτή την ιστορία.

Αν χρησιμοποιήσει μια πόλη το Υπουργείο πιλοτικά, είμαστε στη διάθεσή σας να συνεργαστούμε, να βάλουμε και εμείς τον όβολόν μας, αλλά να μπούμε σε ένα πρόγραμμα της διαφορετικής αντίληψης και νοοτροπίας γύρω από το διαχωρισμό των οργανικών αποβλήτων, για να έχουμε κομποστοποίηση. Το ένα είναι αυτό.

Το δεύτερο. Κύριε Υπουργέ, επιτέλους ζούμε σε μια πόλη η οποία συνήθισε και ξέχασε μια αρχή, ότι τα λιμάνια υπηρετούν τις πόλεις και όχι οι πόλεις τα λιμάνια. Εδώ η πόλη υπηρετεί το λιμάνι και όχι μόνο το υπηρετεί, πνίγεται από το λιμάνι. Έχω κάνει πρόσφατα πολλές καταγγελίες, πρέπει να γίνει νόμος του κράτους η ευρωπαϊκή οδηγία που απαγορεύει στους εφοπλιστές να δουλεύουν τις τσιμινιέρες των караβιών τους μέσα στα λιμάνια.

Έχει μετρηθεί από το πανεπιστήμιό μας ότι κάθε καράβι που βρίσκεται εδώ μετράει σε ρύπανση όσο 3 χιλιάδες αυτοκίνητα, γιατί είναι κλειστός ο χώρος του κέντρου της πόλης κι έχουμε σοβαρό πρόβλημα, πνιγόμαστε. Αυτή η ευρωπαϊκή οδηγία επιτέλους να γίνει νόμος του κράτους, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε αυτό το πρόβλημα, γιατί ξέρετε, κάθε φορά που απευθύνομαι στις Λιμενικές Αρχές μου λένε "υπάρχει πρόβλημα με τη νομοθεσία".

Πρέπει να αντιμετωπιστεί λοιπόν, γιατί δεν είναι δυνατόν να συνεχίσει να πληρώνει η πόλη και βεβαίως δε θα λυθεί κανένα πρόβλημα με το ο ρυπαίνων πληρώνει σε αυτή την κατάσταση, γιατί η ζωή μας γίνεται απερίγραπτη. Θα λυθεί το πρόβλημα όταν απαγορευτεί και εφαρμοστεί η οδηγία ότι τέσσερα μίλια από το λιμάνι δουλεύουν με άλλες πηγές ενέργειας. Αυτό και σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ:

Ευχαριστούμε το Δήμαρχο για τις ενδιαφέρουσες επισημάνσεις. Ο κ. Κουμπιάς έχει το λόγο, αν θέλει να κάνει έναν σύντομο χαιρετισμό και μετά να προχωρήσουμε στις εισηγήσεις και ευχαριστούμε πολύ για την παρουσία σας.

Κος ΚΟΥΜΠΙΑΣ:

Καλημέρα σας σε όλους και όλες.

Κύριε Πρύτανη, ως μέλος του Τεχνικού Επιμελητηρίου και εγώ ήθελα να σας συγχαρώ για μια ακόμα φορά, κάθε φορά σας συγχαίρω, νοιώθουμε υπερήφανοι για την πορεία του Τεχνικού Επιμελητηρίου και νοιώθω πολύ ευχάριστα ακούγοντας και τον Υφυπουργό να λέει ότι "πια το Τεχνικό Επιμελητήριο έχει μάλλον κατακτήσει αυτή τη θέση που του ανήκει", δηλαδή του ουσιαστικού Τεχνικού Συμβούλου.

Έχω κι εγώ να πω δύο θέματα και θα ήθελα να είναι ο Υφυπουργός αλλά φαντάζομαι το ξέρει, γιατί τον έχω ταλαιπωρήσει πολύ στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, στο Πανεπιστήμιο Πατρών για το

θέμα της ανακύκλωσης ένα όπως είπε και ο Δήμαρχος ένα εντός θέματος και ένα εκτός θέματος. Το εντός θέματος είναι ότι τα λόγια πια περισσεύουν και ή θα κάνουμε κάτι για το περιβάλλον ή δε θα κάνουμε και σε εθνικό επίπεδο και σε τοπικό και σε επίπεδο ευθύνης του καθενός.

Στο Πανεπιστήμιο Πατρών τα τελευταία χρόνια προσπαθήσαμε να υλοποιήσουμε ένα πρόγραμμα πιλοτικό, αλλά ευρείας κλίμακας, πιλοτικό όμως, ανακύκλωσης. Εκεί γνωρίζετε έχουμε και χαρτί, έχουμε και ηλεκτρονικό υλικό, μπαταρίες και τέτοιου είδους πράγματα και το πρόγραμμα αυτό πήγε τόσο καλά που μας έχει ξεπεράσει.

Αυτή τη στιγμή έχουμε έντονα παράπονα γιατί δεν μπορούμε να καλύψουμε όλη τη ζήτηση η οποία είναι τρεις φορές αυτού που είχαμε προδιαγράψει και το πρόβλημά μας είναι πόσο γρήγορα θα πάμε σε πλήρη κλίμακα και η έλλειψη της δυνατότητας να εξυπηρετήσουμε αυτές τις απαιτήσεις, όπως ανέφερε και ο Δήμαρχος, δεν είναι τόσο οι δομές οι πανεπιστημιακές, αλλά όσο η τεχνική δυσκολία από εξωτερικούς ανθρώπους που πρέπει με τεχνικά μέσα να ικανοποιήσουν αυτές τις ανάγκες. Ελπίζω ότι το επόμενο διάστημα και βεβαίως με τη νέα Πρυτανική Αρχή όλα θα πάνε καλύτερα.

Το δεύτερο είναι εδώ και δύο χρόνια και γι' αυτό ήθελα να είναι παρών ο Υφυπουργός, αλλά το γνωρίζει, στο Πανεπιστήμιο Πατρών γίνεται μια μεγάλη προσπάθεια για να εφαρμοστούν σε πλήρη κλίμακα για τις ενεργειακές του απαιτήσεις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και ιδιαιτέρως φωτοβολταϊκά συστήματα, ο ήλιος δηλαδή.

Αυτό που ζητάμε δεν είναι τίποτα άλλο, παρά να μπορούμε να συμμετέχουμε σε μια ανταγωνιστική δράση εθνική, στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, να υπάρχει δηλαδή μια τέτοια δράση, στην οποία να καταθέσουμε την επεξεργασμένη μας άποψη και ανταγωνιστικά να διεκδικήσουμε το πολύ μεγάλο ποσό που απαιτείται για την πλήρη εφαρμογή των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, έτσι ώστε ίσως να είναι το Πανεπιστήμιο Πατρών το πρώτο πανεπιστήμιο το οποίο θα χρησιμοποιεί πράσινη ενέργεια.

Για να αποδείξουμε το ενδιαφέρον μας για κάτι τέτοιο ήθελα να πω και να δώσω συγχαρητήρια στους συναδέλφους Μηχανικούς, δηλαδή την Πολυτεχνική Σχολή του Πανεπιστημίου Πατρών, της οποίας έχω την τιμή κι εγώ να είμαι μέλος. Η Πολυτεχνική Σχολή

λοιπόν, όπως ξέρετε, χρηματοδοτείται επιπλέον από τις άλλες σχολές με τους πόρους του ΤΣΜΕΔΕ, από τις κρατήσεις των τεχνικών έργων.

Η Πολυτεχνική Σχολή λοιπόν αποφάσισε να διαθέσει από τα χρήματα που πολύ μεγάλη ανάγκη έχουν τα εργαστήριά μας στην Πολυτεχνική Σχολή λόγω της μόνιμης υποχρηματοδότησης, αποφάσισε λοιπόν η Πολυτεχνική Σχολή να διαθέσει το ποσό των 300 χιλιάδων ευρώ για μια πρώτη πιλοτική εγκατάσταση φωτοβολταϊκών συστημάτων σε κτίρια της Πολυτεχνικής Σχολής, το δράμα είναι όμως ότι δεν μας επιτρέπεται ακόμα από το νομικό πλαίσιο, όσο και αν σας φαίνεται περίεργο. Θέλουμε να πληρώσουμε, αλλά δεν μπορούμε, ελπίζω να τα καταφέρουμε.

Και κλείνοντας, ήθελα να πω ότι φαντάζομαι ότι όλοι γνωρίζετε ότι στην Πολυτεχνική Σχολή, όχι μόνον όμως του Πανεπιστημίου Πατρών, υπάρχει μια μεγάλη τεχνογνωσία για τα θέματα περιβάλλοντος, για τα θέματα ανακύκλωσης, για τα θέματα διαχείρισης αποβλήτων -βλέπω εδώ τον Καθηγητή τον κ. Λυμπεράτο- και αυτή η τεχνογνωσία και χρησιμοποιείται και είναι στη διάθεση του Τεχνικού Επιμελητηρίου, γιατί η σύνδεσή μας τα τελευταία χρόνια είναι πράγματι πολύ στενό με το Τεχνικό Επιμελητήριο.

Τα περιθώρια πάντα είναι πολύ μεγάλα, σας ευχαριστώ πάρα πολύ που με ακούσατε και πολλά συγχαρητήρια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ:

Ευχαριστούμε τον Πρύτανη του πανεπιστημίου μας για τις επισημάνσεις. Να επισημάνω κι εγώ πραγματικά την πολύ στενή συνεργασία που έχουμε με το πανεπιστήμιο σαν Τεχνικό Επιμελητήριο. Και να συνεχίσουμε στο πρόγραμμά μας, καλώντας στο βήμα τον κ. Σπύρο Δεμαρτίνο, Αντιδήμαρχο Δήμου Πατρέων, να μας αναπτύξει το θέμα «Δήμος Πατρέων και Ανακύκλωση. Δυνατότητες - Προοπτικές στην Πόλη, στο Νομό, την Περιφέρεια».

**«Δήμος Πατρέων και Ανακύκλωση.
Δυνατότητες - Προοπτικές στην Πόλη,
στο Νομό, την Περιφέρεια»**

Κος ΔΕΜΑΡΤΙΝΟΣ:

Αγαπητό Προεδρείο, κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, φίλοι και φίλες, στη σημερινή ημερίδα αποτελεί τιμή για το Δήμο Πατρέων και για μένα προσωπικά να αναφερθώ κυρίως στις προσπάθειες που κάνει ο Δήμος να αναπτύξει αυτό που λέμε «ανακύκλωση», κάτι το οποίο δεν είναι τωρινό, αλλά έρχεται αρκετά χρόνια πριν.

Η διαχείριση των απορριμμάτων, αποτελεί ένα από τα πλέον σύνθετα και δύσκολα προβλήματα που καλείται να αντιμετωπίσει η χώρα μας, όπως και κάθε σύγχρονη κοινωνία. Με τα σημερινά λοιπόν δεδομένα στη χώρα μας κάθε κάτοικος παράγει κατά μέσον όρο 480 κιλά αστικά απορρίμματα ετησίως.

Και τα τελευταία χρόνια λόγω της ανάπτυξης των μεγάλων αστικών κέντρων, της συνεχούς αύξησης του τουριστικού ρεύματος, της ανόδου του βιοτικού επιπέδου και κατ' επέκταση και της αλλαγής των καταναλωτικών συνηθειών, παρατηρείται μια σημαντική τάση αύξησης αυτής της παραγωγής των αστικών απορριμμάτων, με ταυτόχρονη αλλαγή της ποιοτικής τους σύστασης, αύξηση δηλαδή των επικίνδυνων και τοξικών απορριμμάτων, εμφάνιση σύνθετων υλικών συσκευασίας και παράλληλα παρατηρείται όλο και μεγαλύτερο πρόβλημα στην εξεύρεση και αποδοχή χώρων για τη διαχείρισή τους.

Με την ισχύουσα νομοθεσία τον 2939/2001 η πολιτική διαχείρισης των απορριμμάτων δεν αποτελεί μόνο αντικείμενο μιας τεχνικής διαδικασίας, αλλά βασικό στοιχείο κοινωνικής πολιτικής και απαιτείται συνολική και ολοκληρωμένη αντιμετώπιση του προβλήματος, απαιτούνται αλλαγές στις κοινωνικές συμπεριφορές και στις νοοτροπίες.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση στην οποία ανήκει η αρμοδιότητα της διαχείρισης των απορριμμάτων, οφείλει να προσαρμόσει την πολιτική της στις νέες μεθόδους, να τηρήσει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την εφαρμογή της νέας νομοθεσίας για την εφαρμογή της εναλλακτικής διαχείρισης των απορριμμάτων, να συνεργαστεί με τα εγκεκριμένα συστήματα και να αναλάβει ενεργό ρόλο στην ενημέρωση και ευαισθητοποίηση του κοινού στις νέες συνθήκες.

Ο Δήμος Πατρών στα πλαίσια μιας ολοκληρωμένης διαχείρισης των αστικών απορριμμάτων δραστηριοποιείται πολυδιάστατα ή θα έλεγα προσπαθεί να δραστηριοποιηθεί πολυδιάστατα, στην εναλλακτική διαχείριση συσκευασιών και άλλων προϊόντων. Πιο

συγκεκριμένα, προσπαθεί να αναπτύξει μια δέσμη ρευμάτων διαχείρισης ειδικών υλικών, με στόχο την αποτελεσματικότερη συλλογή, τη διαλογή και την επαναπροώθηση αυτών των υλικών στην παραγωγική διαδικασία.

Εδώ θα πρέπει επαναλαμβανόμενος σε σχέση με την ομιλία του συναδέλφου του Γρηγόρη Αλεξόπουλου να πούμε κάτι. Μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας, το να συνάπτουμε συμβάσεις υλοποιώντας αυτά τα οποία επιτάσσει η νομοθεσία για τις διάφορες μορφές διαχείρισης ανακυκλώσιμων υλικών, δεν μας δίνει άλλοθι ότι έχουμε ολοκληρώσει το ρόλο μας και τη διαδικασία που πρέπει να επιτελέσουμε, απλά προσπαθούμε.

Και παραφράζοντας αυτό που είπε νωρίτερα ο κ. Υφυπουργός ο κ. Μανιάτης, δεν είμαστε καθόλου ικανοποιημένοι ούτε σαν Δήμος, ούτε για τις υπηρεσίες που προσπαθούμε και προσφέρουμε, ούτε προσωπικά εγώ από το ρόλο που μπορώ να επιτελέσω στα πλαίσια στα οποία λειτουργώ.

Πρώτη λοιπόν βασική ενέργεια του Δήμου ήταν η σύναψη μιας σύμβασης συνεργασίας με την Ελληνική Εταιρεία Αξιοποίησης Ανακύκλωσης το 2003, στα πλαίσια σχετικών αποφάσεων του ΥΠΕΧΩΔΕ και με βάση τη σχετική νομοθεσία. Με βάση αυτή τη σύμβαση ο Δήμος παραχώρησε κατά χρήση στην Ελληνική Εταιρεία Ανακύκλωσης στα πλαίσια αυτής της συνεργασίας το Κέντρο Διαλογής Ανακυκλώσιμων Υλικών, το ΚΔΑΥ -αυτό που βλέπουμε στην οθόνη- το οποίο λειτουργεί στην περιοχή της Ξερόλακας.

Και το οποίο δημιουργήθηκε με την παραχώρηση από το Δήμο Πατρέων της σχετικής έκτασης, κατασκευάστηκε με χρηματοδότηση από το επιχειρησιακό πρόγραμμα περιβάλλοντος το ΕΠΕΡ για την κατασκευή του κτιρίου, την προμήθεια και εγκατάσταση του αρχικού ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού, την προμήθεια των απορριμματοφόρων αποκομιδής των υλικών και την αρχική καμπάνια ενημέρωσης-ευαισθητοποίησης του προγράμματος.

Ξεκίνησε τη λειτουργία του το Δεκέμβριο του 1999, έχει περιφερειακή εμβέλεια και σήμερα εξυπηρετεί 37 Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, το Δήμο Πατρέων, την Αρχαία Ολυμπία, το Αίγιο, το Ρίο, την Ακράτα, το Διακοφτό, τη Συμπολιτεία, την Αιγίρα,

την Αμαλιάδα, τον Πύργο, τους Συνδέσμους Μεσολογγίου, Ζακύνθου, Κεφαλονιάς και Ναυπάκτου.

Από το Μάρτιο του 2010 αναμένεται να συμπεριλάβει το Δήμο Καλαβρύτων και του υφιστάμενο Δίκτυο Συλλογής και Διαλογής της Πάτρας, το οποίο αυτή τη στιγμή αριθμεί περίπου 3 χιλιάδες κάδους, δηλαδή αναπτυγμένοι στην πόλη μας είναι περίπου 3 χιλιάδες μπλε κάδοι.

Με βάση τα στοιχεία του 2009 εξυπηρετεί πληθυσμό 430 χιλιάδων κατοίκων και ανακτά συνολικά 10.850 τόνους υλικών συσκευασίας το χρόνο. Από αυτά το 80% περίπου είναι χαρτί συσκευασίας και τα υπόλοιπα -θα σας δείξω τις κάρτες για να μην τα διαβάζω- η ποσοστιαία σύνθεση των προϊόντων για το 2009 δείχνει τι ακριβώς ανακτάται και πως προκύπτει το αποτέλεσμα, εδώ είναι η μηνιαία ανάκτηση του 2009.

Παράλληλα, ο Δήμος Πατρέων έχει αναπτύξει ή προσπαθεί να αναπτύξει, για να ακριβολογούμε, κι άλλα ρεύματα συλλογής και ανακυκλώσιμων υλικών. Είναι αυτό που σας έλεγα πριν, να μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας, προσπαθούμε.

Υπάρχουν συμβάσεις, οι οποίες έχουν γίνει τα προηγούμενα χρόνια και αφορούν την εναλλακτική διαχείριση των αποβλήτων ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού, την εναλλακτική διαχείριση των συσσωρευτών και των ηλεκτρικών στηλών, τη διαχείριση των παλαιών και εγκαταλελειμμένων αυτοκινήτων και για όλα αυτά υπάρχουν προβλήματα. Υπάρχουν προβλήματα, τα οποία καμιά φορά ξεφεύγουν από τις δυνατότητες και τις δυνάμεις ενός Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Να κάνουμε κάποιες παρατηρήσεις και να πούμε κάποια πράγματα σε σχέση με αυτές τις διαδικασίες συλλογής ανακυκλώσιμων υλικών και να πάμε πρώτα απ' όλα στον ηλεκτρικό και ηλεκτρονικό εξοπλισμό, θα αναφερθεί νομίζω και ο κ. Σκορδίλης αργότερα με περισσότερη λεπτομέρεια, εγώ θέλω να αναφερθώ όμως στο κομμάτι που αφορά τον οποιονδήποτε Οργανισμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Υπάρχει σύμβαση, έχει συναφθεί με την Ελληνική Εταιρεία Ανακύκλωσης Ηλεκτρικών Συσκευών, η δράση μας όμως αυτή για να αναπτυχθεί περισσότερο πρέπει να υπάρχει ένας μηχανισμός αφενός συλλογής του υλικού, θα πρέπει να αναπτυχθεί ένα αντίστοιχο δίκτυο

ειδικών κάδων, κυρίως κάδων εσωτερικού χώρου τόσο σε δημόσιες υπηρεσίες όσο και σε δημόσια κτίρια και οργανισμούς όπου εκεί μπορεί να παράγεται αυτό το υλικό στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και όχι μόνο και μέσα από αυτή τη διαδικασία να γίνει η συλλογή.

Εμείς δεν είμαστε ευχαριστημένοι για τα αποτελέσματα αυτά σαν Δήμος, το 2009 σας λέω χαρακτηριστικά μια ολόκληρη πόλη, όπως είναι η Πάτρα, συνέλεξε μέσα από τη διαδικασία αποκομιδής των βαριών αντικειμένων 15 χιλιάδες τόνους, όταν υπάρχουν πόλεις μικρότερες της δυναμικότητας της Αμαλιάδας που πιάνουν το ίδιο ποσοστό ή σχεδόν το ίδιο ποσοστό.

Στόχος μας λοιπόν είναι η μεγιστοποίηση της συμβολής του Δήμου στη συλλογή των ηλεκτρονικών και ηλεκτρικών συσκευών, ο δραστηκός περιορισμός της συλλογής των αποβλήτων από το κύκλωμα γυρολόγων και των εμπόρων scrap, η σωστή περιβαλλοντική διαχείριση μέσω της ανακύκλωσης και η διαχείριση της επιχείρησης ουσιών και η συμβολή μας στην αποτελεσματικότερη διαχείριση των στερεών αποβλήτων του ΟΤΑ. Το ίδιο ισχύει για τις μπαταρίες, τους συσσωρευτές και τις ηλεκτρικές στήλες.

Εγκαταλελειμμένα οχήματα. Διαθέτουμε υπηρεσία, η οποία δραστηριοποιείται μόνο στον τομέα αυτό. Τι συμβαίνει; Ειδικά πρόσφατα, με αφορμή τα μέτρα για τα τέλη κυκλοφορίας και τα μέτρα της προσωρινής απόσυρσης αυτή τη στιγμή στην πόλη μας καταγράφονται περίπου 4 χιλιάδες «εγκαταλελειμμένα» αυτοκίνητα, που είναι αυτοκίνητα τα οποία έχουν αποσύρει τις πινακίδες για οικονομικούς λόγους.

Προϋπόθεση για να συμμετέχουν αυτά τα αυτοκίνητα σε αυτή τη διαδικασία, είναι η δήλωση ιδιωτικού χώρου πάρκινγκ, το νομικό πλαίσιο όμως έτσι όπως είναι φτιαγμένο, μας υποχρεώνει στην ουσία να παίζουμε ένα κρυφτούλι με τους ιδιοκτήτες, να επικολλούμε τα αντίστοιχα ειδοποιητήρια όπου εντός 45 ημερών θα πρέπει να γίνει η αποκομιδή τους.

Και οι ιδιοκτήτες πριν παρέλθει το 45ήμερο να παίρνουν τα αυτοκίνητα και να τα μετακινούν δύο γωνίες και οι μηχανισμοί του Υπουργείου Οικονομικών, οι Εφορίες, να μην έχουν άλλη δυνατότητα παρά να σου παρέχουν μόνο τα στοιχεία των ιδιοκτητών και των

αριθμών κυκλοφορίας, οι οποίες έχουν ήδη αποξηλωθεί και δεν παρέχουν καμία επιπλέον πληροφορία για το Δήμο.

Ο Δήμος Πατρέων προσπαθώντας να βελτιστοποιήσει τις αποδοτικότητες των παραπάνω ρευμάτων, προετοιμάζει συγχρόνως και την ένταξη στο παραπάνω σύστημα και νέων καινοτόμων δράσεων και νομίζω ότι εδώ είναι το ενδιαφέρον.

Ξεκινήσαμε μια διαδικασία για τη συλλογή του γυαλιού, όπου σε συνεργασία με την Ελληνική Εταιρεία Ανακύκλωσης καλέσαμε τους Φορείς της πόλης, τις Ομοσπονδίες των επαγγελματιών, την εστίαση και αναψυχή, προσδιορίσαμε τα σημεία εκείνα που δραστηριοποιούνται οι επιχειρήσεις τους και αναπτύξαμε ήδη από το Καλοκαίρι του 2009 περίπου 60 κάδους 2,5 χιλιάδων λίτρων χωρητικότητας έκαστος, για τη συλλογή του γυαλιού.

Τα αποτελέσματα δεν είναι απόλυτα ικανοποιητικά, είναι όμως ενθαρρυντικά και νομίζω ότι είναι θέμα εκπαίδευσης και προπαγάνδισης και ενημέρωσης του κοινού, προκειμένου να έχουμε ακόμα καλύτερη βελτίωση. Ήδη ο Δήμος Πατρών, σε συνεργασία πάντα με την Ελληνική Εταιρεία Ανακύκλωσης, έχει επιδοθεί σε ενημερωτικές καμπάνιες, ακόμα και τη νύχτα στα καταστήματα εστίασης και αναψυχής και στα μπαρ, προκειμένου να ενημερώσει τους χρήστες και τους ιδιοκτήτες ότι θα πρέπει τις συσκευασίες του γυαλιού να τις κατευθύνουν στους συγκεκριμένους κάδους.

Ένα άλλο σύστημα, το οποίο προσπαθούμε να εφαρμόσουμε, είναι η διαδικασία θα έλεγα delivery των συσκευασιών χαρτονιού. Επιλέξαμε ένα οικοδομικό τετράγωνο, μετά από έρευνα, ήρθαμε σε συνεννόηση περίπου με 100 καταστήματα εμπορικά τα οποία συμφώνησαν να συμμετέχουν στο πρόγραμμα και σε συνεργασία με την Ελληνική Εταιρεία Ανακύκλωσης που μας τα παραχώρησε διανείμαμε ειδικούς δεματοποιητές.

Τι κάνουν αυτοί; Δένουν τις συσκευασίες, τις σχηματοποιούν για να μην παρουσιάζεται αυτή η ανεξέλεγκτη εικόνα γύρω από τους μπλε κάδους με τα χαρτοκιβώτια οποιαδήποτε ώρα και μέρα μέσα στην πόλη και στη συνέχεια πηγαίνει ειδικό όχημα της Ελληνικής Εταιρείας Ανακύκλωσης να πάρει τις συσκευασίες από το ίδιο το κατάστημα, δηλαδή δεν υπάρχει καν υποχρέωση να τα πάνε ούτε καν στους κάδους.

Το αποτέλεσμα; Θα έλεγα αρνητικό. Το μόνο θετικό που μπορεί να μείνει, είναι να αφήσουμε τους δεματοποιητές στους καταστηματάρχες, να δώσουμε κι άλλους συνεργασία πάντα με τον Εμπορικό Σύλλογο, μπας και συνειδητοποιήσουν ότι θα πρέπει οι συσκευασίες αυτές να πηγαίνουν τουλάχιστον δεμένες στους κάδους.

Ένα άλλο ζήτημα, το οποίο πιστεύουμε ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό, είναι το πρόγραμμα της οικιακής κομποστοποίησης. Σε συνεργασία με την ΕΔΕΠ, υπάρχει μια σχετική προεργασία και μέχρι το Καλοκαίρι θα ξεκινήσει ένα πιλοτικό πρόγραμμα οικιακής κομποστοποίησης. Το πρόγραμμα αυτό θα γίνει σε συνεργασία με τη Διεύθυνση Καθαριότητας του Δήμου και με την Οικολογική Εταιρεία ανακύκλωσης.

Πρόκειται για την εγκατάσταση αρχικά σε 150 κατοικίες και σχολεία οικιακών κάδων κομποστοποίησης, όπου θα αποθηκεύονται και θα επεξεργάζονται τα οργανικά πράσινα απορρίμματα και θα αποτελέσει πρόκριμα για την περαιτέρω επέκταση του προγράμματος στις ευρύτερες περιοχές της Πάτρας. Αυτό ήδη εφαρμόζεται, με μια σχετική καλή επιτυχία, στο Δήμο Ελευσίνας.

Αυτό επίσης το πρόγραμμα μπορεί να περιλαμβάνει μεγάλες ποσότητες πράσινων απορριμμάτων, κλαδέματα, υλικά αποψιλώσεων και λοιπά από τις εργασίες των Υπηρεσιών του Πρασίνου, που σήμερα κακώς καταλήγουν στον ΧΥΤΑ στην Ξερόλακα.

Και απαιτείται όπως επιβάλλει άλλωστε η ευρωπαϊκή νομοθεσία, που δεν έχει ενσωματωθεί στο Εθνικό Δίκαιο, αλλά είναι βέβαιο ότι αυτό θα γίνει στο προσεχές διάστημα, η ξεχωριστή επεξεργασία των πράσινων απορριμμάτων. Ήδη μελετάται σε συνεργασία με την «ΑΕΔΑΠ» η μεθοδολογία συλλογής τεμαχισμού επεξεργασίας και διάθεσης του επεξεργασμένου compost για πράσινα απορρίμματα, καθώς και απορρίμματα αγροτικών δραστηριοτήτων, στην ευρύτερη περιοχή της Πάτρας.

Από όλη αυτή τη διαδικασία που ο Δήμος προσπαθεί να επεκτείνει και να διευρύνει της ανακύκλωσης, προκύπτουν κάποια έσοδα, μικρά μιν, αλλά οφείλουμε να τα αναφέρουμε. Προκύπτει η υποχρέωση των όμορων Δήμων που εισάγουν τα απορρίμματα ανακύκλωσης στο ΚΔΑΥ της Πάτρας και στη συνέχεια το υπόλειμμα στον ΧΥΤΑ της Ξερόλακας, προκύπτουν έσοδα από τους ανάδοχους

εργολάβους που κάνουν τη συλλογή των ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών συσκευών και των εγκαταλελειμμένων οχημάτων.

Ο Δήμος της Πάτρας με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου κατηύθυνε αυτά τα έσοδα της τάξεως των περίπου 30-33 χιλιάδων ευρώ σε ιδρύματα και σε κοινωφελείς οργανώσεις, όπως είναι η μέριμνα, όπως είναι οι παραπληγικοί, όπως είναι η σκλήρυνση κατά πλάκας, η μεσογειακή αναιμία, της πόλης μας.

Και πιστεύουμε ότι είναι ένα κίνητρο προκειμένου οι όμοροι Δήμοι και όλοι οι χρήστες οι οποίοι συμμετέχουν σε αυτές τις διαδικασίες και έχουν την υποχρέωση να καταβάλλουν έστω αυτό το μικρό τέλος το οποίο προκύπτει μέσα από τις συμβάσεις τους, να έχουν ένα κίνητρο να το κάνουν, γιατί τα χρήματα αυτά πλέον πηγαίνουν σε κοινωφελή και κοινωνικό σκοπό.

Ο μελλοντικός σχεδιασμός και οι προοπτικές τόσο για την περιοχή μας για το Δήμο, όσο για το νομό και την περιφέρεια, αναλύθηκαν νομίζω αρκετά πριν από τον συνάδελφο το Γρηγόρη τον Αλεξόπουλο. Θα μου επιτρέψει το Προεδρείο να επαναλάβω κάποια πράγματα, άλλωστε διαπιστώνω ότι το ακροατήριο έχει σχεδόν ανανεωθεί και νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό να ακουστούν κάποια πράγματα έστω και για δεύτερη φορά.

Η λειτουργία του ΧΥΤΑ του Δήμου μας στην Ξερόλακα από το 1994, ένας από τους πρώτους ΧΥΤΑ στην Ελλάδα, έδωσαν ωρίς για τα ελληνικά πάντα δεδομένα το έναυσμα για τον προγραμματισμό και την επιλογή άλλων προηγμένων τεχνολογιών για τη διαχείριση των στερεών αποβλήτων στην περιοχή μας, δημιούργησαν την ανάγκη να δούμε το επόμενο βήμα.

Μετά από πολλές διεργασίες, προβληματισμούς, αλλά και προσπάθεια μεγάλη γιατί για να γνωρίσεις κάτι νέο, να το μελετήσεις και να το επιλέξεις, πρέπει να προσπαθήσεις, να αποφασίσεις και να προσπαθήσεις να το κάνεις πράξη.

Με το Δήμο Πατρέων, τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, αλλά και την ΤΕΔΚ και τους «ΦΟΔΣΑ» που συστήθηκαν πρόσφατα, είμαστε αυτή τη στιγμή σε επίπεδο νομού στην πλεονεκτική θέση να βλέπουμε μπροστά μας ώριμο έργο πλέον, τη δημιουργία μιας μονάδας επεξεργασίας στερεών αποβλήτων για το νομό Αχαΐας, μιας μονάδας που θα εξυπηρετήσει για τα επόμενα τουλάχιστον είκοσι χρόνια όχι

μόνο την περιοχή της Πάτρας αλλά την ευρύτερη περιοχή και ολόκληρο το νομό Αχαΐας.

Η εγκατάσταση της εν λόγω μονάδας θα γίνει στον ήδη εγκεκριμένο χώρο υγειονομικής ταφής απορριμμάτων Δυτικής Αχαΐας, ο οποίος βρίσκεται στη θέση Κάτω Βάθρα Ζιγκούντα του Δημοτικού Διαμερίσματος Φλόκα του Δήμου Ολενίας. Στη θέση αυτή έχει ήδη ξεκινήσει η λειτουργία της πρώτης φάση τους χώρους υγειονομικής ταφής της διαχειριστικής ενότητας της Δυτικής Αχαΐας, το έργο αυτό αφορά στην κατασκευή και λειτουργία μονάδας επεξεργασίας των σύμμεικτων αστικών αποβλήτων του νομού Αχαΐας και θα έχει μέγιστη δυναμικότητα περίπου 300 χιλιάδες τόνους στην τελική του φάση.

Η μονάδα περιλαμβάνει τα εξής βασικά τμήματα: Υποδοχή, μηχανικό διαχωρισμό και βιολογική επεξεργασία (αερόβια βιολογική ξήρανση). Οι βασικοί στόχοι της μονάδας κι εδώ πρέπει να προσέξουμε λίγο, είναι η μείωση της μάζας και του όγκου των υλικών που οδηγούνται προς υγειονομική ταφή, η μεγιστοποίηση της παραγωγής υλικών που μπορούν να αξιοποιηθούν ενεργειακά ως καύσιμο και η ανάκτηση ανακυκλώσιμων υλικών.

Επιπρόσθετα, είναι αναγκαία η προώθηση συστημάτων για την επεξεργασία οργανικών αποβλήτων, με χωριστή συλλογή οργανικών αποβλήτων από μαζικά σημεία εστίασης ή και νοικοκυριά, οργανικά κουζίνας, καθώς και άλλων οργανικών αποβλήτων, ιλύες, πράσινα και λοιπά, προκειμένου να προωθηθεί η παραγωγή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, αλλά και η ανάκτηση οργανικού άνθρακα και η επαναφορά θρεπτικών στο έδαφος. Γι' αυτό το λόγο, προβλέπεται και η μονάδα αναερόβιας χώνευσης προδιαλεγμένου οργανικού κλάσματος, δυναμικότητας 20 χιλιάδων τόνων ετησίως, που αναφέρθηκε νωρίτερα και ο κ. Δήμαρχος.

Παρατηρούμε ότι αυτή καθαυτή η λειτουργία του εργοστασίου αποτελεί στην ουσία μια μονάδα ανάκτησης ανακυκλώσιμων υλικών, που επιδιώκει την ελαχιστοποίηση του υπολείμματος που θα διοχετεύεται στον ΧΥΤΥ πλέον του Φλόκα και την κατά το δυνατόν ενίσχυση της διαδικασίας διαλογής στην πηγή.

Σε κάθε περίπτωση λοιπόν, αυτά τα υφιστάμενα προγράμματα ανακύκλωσης που αναφέρθηκα πριν, που προσπαθεί ο Δήμος Πατρέων να τα εφαρμόσει και άλλα που πιθανώς θα αναπτυχθούν, μόνο θετικά

μπορούν να λειτουργήσουν για την κεντρική μονάδα και το εργοστάσιο του Φλόκα και θα πρέπει να επεκταθούν και στους υπόλοιπους Δήμους και στις υπόλοιπες τοπικές κοινωνίες. Επιβάλλεται λοιπόν να δρομολογηθεί άμεσα και πριν από τη λειτουργία του εργοστασίου η ένταξη όλων των περιοχών του νομού, νέοι Δήμοι και Δημοτικά Διαμερίσματα, στα υφιστάμενα προγράμματα ανακύκλωσης και όχι μόνο.

Κι εδώ μπαίνει το θέμα που ανέφερε νωρίτερα ο κ. Αλεξόπουλος, ο Πρόεδρος της ΤΕΔΚ, ότι με το ισχύον νομικό πλαίσιο είμαστε στη διάθεση της Ελληνικής Εταιρείας Ανακύκλωσης, ανάλογα με την επιχειρηματική -γιατί έτσι μπορεί να τη χαρακτηρίσει κάποιος- δραστηριότητα που αναπτύσσει, να δεχτεί ή να μη δεχτεί και σε ποιο χρόνο να δεχτεί τον οποιονδήποτε Δήμο που θέλει να κάνει ανακύκλωση και παρατηρείται το φαινόμενο να έχει συνάψει συμβάσεις με Δημοτικά Διαμερίσματα όπως είναι ο Δήμος Ολενίας από το 2009 και να μην έχει διανείμει ακόμα κάδους.

Είναι αδιανόητο να προσπαθούμε να ξεκινάμε τη λειτουργία ενός εργοστασίου απορριμμάτων και να υπάρχουν περιοχές στο νομό Αχαΐας οι οποίες δε θα έχουν ενταχθεί σε προγράμματα ανακύκλωσης. Με δεδομένη δε την υπάρχουσα δυναμικότητα του ΚΔΑΥ, γιατί αυτό είναι το στοιχείο το οποίο προβάλλεται από την Ελληνική Εταιρεία Ανακύκλωσης, ότι η δυναμικότητα του Κέντρου Διαλογής δεν μας επιτρέπει να βάλουμε αυτή τη στιγμή το Δήμο Καλαβρύτων ή το Δήμο Ολενίας.

Με δεδομένη λοιπόν την υπάρχουσα δυναμικότητα του ΚΔΑΥ που καλύπτει γενικά Δήμους ανά την περιφέρεια, μάλλον αδυνατεί να καλύψει όλο το νομό. Επιβάλλεται λοιπόν η δημιουργία ενός ΚΔΑΥ ανά νομό οπωσδήποτε και αυτό πρέπει να γίνει πλέον με ευθύνη της περιφέρειας στα πλαίσια του σχεδιασμού της.

Η λειτουργία δε της Μονάδας Επεξεργασίας Στερεών Αποβλήτων του νομού προϋποθέτει την ίδρυση σταθμών μεταφόρτωσης, τρεις ή τέσσερις σε όλο το νομό. Η εγκατάσταση του ΚΔΑΥ στη θέση του πλησιέστερου προς τη θέση Φλόκα σταθμού μεταφόρτωσης, είναι επίσης επιβεβλημένη, δηλαδή πρέπει να φύγει το ΚΔΑΥ από την Ξερόλακα κι αυτό αφενός μεν για τη διοχέτευση του υπολείμματος στο εργοστάσιο.

Θα πρέπει να ξέρετε ότι κατά τη διαδικασία διαλογής των ανακυκλώσιμων υλικών περίπου προκύπτει ένα 25% υπόλειμμα, το οποίο πηγαίνει αυτή τη στιγμή στην Ξερόλακα, αύριο θα πηγαίνει στο εργοστάσιο, κατά συνέπεια θα πρέπει το ΚΔΑΥ να μεταφερθεί στο σταθμό μεταφόρτωσης που θα είναι πλησιέστερα προς τη θέση Φλόκα και αφετέρου για τον συντονισμό και τη βελτίωση της διαδικασίας της αποκομιδής των απορριμμάτων οργανικών και ανακυκλώσιμων.

Αναφέρθηκε πριν ο κ. Δήμαρχος, έχουμε ήδη τη σύμβαση έτοιμη, είμαστε στις διαδικαστικές λεπτομέρειες να ρυθμίσουμε κυρίως με την οργάνωση του προσωπικού και τις υπηρεσίες μας, προκειμένου να αναλάβουμε την αποκομιδή και των ανακυκλώσιμων υλικών. Αυτή τη στιγμή στην πόλη της Πάτρας υπάρχουν δυο διαφορετικοί μηχανισμοί, οι οποίοι συλλέγουν σκουπίδια, είτε ανακυκλώσιμα είτε όχι και το θέαμα που παρουσιάζεται σε καθημερινή βάση κάθε άλλο παρά περιποιεί τιμή για την πόλη.

Με δεδομένο λοιπόν ότι προβλέπεται η αποκομιδή των πάσης φύσεως απορριμμάτων από τις υπηρεσίες των Δήμων σύμφωνα με τον νέο Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων από 1/1/2010, θα πρέπει όλοι οι Δήμοι του νομού, σημερινοί και μελλοντικοί, αλλά και της περιφέρειας, άμεσα να δρομολογήσουν την ανάληψη αυτής της υποχρέωσης, σε συνδυασμό και με την ανακύκλωση.

Τέλος, θα ήθελα να επισημάνω ότι θα πρέπει να εξευρεθούν τρόποι ακόμη και σε επίπεδο περιφερειακό, ώστε να ξεπεραστούν αγκυλώσεις που συχνά εμποδίζουν τους ΟΤΑ να δομήσουν μια υγιή συνεργασία με ιδιώτες, σε διάφορους τομείς της ανακύκλωσης. Ο θεσμοθετημένος ρόλος των ΟΤΑ είναι δεδομένος, μπορεί όμως να συνδυαστεί αποδοτικά με τη δράση ιδιωτών στην ανακύκλωση.

Το λέω αυτό γιατί σήμερα δυστυχώς υπάρχουν Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης που στο όνομα της ιδεολογικής τους θέσης να μη συνεργάζονται με ιδιώτες ή με ιδιωτικές εταιρείες, προτιμούν να μην κάνουν καθόλου ανακύκλωση, να μην αναπτύσσουν καθόλου μπλε κάδους και να μαζεύουν από κοινού όλα τα είδη απορριμμάτων στέλνοντάς τα στους ΧΥΤΑ.

Κλείνοντας, να ευχαριστήσω για άλλη μια φορά το Τεχνικό Επιμελητήριο και το Τμήμα Δυτικής Ελλάδας για την τιμητική πρόσκληση που απηύθυνε και στο Δήμο Πατρέων και σε εμένα

προσωπικά και να συγχαρώ και για τη θεματολογία και για τη διοργάνωση αυτής της ημερίδας. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ:

Ευχαριστούμε τον Αντιδήμαρχο του Δήμου Πάτρας τον κ. Δεμαρτίνο. Και παρακαλώ να έρθει στο βήμα ο κ. Αραβώσης ο οποίος είναι Καθηγητής του Μετσόβιου Πολυτεχνείου και Μέλος της Μόνιμης Επιτροπής Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης, να μας αναπτύξει το θέμα «Περιφερειακός Σχεδιασμός Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων στην Ελλάδα. Προβλήματα-Προοπτικές».

**«Περιφερειακός Σχεδιασμός Διαχείρισης
Στερεών Αποβλήτων στην Ελλάδα.
Προβλήματα-Προοπτικές»**

Κος ΑΡΑΒΩΣΗΣ:

Αγαπητό Προεδρείο, αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι, θα αναπτύξω μία κάπως ευρύτερη θεματολογία, θα αναφερθώ γενικότερα στους περιφερειακούς σχεδιασμούς που διέπουν τη διαχείριση των στερεών αποβλήτων στην Ελλάδα και θα επικεντρώσω σε κάποια προβλήματα τα οποία συναντούμε κατά την υλοποίηση των περιφερειακών σχεδιασμών και προοπτικές και προτάσεις για να ξεπεράσουμε τα προβλήματα αυτά.

Όλα τα προηγούμενα χρόνια γνωρίζουμε βεβαίως το δύσκολο θέμα που έχουμε να επιλύσουμε, που έχει να κάνει με τη διαχείριση των στερεών αποβλήτων στην Ελλάδα. Έχουν γίνει πάρα πολλές μελέτες, πολλοί σχεδιασμοί, αλλά που βρισκόμαστε αυτή τη στιγμή; Ακόμη παλεύουμε να κλείσουμε κάποιους εκατοντάδες ΧΑΔΑ που έχουν απομείνει, παλαιότερα ήταν κάποιες χιλιάδες.

Και έχει γίνει βέβαια πρόοδος τα τελευταία χρόνια, αλλά ακόμη σύμφωνα με επίσημα στοιχεία υπάρχουν περίπου 300 ΧΑΔΑ οι οποίοι θα πρέπει να κλείσουν διότι επικρεμάται πρόστιμο από την Ευρωπαϊκή Ένωση για κάθε μέρα που αυτοί μένουν ανοιχτοί, που όμως κάποιοι ΧΑΔΑ και να κλείσουν τι θα συμβεί μετά αν δεν υπάρχει κάποιο σύστημα να μπορεί να υποδέχεται κάποιο περιβαλλοντικά ορθά σχεδιασμένο σύστημα τα απορρίμματα;

Κι επειδή δεν κατασκευάζονται νέοι ΧΥΤΑ ή χώροι για τη διάθεση των απορριμμάτων, πολλές φορές όταν κλείνει κάποιος ΧΑΔΑ παίρνουν τη θέση του νέου ΧΑΔΑ οι οποίοι ανοίγουν. Βέβαια κι αυτό ανεφέρθη και προηγουμένως σε κάποιες εισηγήσεις, το πρόβλημα είναι ότι σε πολλούς από μας παρατηρείται το φαινόμενο «NIMBY» σε όλες σχεδόν τις περιοχές της Ελλάδος «not in my back yard», κανείς δε θέλει να έχει στους χώρους του εργοστάσια διαχείρισης απορριμμάτων, ακόμα και κέντρα ανακύκλωσης, ακόμα και γι' αυτά υπάρχει αντίδραση.

Και βέβαια ένα άλλο πρόβλημα είναι ότι δεν υπήρχε για πολλά χρόνια ένα χωροταξικό σχέδιο, το οποίο να καθορίζει που επιτρέπεται να υπάρχει ποια χρήση γης, έτσι ώστε να γίνουν και οι ανάλογοι σχεδιασμοί. Παράλληλα, παρατηρείται απειρία φορέων, υποστελέχωση και θα αναφερθώ και στη συνέχεια σε αυτά.

Ένα μεγάλο πρόβλημα χρονίζον είναι το πρόβλημα της Αττικής, για το οποίο δεν έχει δοθεί ακόμα λύση, αλλά βέβαια έχουν δρομολογηθεί κάποια πράγματα στα πλαίσια του περιφερειακού σχεδιασμού. Η ανακύκλωση η αλήθεια είναι ότι έχει προχωρήσει, έχουν γίνει σοβαρές προσπάθειες, αλλά βέβαια το πρόβλημα είναι να πιάσουμε και τους στόχους που θα δούμε τις νέες οδηγίες που μας θέτουν ακόμα πιο υψηλούς στόχους και το θέμα είναι να γίνουν γρήγορα οι κατάλληλες ενέργειες, ώστε να μπορέσουμε να τους φτάσουμε.

Ένα μεγάλο πρόβλημα που υπάρχει είναι το γνωστό θέμα που αφορά γενικότερα τα έργα και τις επενδύσεις στην Ελλάδα, από τη στιγμή που ξεκινάει ο σχεδιασμός ενός έργου, μέχρι αυτό τελικά να υλοποιηθεί μπορεί να μεσολαβήσουν και τέσσερα και πέντε και έξι χρόνια, λόγω του ότι μεσολαβούν και προσφυγές στο Συμβούλιο της Επικρατείας και διάφορα γραφειοκρατικά προβλήματα που δυσχεραίνουν την τελική υλοποίηση του έργου.

Και βέβαια τα τελευταία χρόνια χάσαμε εν μέρει σημαντικές ευκαιρίες, διότι σε πολλές των περιπτώσεων επιδιώξαμε μόνο απορρόφηση και όχι αξιοποίηση των κονδυλίων τα οποία τέθηκαν στη διάθεσή μας και ως τώρα κυρίως έχουν φτιαχτεί κάποιοι ΧΥΤΑ, κάποιοι σταθμοί μεταφόρτωσης και πολύ λίγα έργα για τη διάθεση των απορριμμάτων, που αυτό θα το δούμε στη συνέχεια.

Βέβαια ένα πρόβλημα που είχαμε όλα τα τελευταία χρόνια είναι ότι οι ευθύνες ρίχνονται από τον έναν στον άλλον, διότι όλες οι δράσεις έχουν κάποιο πολιτικό κόστος, οπότε η μη λύση, το να μην κάνει κανείς δηλαδή κάτι για να δώσει μία λύση σε αυτό το τόσο ευαίσθητο θέμα, όπως είναι τα σκουπίδια, πολλές φορές είναι ένας τρόπος για να τελειώσει μία πολιτική θητεία και να δοθεί το πρόβλημα στους επόμενους.

Αναφέρθηκα προηγουμένως στο ότι υπάρχει αντίδραση του κοινού, που στις περισσότερες των περιπτώσεων αυτό οφείλεται σε κακή πληροφόρηση ή και παραπληροφόρηση του κοινού, ιδιαίτερα σε σχέση με σύγχρονες τεχνολογίες και εγκαταστάσεις διάθεσης απορριμμάτων κι έτσι παρατηρούμε το φαινόμενο ακόμα και σε χώρους όπου έχουμε ανεξέλεγκτη απόρριψη να μην θέλουν οι κάτοικοι της περιοχής να προχωρήσει κάποια λύση με μία σύγχρονη εγκατάσταση, βλέποντας όμως δίπλα τους την ανεξέλεγκτη διάθεση.

Βέβαια για κάποια πολλά χρόνια στο παρελθόν υπήρξαν και αγκυλώσεις, ταμπού, σε σχέση με εφικτές τεχνικά λύσεις, όπως για παράδειγμα είχαν δαιμονοποιηθεί για πολλά χρόνια οι τεχνολογίες και οι μέθοδοι θερμικής επεξεργασίας και βέβαια παρατηρείται μάλιστα να έχουμε και κάποιες εγκαταστάσεις οι οποίες έχουν ολοκληρωθεί και υπολειτουργούν ή και δε λειτουργούν καθόλου.

Βέβαια ένα άλλο πρόβλημα έχει να κάνει και με τους αναγκαίους πόρους, με τους απαραίτητους πόρους οι οποίοι χρειάζονται, οι οποίοι είναι αρκετά υψηλοί και βέβαια είναι ένα πρόβλημα ότι αυτή τη στιγμή όσο κι αν αυτό ίσως δεν το έχουμε συνειδητοποιήσει το κόστος της διαχείρισης των στερεών αποβλήτων στην Ελλάδα σε σχέση με άλλες χώρες, αυτό δηλαδή που πληρώνουμε ως πολίτες είναι χαμηλό και αυτό δεν επιτρέπει κάποιες λύσεις στις οποίες υπεισέρχονται σύγχρονες τεχνολογίες.

Ένα άλλο πρόβλημα είναι ότι υπάρχει ένας μεγάλος αριθμός κατακερματισμένων έργων στη χώρα μας, αυτό βέβαια οφείλεται εν μέρει και στην πολυνησία, στο ανάγλυφο του ελληνικού εδάφους και βέβαια σε πολλές περιπτώσεις στην έλλειψη οδικής επικοινωνίας σε πολλές περιοχές. Ένα άλλο πρόβλημα, που το παρατηρούμε και στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, είναι η υποστελέχωση.

Επίσης ένα άλλο πρόβλημα που έχει να κάνει γενικότερα με τη διαχείριση των απορριμμάτων, είναι ότι οξύ θέμα υπάρχει στη διαχείριση των επικινδύνων αποβλήτων, διότι δεν υπάρχουν ΧΥΤΑ ούτε κάποιοι άλλοι χώροι για τη διαχείριση αυτών των αποβλήτων, που είναι ένα πολύ μεγάλο μέρος των βιομηχανικών αποβλήτων και που κάτι θα πρέπει να γίνει διότι κι εκεί παρατηρείται το φαινόμενο της ανεξέλεγκτης διαχείρισης.

Ένα άλλο πάρα πολύ σημαντικό θέμα είναι αυτό που έχει να κάνει με τα δεδομένα. Αυτή τη στιγμή δυστυχώς τα στατιστικά δεδομένα, τα οποία διαθέτει το Υπουργείο, σήμερα το ΥΠΕΚΑ, δεν είναι επαρκή, με αποτέλεσμα στις περισσότερες των περιπτώσεων να μη γνωρίζουμε τι παράγουμε, τι γίνεται στην πραγματικότητα με αυτό το οποίο παράγεται όσον αφορά απορρίμματα και βέβαια αν δεν έχεις τα στοιχεία δεν μπορείς να κάνεις το σωστό σχεδιασμό και να επιλέξεις τις σωστές λύσεις.

Παράλληλα αυτό το οποίο δε γνωρίζουμε είναι ποιο είναι το πραγματικό κόστος αυτή τη στιγμή της διαχείρισης των στερεών αποβλήτων και οι ίδιοι οι Δήμοι οι περισσότεροι δεν έχουν σαφή άποψη για το πόσο πραγματικά τους κοστίζει η διαχείριση των στερεών αποβλήτων.

Αυτή τη στιγμή υπάρχουν δύο σημαντικές οδηγίες, που θίγουν και τη χώρα μας και πρέπει να εφαρμοστούν ως το 2020. Η πρώτη οδηγία -αναφέρθηκε προηγουμένως και σε κάποιους χαιρετισμούς- είναι η λεγόμενη «οδηγία για τους ΧΥΤΑ» το «landfield directive». Σύμφωνα με αυτή την οδηγία προβλέπεται σταδιακή εκτροπή των βιοαποδομήσιμων αποβλήτων από τους ΧΥΤΑ και μιλάμε για μία ποσότητα -θα το δούμε στη συνέχεια γιατί υπάρχει συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα το οποίο θα πρέπει να καλύψουμε- 2,7 εκατομμυρίων τόνων το χρόνο.

Έχει εναρμονιστεί το εθνικό δίκαιό μας με την οδηγία για την υγειονομική ταφή και οι στόχοι είναι ότι θα πρέπει μέχρι τον 7^ο του 2010 οι ΧΥΤΑ κατά μέγιστο να δέχονται ως το 75% των βιοαποδομήσιμων αποβλήτων που είχαν παραχθεί το 1995. Είναι ένας άμεσος στόχος αυτός κι αυτό σημαίνει τι; Ότι θα πρέπει να εκτρέπονται τα απόβλητα από τους ΧΥΤΑ, οι ΧΥΤΑ δηλαδή ήδη να λειτουργούν ως ΧΥΤΥ και αυτό σημαίνει τι; Σημαίνει ότι θα υπάρχουν

εργοστάσια επεξεργασίας των βιοαποδομήσιμων αποβλήτων και θα στέλνεται στους ΧΥΤΥ μόνο ένα μέρος αυτών που παράγονται.

Είναι προφανές ότι δε θα καταφέρουμε, κατά πάσα πιθανότητα τουλάχιστον σύμφωνα με τα υφιστάμενα στοιχεία, δε θα μπορέσουμε να καλύψουμε αυτό το στόχο του 2010 και ο στόχος το 2013 είναι ακόμη πιο υψηλός, δηλαδή θέτει το όριο του 50% των βιοαποδομήσιμων αποβλήτων που είχαν παραχθεί το 1995 να μπορούν να τα δέχονται οι ΧΥΤΑ και όχι παραπάνω.

Άρα είναι πολύ σκληρός στόχος και το 2013 πλησιάζει γιατί μιλάμε μόνο για τρία χρόνια κι αυτός ο στόχος αν μελετήσει κανείς τα στοιχεία είναι σχεδόν αδύνατον να επιτευχθεί, εκτός αν μας δοθεί κάποια ειδική παράταση. Αυτό τι σημαίνει βέβαια; Αυτό σημαίνει ότι αν δεν πετύχουμε αυτό το στόχο, θα έχουμε να κάνουμε πάλι με υψηλά κοινοτικά πρόστιμα, αντίστοιχα με τα πρόστιμα που μας επεβλήθησαν για τους ανεξέλεγκτους χώρους διάθεσης, για τους ΧΑΔΑ. Το 2010 απλώς να πω ότι μιλάμε για βιοαποδομήσιμα της τάξης του 1,1 εκατομμυρίων τόνων το χρόνο, που θα πρέπει ήδη να εκτρέπονται.

Μία δεύτερη οδηγία, η οποία και αυτή έχει θεσπιστεί σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι η λεγόμενη «νέα οδηγία-πλαίσιο για τα στερεά απόβλητα» το «waste framework directive» όπως λέγεται, η οποία ακόμη δεν έχει υιοθετηθεί στο Εθνικό Δίκαιο, όμως προβλέπεται αυτό να γίνει μέχρι τέλος του έτους. Εδώ επαναπροσδιορίζονται κάποιοι στόχοι κι είναι μία ευκαιρία πιστεύω και για τη χώρα μας να μπορέσουμε στα πλαίσια της εναρμόνισης με αυτή την οδηγία να προωθήσουμε και κάποια άλλα θέματα που έχουν να κάνουν με την πιο εύρυθμη στρατηγική διαχείρισης των απορριμμάτων μας.

Τα βασικά σημεία που τίθενται σε αυτή την οδηγία είναι ότι τίθεται ένας στόχος ανακύκλωσης 50% μέχρι το 2020, ένας πιο υψηλός στόχος, θεσμοθετείται διακριτή διαχείριση των οργανικών αποβλήτων και μάλιστα χωριστή συλλογή στην πηγή των οργανικών, κάτι το οποίο στη χώρα μας ακόμη βρίσκεται στην αρχή και δεν έχει προχωρήσει.

Τίθενται κριτήρια τέλος ζωής των αποβλήτων και ιδιαίτερα κριτήρια για το τι είναι απόβλητο, κάτι που ακόμη εμάς δεν μας έχει απασχολήσει αλλά είναι ένα πάρα πολύ σημαντικό θέμα και ιεραρχείται η ενεργειακή αξιοποίηση πριν την ταφή. Κι όταν λέμε ενεργειακή αξιοποίηση εννοούμε θερμική ή αναερόβια επεξεργασία

και ορίζεται συγκεκριμένα τι σημαίνει αποτέφρωση, που είναι ένας σημαντικός ορισμός γιατί έχει να κάνει και με το τι έργα μπορούν να προδιαγραφούν, με βάση την ενεργειακή απόδοση η οποία πρέπει να είναι περισσότερη από 0,65 για νέες εγκαταστάσεις, έτσι ώστε να θεωρηθούν αποτέφρωση.

Ποιες είναι οι βασικές αρχές διαχείρισης που θα πρέπει να διέπουν των στερεών αποβλήτων; Η πρόληψη, ειπώθηκε και προηγουμένως, είναι η πρώτη προτεραιότητα και η τελική διάθεση υπολειμμάτων σε ΧΥΤΥ είναι η τελευταία κι όπως θα δούμε σε επόμενη διαφάνεια στη χώρα μας ακόμα ο κυρίαρχος τρόπος διάθεσης είναι οι ΧΥΤΑ, που προηγουμένως βέβαια ήταν οι ΧΑΔΑ κι είναι ένα βήμα αυτό, αλλά γενικότερα οι ΧΥΤΥ είναι η τελευταία εναλλακτική που θα πρέπει να χρησιμοποιούμε.

Βέβαια σαφέστατα η χωριστή διαλογή και η ανακύκλωση απορριμμάτων θα πρέπει να έχουν προτεραιότητα, όπου βέβαια αυτό είναι περιβαλλοντικά και οικονομικά εφικτό και βέβαια τα εναπομείναντα υλικά, ότι δηλαδή απομείνει μετά από ανακύκλωση ή και κομποστοποίηση ή με κάποιους άλλους τρόπους αξιοποίηση, θα πρέπει να επαναχρησιμοποιηθούν ή να ανακυκλωθούν πλήρως, ή αν αυτό δεν είναι δυνατόν να υποστούν ει δυνατόν μία φιλική ως προς το περιβάλλον επεξεργασία.

Αυτό που ισχύει στη χώρα μας είναι ότι εμείς δεν είμαστε πλέον στο γκρουπ όσον αφορά τη διαχείριση των στερεών αποβλήτων των 15 χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά είμαστε περισσότερο στο γκρουπ των νέων μελών, εκεί θα υπαγάγαμε τον εαυτό μας, και μάλιστα όχι ιεραρχικά σε τόσο καλό σημείο που πράγματι από τις νέες χώρες με εξαίρεση την Τσεχία και τη Σλοβακία όλα τα άλλα νέα κράτη-μέλη αναφέρουν ποσοστό αποβλήτων που καταλήγουν σε ΧΥΤΑ μεγαλύτερο από 80%, ότι συμβαίνει δηλαδή και στην Ελλάδα προς το παρόν. Αυτό ισχύει για τα παλαιότερα κράτη-μέλη μόνο στην Ελλάδα και στην Ιρλανδία.

Αυτό για το οποίο αναφέρθηκα προηγουμένως, ότι θα πρέπει να καταφέρουμε να πιάσουμε τους στόχους της νέας οδηγίας για τους ΧΥΤΑ, θα πρέπει να γίνεται όπως γίνεται και στο εξωτερικό με συνδυασμό μεθόδων επεξεργασίας αποβλήτων. Και δεν πάμε να ανακαλύψουμε εδώ τον τροχό, είναι σαφές όπως γίνεται και στα άλλα

μέρη της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχουν ήδη μειώσει την εξάρτηση από τους ΧΥΤΑ, αυτό το έχουν κάνει με έναν συνδυασμό ανακύκλωσης βιολογικής επεξεργασίας και ενεργειακής αξιοποίησης.

Δηλαδή θα πρέπει για την κάθε περίπτωση να επιλέγουμε το βέλτιστο από τεχνικής και οικονομικής άποψης, αλλά και γενικότερα και κοινωνικής και περιβαλλοντικής άποψης, με μία ανάλυση οφέλους-κόστους σε όλη τη διάρκεια ζωής της επένδυσης, να προσδιορίζουμε κάθε φορά το καλύτερο σενάριο, δεν είναι δεδομένο δηλαδή ποιο είναι το καλύτερο σενάριο, δεν υπάρχει ένα σενάριο που να ισχύει για όλες τις περιπτώσεις.

Οι σύγχρονες τεχνολογίες ενεργειακής αξιοποίησης είναι μία μέθοδος η οποία πλέον επειδή έχει ωριμάσει και αυτή, η οποία θα πρέπει να εφαρμοστεί και στη χώρα μας. Στον επόμενο πίνακα βλέπουμε τις χώρες της Ευρώπης που εμφανίζουν τα υψηλότερα επίπεδα ανακύκλωσης και θα δούμε ότι στις χώρες που εμφανίζουν υψηλά επίπεδα ανακύκλωσης παράλληλα παρατηρούμε και υψηλά επίπεδα ενεργειακής αξιοποίησης.

Αυτό συμβαίνει για παράδειγμα στην Ολλανδία, που έχουμε απόβλητα που ανακυκλώνονται και κομποστοποιούνται 65% στους ΧΥΤΑ καταλήγει μόνο ένα 3% των αποβλήτων και 32% των αποβλήτων αποτεφρώνονται. Το ίδιο συμβαίνει με την Αυστρία, τη Γερμανία, το Βέλγιο και λοιπά, βλέπουμε δηλαδή ότι οι χώρες οι οποίες έχουν προχωρήσει γενικότερα στη διαχείριση των στερεών αποβλήτων χρησιμοποιούν μία μίξη τεχνολογιών και καταφέρνουν να πετυχαίνουν υψηλούς στόχους και στην ανακύκλωση αλλά και κατά ένα μέρος στην ενεργειακή αξιοποίηση.

Βλέπουμε αυτό που όλοι γνωρίζουμε τι συμβαίνει στην Ελλάδα, από την πορεία από το 1996 μέχρι το 2007, βλέπουμε ότι στη χώρα μας πράγματι ανεβαίνει το ποσοστό ανακύκλωσης, αλλά το υπόλοιπο καταλήγει στους ΧΥΤΑ.

Τη στιγμή αυτή υπάρχουν κάποια περιφερειακά σχέδια, τα οποία όμως συζητήθηκε προηγουμένως για το τι θα γίνουν σε επίπεδο Αχαΐας -όλα αυτά προδιαγράφονται στο περιφερειακό σχέδιο- τα περισσότερα όμως περιφερειακά σχέδια θα πρέπει να επαναξιολογηθούν και να τα ξαναδεί κανείς με τα σημερινά δεδομένα. Ας πούμε τα περισσότερα

απ' αυτά θέλουν πλήρη αναθεώρηση, γιατί έχουν εκπονηθεί πριν από μία τετραετία, οπότε έχουν αλλάξει τα δεδομένα.

Εδώ βλέπουμε ότι έχουν προγραμματιστεί νέοι 46 ΧΥΤΑ, μονάδες μηχανικής βιολογικής επεξεργασίας, προβλέπεται να κατασκευαστούν επιπλέον Κέντρα Διαλογής και Ανακύκλωσης υλικών.

Και εδώ σε αυτή τη διαφάνεια φαίνεται του υφιστάμενο περιφερειακό σχέδιο που αφορά τη Δυτική Ελλάδα, όπου μέσα βέβαια έχουμε όπως βλέπετε ένα μεγάλο έργο στην Αιτωλοακαρνανία που αφορά μία κεντρική μονάδα επεξεργασίας και ένα ΚΔΑΥ, καθώς επίσης και έναν ΧΥΤΑ αδρανών.

Ένα μεγάλο έργο επίσης στην Αχαΐα το οποίο παρουσιάστηκε προηγουμένως, την κεντρική μονάδα επεξεργασίας και τον ΚΔΑΥ ο οποίος ήδη λειτουργεί, καθώς επίσης και έναν ΧΥΤΑ αδρανών και για την Ηλεία μία κεντρική μονάδα επεξεργασίας κι ένα ΚΔΑΥ, καθώς επίσης κι έναν ΧΥΤΑ αδρανών.

Η αλήθεια βέβαια είναι ότι στην Αχαΐα ενδεχομένως να προχωρήσουν τα έργα αυτά, αλλά στην Ηλεία δεν είναι δεδομένο ότι θα προχωρήσουν κατ' αυτόν τον τρόπο τα έργα λόγω του ότι παρατηρούμε να υπάρχουν κοινωνικές αντιδράσεις και γενικότερα ακόμα βρισκόμαστε καθόλου σε σημείο ωριμότητας των έργων.

Εδώ πολύ γρήγορα βλέπουμε ποιες εγκαταστάσεις επεξεργασίας αστικών στερεών αποβλήτων υπάρχουν αυτή τη στιγμή και λειτουργούν στην Ελλάδα, όπου βλέπουμε ότι υπάρχουν μονάδες μηχανικής βιολογικής επεξεργασίας και κομποστοποίησης στα Άνω Λιόσια στα Χανιά και στην Καλαμάτα, που στην Καλαμάτα βέβαια δυστυχώς δε λειτουργεί το εργοστάσιο, καθώς επίσης και μονάδες στο Ηράκλειο και στην Κεφαλονιά.

Οι μονάδες οι οποίες είναι άμεσα στο σχεδιασμό είναι στην Ημαθία, στην Αχαΐα, στη Θεσσαλονίκη, στη Φυλή, στην Κερατέα και στο Γραμματικό. Στη Φυλή είναι μάλιστα δύο μονάδες, αλλά βλέπετε όλοι μας παρακολουθούμε και την επικαιρότητα, τι προβλήματα συναντώνται ακόμα και στην υλοποίηση των έργων που αφορούν την Αττική.

Κλείνοντας, επιγραμματικά κάποιες προτάσεις. Ήθελα να πω ότι είχαμε πρόσφατα και το Συνέδριο της Ελληνικής Εταιρείας Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων, όπου παρουσιάστηκε ρεκόρ

εργασιών κι είχε πολύ μεγάλη συμμετοχή και καταλήξαμε και σε κάποιες προτάσεις που ταυτίζονται και με τις προτάσεις που παρουσίασε προηγουμένως και ο Γενικός Γραμματέας του Τεχνικού Επιμελητηρίου, είναι δεδομένες δηλαδή πλέον οι λύσεις και το κυριότερο είναι ότι θα πρέπει να προχωρήσουν άμεσα οι περιφερειακοί σχεδιασμοί και να αναθεωρηθούν στις περιπτώσεις που αυτό επιβάλλεται, αλλιώς επικυρώνονται νέα πρόστιμα με βάση και την υλοποίηση της οδηγίας που αφορά τους ΧΥΤΑ.

Ανέφερα προηγουμένως ότι θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να επιλέγεται η βέλτιστη τεχνολογία με βάση όλα τα κριτήρια της ανάλυσης οφέλους-κόστους και βέβαια η ανακύκλωση είναι το κλειδί κι είναι πολύ σημαντικό να εφαρμοστεί ευρέως, να προωθηθούν τα συστήματα τα οποία ήδη λειτουργούν αρκετά επιτυχώς και πιστεύω ότι η λειτουργία άμεσα του νέου φορέα που θα ελέγχει και κάτω από τη σκέπη τους θα βρίσκονται όλα τα συστήματα ανακύκλωσης -αυτό περνάει τώρα στη Βουλή- πιστεύω ότι αυτό θα δώσει νέα δυναμική στην ανακύκλωση.

Ανέφερα και προηγουμένως ότι εκ των πραγμάτων αν θέλουμε να υλοποιήσουμε βιώσιμα και τεχνολογικά υψηλού επιπέδου έργα, θα δούμε ότι θα αυξηθεί τελικά και το κόστος της διαχείρισης, άρα θα αυξηθούν εκ των πραγμάτων και τα δημοτικά τέλη, αν υπάρχει ανταποδοτικότητα δηλαδή ο ρυπαίνων πληρώνει θα πρέπει όλοι εμείς που παράγουμε απορρίμματα εκ των πραγμάτων να αναγκαστούμε να πληρώσουμε μεγαλύτερα ποσά.

Μία λύση θα ήταν να εφαρμοστεί κι ένας φόρος ταφής για τεχνική αύξηση του κόστους, που αυτή είναι μία πρόταση η οποία έχει αρχίσει να συζητείται τελευταίως και με τον τρόπο αυτό θα συμφέρουν και οικονομικά οι επενδύσεις στην ανακύκλωση και η εν γένει εκτροπή από τους ΧΥΤΑ. Είναι ένα εργαλείο ας πούμε της περιβαλλοντικής οικονομικής, που μπορεί να βοηθήσει στο να είναι βιώσιμες οι επενδύσεις. Τα έσοδα μάλιστα μπορούν να επιδοτούν και επενδύσεις αποκατάστασης των ΧΥΤΑ ή άλλες επενδύσεις στις ολοκληρωμένες εγκαταστάσεις, που είναι υψηλού κόστους.

Αυτό που ανέφερα προηγουμένως συνταυτίζεται με αυτό που αναφέρθηκε κι από τους Δημάρχους κι από τον Πρόεδρο της ΤΕΔΚ προηγουμένως, είναι πολύ σημαντικό να γίνεται ευαισθητοποίηση και

πληροφόρηση των πολιτών, για όλες τις νέες τεχνολογίες, για ότι διέπει την ανακύκλωση και τη διαχείριση των στερεών αποβλήτων.

Διότι εντέλει η ανεξέλεγκτη διάθεση δεν είναι το πιο συμφέρον, δεν είναι το πιο φθηνό. Αν το δει κανείς σε επίπεδο μεγάλης χρονικής διάρκειας, θα διαπιστώσει ότι είναι η πιο ακριβή ανεξέλεγκτη διάθεση, διότι θα πρέπει μετά να αποκαταστήσουμε τη ρύπανση την οποία έχουμε επιφέρει με τους ΧΑΔΑ και παράλληλα υποβαθμίζεται και η αξία της γης και όλης της περιοχής.

Ένα πολύ σημαντικό θέμα είναι να δοθούν τα οικονομικά κίνητρα και να γίνει πλήρης κοστολόγηση των προσφερομένων υπηρεσιών και όλα θα πρέπει να πηγαίνουν και να υπάρχει μία διαφάνεια και άμεση εφαρμογή του «ο ρυπαίνων πληρώνει» και ανταποδοτικότητα κόστους.

Είναι μία πολύ καλή αρχή αυτό που θεσπίζει και το νέο νομοσχέδιο το οποίο βρίσκεται τώρα στη Βουλή προς ψήφιση, να πληρώνουν οι Δήμοι στους ΧΥΤΑ και γενικά στους χώρους διάθεσης απορριμμάτων, με βάση τα απορρίμματα που παράγουν, που αυτό δεν ίσχυε μέχρι τώρα σε πολλές των περιπτώσεων.

Και το πιο βασικό ίσως, για να έχουμε πραγματικά ένα αποτέλεσμα, είναι να καταρτιστεί ένα σχέδιο υλοποίησης της οδηγίας για τους ΧΥΤΑ και συγκεκριμένα να θέτει στόχους για την κάθε περιφέρεια όσον αφορά την εκτροπή των βιοαποδομήσιμων αποβλήτων, πράγμα το οποίο δεν υπάρχει αυτή τη στιγμή. Δηλαδή δεν έχουμε αυτή τη στιγμή ένα σχέδιο για το πώς μπορούμε να πιάσουμε τους στόχους, άρα τα πρόστιμα επικρέμονται.

Επίσης αυτό που δεν υπάρχει και είναι πολύ σημαντικό, μία θεσμοθέτηση των κριτηρίων υποδοχής των αποβλήτων σε κάθε ΧΥΤΑ ανά περιφέρεια, με βάση την επεξεργασία που έχουν υποστεί. Αυτό έχει σχέση με την οδηγία για τους ΧΥΤΑ να προσδιορίσουμε δηλαδή τι είναι βιοαποδομήσιμο και σε τι βαθμό έχει γίνει αυτή η βιοαποδόμηση.

Ένα άλλο σημαντικό θέμα που αφορά επενδύσεις έργων διαχείρισης στερεών αποβλήτων είναι να αποσαφηνιστούν προδιαγραφές για το RDF, διότι παρατηρείται το φαινόμενο να παράγεται RDF, όπως γίνεται για παράδειγμα στα Άνω Λιόσια στην Αττική και να μην είναι σε θέση κανείς να το διαθέσει προς

ενεργειακή αξιοποίηση, όπως ας πούμε συμβαίνει στην Αττική στην τσιμεντοβιομηχανία.

Αυτό λόγω κακής αντίδρασης πιστεύω λόγω παραπληροφόρησης περισσότερο των κατοίκων της περιοχής όπου βρίσκεται η τσιμεντοβιομηχανία οι οποίοι αντιδρούν και δε θέλουν να προχωρήσει αυτή η λύση. Αν είχαμε σαφείς προδιαγραφές για το RDF και γνωρίζουμε βέβαια και τι παράγεται, πιστεύω ότι δε θα είχαμε τέτοια προβλήματα ή θα ήταν πιο εύκολο να επιλυθούν τέτοια προβλήματα κοινωνικής αποδοχής.

Και βέβαια το RDF θα πρέπει να χαρακτηρίζεται ως δευτερογενές καύσιμο, που βέβαια από ότι έμαθα πρόσφατα έχει ήδη αυτό υλοποιηθεί, απλώς δε γίνονται αυτή τη στιγμή πολλές επενδύσεις προς την κατεύθυνση αυτή οι οποίες και να στηρίζονται σε κίνητρα του αναπτυξιακού νόμου.

Πολύ σημαντικό, επειδή οι φορείς διαχείρισης στερεών αποβλήτων θα αναλάβουν την υλοποίηση των έργων, θα πρέπει να στελεχωθούν με υψηλού επιπέδου προσωπικό, γιατί αλλιώς θα έχουμε πάλι τεράστιες καθυστερήσεις διότι δε θα υπάρχουν οι άνθρωποι οι οποίοι να μπορούν να τρέξουν αυτά τα έργα.

Βέβαια ειδικά σήμερα στην εποχή μας που χαρακτηρίζεται από προβλήματα στη δημόσια χρηματοδότηση από έλλειψη δημοσίων κονδυλίων, μία λύση θα ήταν οι συμβάσεις παραχώρησης και τα ΣΔΙΤ, με συμμετοχή ιδιωτικών εταιρειών οι οποίες θα κάλυπταν και ένα μεγάλο μέρος των απαιτούμενων κονδυλίων, που είναι πραγματικά αρκετά υψηλά και είναι αδύνατον από τον κρατικό και μόνο προϋπολογισμό να υλοποιήσουμε τα έργα τα οποία απαιτούνται σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα.

Τελευταίο είναι αυτό που ανέφερα και προηγουμένως, τα προγράμματα ευαισθητοποίησης και πληροφόρησης των πολιτών και των εμπλεκόμενων φορέων, ιδιαίτερα και όσον αφορά την ανακύκλωση, γιατί για να πετύχει η ανακύκλωση πραγματικά κι όχι απλώς να τοποθετούνται κάδοι και να συγκεντρώνονται ανάμεικτα υλικά τα οποία δεν είναι αυτά τα οποία ζητούνται, θα πρέπει να υπάρξει ευρύτατη πληροφόρηση όλων των πολιτών.

Και νομίζω μία ευκαιρία είναι ο νέος φορέας ο οποίος πρόκειται να συσταθεί, που θα επιβλέπει όλα τα συστήματα, να παίξει έναν

ελεγκτικό ρόλο σε αυτό και να πιέσει τα συστήματα να διαθέσουν κι ένα μεγάλο ένα σημαντικό μέρος των κονδυλίων που διαχειρίζονται προς αυτή την κατεύθυνση. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ:

Ευχαριστούμε τον κ. Αραβώση. Στο βήμα παρακαλώ να έρθει ο κ. Γεράσιμος Λυμπεράτος, Καθηγητής του Τμήματος Χημικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου της Πάτρας, ο οποίος θα μας μιλήσει για την «Παραγωγή Ενέργειας μέσω Αναερόβιας Χώνευσης Στερεών Αποβλήτων και Υπολειμμάτων».

«Παραγωγή Ενέργειας μέσω Αναερόβιας Χώνευσης Στερεών Αποβλήτων και Υπολειμμάτων»

Κος ΛΥΜΠΕΡΑΤΟΣ:

Καλημέρα κι από μένα, θα ήθελα με αυτή την ευκαιρία να ευχαριστήσω ιδιαίτερα και να συγχαρώ την Οργανωτική Επιτροπή για την πρωτοβουλία αυτή. Πιστεύω ότι είναι μία πάρα-πάρα πολύ σημαντική πρωτοβουλία, όπως αναφέρθηκε από πολλούς ομιλητές ήδη είναι κλειδί η ενημέρωση στο θέμα της ανακύκλωσης.

Εγώ θα σας μιλήσω για κάποια συγκεκριμένη τεχνολογία σήμερα, αν και το πρόβλημα πιστεύω δεν είναι τόσο πολύ το πρόβλημα της επιλογής τεχνολογίας, όσο περισσότερο πάνω απ' όλα είναι πιστεύω πολιτικό το πρόβλημα, δηλαδή το πρόβλημα είναι ότι δεν γίνεται επαρκής ανακύκλωση, ότι είμαστε πάρα πολύ πίσω, ότι κι αναφέρθηκε ήδη από πάρα πολλούς ομιλητές ότι είμαστε πολύ πίσω σαν χώρα. Μπορεί στην περιοχή να έχουμε κάποια πρωτοπορία, αλλά γενικά σαν χώρα είμαστε πολύ πίσω και να πω το εξής, ότι μία κάποια λύση είναι χίλιες φορές καλύτερη από την μη γενόμενη τέλεια λύση.

Λείπει η εμπειρία κιόλας, αναφέρθηκε ήδη ότι έχουμε ελάχιστες εμπειρίες στη χώρα, ο κ. Αραβώσης ανέφερε συγκεκριμένα ποιες μονάδες επεξεργασίας υπάρχουν αυτή τη στιγμή, αναφέρθηκε ότι υπάρχουν μόνο τρεις μονάδες λιπασματοποίησης κι όπου η εμπειρία της Καλαμάτας ήταν ήδη αρνητική, υπάρχουν κάποιες άλλες ελάχιστες αυτή τη στιγμή, λοιπόν η μη χρήση της τεχνολογίας είναι μεγάλο πρόβλημα μέχρι στιγμής και πιο πολύ το πιο ενδιαφέρον θέμα θα ήταν για μένα να δούμε τα αίτια όλης αυτής της υποανάπτυξης.

Παρόλα αυτά θα σας μιλήσω για κάτι τεχνικό σήμερα, για μία τεχνολογία επιλογής κατά τη γνώμη μου η οποία είναι η τεχνολογία η οποία αντιστοιχεί σε σύγχρονες τάσεις και θα σας πω συγκεκριμένα για τη δυνατότητα της αναερόβιας χώνευσης, για την επεξεργασία στερεών αποβλήτων και υπολειμμάτων.

Λοιπόν, την τυπική σύσταση των απορριμμάτων στην Ελλάδα φαντάζομαι τη γνωρίζετε, ένα χαρακτηριστικό είναι ότι έχουμε πάνω από 50% περιεκτικότητα σε οργανική ύλη, μετά έχουμε χαρτί το οποίο κι αυτό είναι οργανικό βέβαια, έχουμε ύφασμα, μέταλλα και τα υπόλοιπα και ένας από τους βασικούς στόχους κάθε μεθόδου επεξεργασίας είναι βέβαια η μείωση του όγκου των αποβλήτων που οδηγείται στο χώρο υγειονομικής ταφής των απορριμμάτων, με αποτέλεσμα να έχουμε σημαντική επέκταση του χρόνου ζωής.

Αλλά κάτι που είναι εξαιρετικά σημαντικό επίσης και αποκτά όλο και περισσότερη σημασία, είναι η παραγωγή χρήσιμων προϊόντων και συγκεκριμένα εδώ κανείς μπορεί να παράγει διάφορα προϊόντα ανακύκλωσης, όπως είναι το γυαλί, το χαρτί, το αλουμίνιο και ούτω καθεξής και τα πλαστικά.

Και από την άλλη μεριά και εδαφοβελτιωτικό, αν και είναι κάτι το οποίο διεθνώς σε μεγάλο βαθμό έχει αρχίσει να εγκαταλείπεται πλέον, μια και η ποιότητα του εδαφοβελτιωτικού που παράγεται είναι αρκετά χαμηλή και επιδέχεται μόνο συγκεκριμένες χρήσεις. Και από την άλλη μεριά μία άλλη πάρα πολύ ενδιαφέρουσα προοπτική βέβαια είναι η παραγωγή ενέργειας. Άρα μιλάμε για αξιοποίηση, η λέξη-κλειδί είναι η αξιοποίηση των αποβλήτων πλέον, η οποία μπορεί να δώσει και οικονομικές λύσεις.

Συγκεκριμένα τώρα στο θέμα της ανάκτησης ενέργειας από τα απορρίμματα και τα υπολείμματα, βεβαίως η περιεκτικότητα σε ενέργεια μπορεί να είναι αρκετά μεγάλη, όπως είδαμε υπάρχει μεγάλη περιεκτικότητα σε οργανική ύλη, σε χαρτί, σε πλαστικά, όπου αυτά εν δυνάμει μπορούν να δώσουν ενέργεια.

Η ανάκτηση αυτή βέβαια μπορεί να είναι αποτέλεσμα είτε θερμικής από τη μια μεριά διεργασίας, είτε βιολογικής επεξεργασίας. Στις θερμικές περιλαμβάνουμε την καύση, την αεριοποίηση και την πυρόλυση, η πιο ώριμη βέβαια τεχνολογία είναι η καύση, οι άλλες είναι λιγότερο ώριμες, αλλά αρκετά υποσχόμενες και αυτές.

Από την άλλη μεριά έχουμε τη βιολογική επεξεργασία, όπου η βιολογική μέθοδος η οποία παράγει ενέργεια είναι κατά κύριο λόγο η αναερόβια χώνευση, αυτή η οποία παράγει βιοαέριο το οποίο αποτελεί και την καύσιμη ύλη, όπου καθώς καίγεται το βιοαέριο μας αποδίδει σημαντική ποσότητα ενέργειας. Η μέθοδος αυτή είναι ηπιότερη μια και είναι φυσική μέθοδος και δε χαρακτηρίζεται από τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις που είναι συνυφασμένες με τις θερμικές μεθόδους επεξεργασίας.

Κι εδώ να πω ότι προηγουμένως άκουσα κάτι το οποίο ήθελα να το παρατηρήσω, κάποιος ανέφερε ότι "τα περιβαλλοντικά έργα είναι θετικά". Ασφαλώς και είναι θετικό συνολικά ένα περιβαλλοντικό έργο, ωστόσο όταν κάνεις ένα περιβαλλοντικό έργο σε ένα συγκεκριμένο σημείο και συλλέγεις εκεί πέρα απορρίμματα ή απόβλητα γενικότερα από μία ευρύτερη περιοχή, τότε έχει τεράστια σημασία το ποιες θα είναι οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις της συγκεκριμένης τεχνολογίας την οποία θα χρησιμοποιήσεις. Αυτό είναι κάτι το οποίο μπορεί να έχει σημασία περιβαλλοντικού τοπικού χαρακτήρα, άρα ναι μεν περιβαλλοντικά έργα αλλά από την άλλη μεριά πρέπει να είναι και σωστά από περιβαλλοντική σκοπιά. Μια παρένθεση ήταν αυτό.

Το άλλο που πιστεύω ότι είναι σημαντικό και καθοριστικό όταν μιλάμε για ανακύκλωση και τεχνολογίες επεξεργασίας, είναι τι θα κάνει κανείς με το τελικό προϊόν. Πρέπει να έχει διασφαλιστεί απαραίτητως αγορά για το τελικό προϊόν δηλαδή κι αν δεν έχει γίνει αυτό το πράγμα τότε θα καταντήσουμε να ξοδεύουμε ένα κάρο χρήματα για να παράγουμε διάφορα προϊόντα, τα οποία μετά τα προϊόντα θα τα πηγαίνουμε πλέον κανονικά στο χώρο υγειονομικής ταφής.

Άρα υπάρχει και αυτή η διάσταση η οποία είναι πάρα πολύ σημαντική και επομένως θα πρέπει για μένα ναι, να προχωρήσουμε σε μεθόδους επεξεργασίας, ασφαλώς, είναι μονόδρομος, είναι η ευρωπαϊκή οδηγία, είναι η απλή λογική, αλλά δεν πρέπει να παραγνωρίζουμε αυτές τις δύο διαστάσεις, τις ενδεχόμενες περιβαλλοντικές επιπτώσεις σε τοπικό επίπεδο που είναι η μία και το δεύτερο είναι η διασφάλιση πραγματικά ότι αυτό που κάνουμε θα είναι συνυφασμένο κι ότι υπάρχει μια αγορά για τα τελικά προϊόντα μας. Έτσι λοιπόν αυτά σαν παρένθεση.

Τώρα ξαναγυρίζω πίσω, σας είπα ότι η αναερόβια χώνευση είναι η ηπιότερη βιολογική μέθοδος, γιατί είναι μία μέθοδος η οποία λαμβάνει χώρα σε πολύ χαμηλές θερμοκρασίες, τυπικά 35 βαθμούς Κελσίου ή 50-55 βαθμούς Κελσίου αν είναι θεرمόφιλη. Ουδεμία δηλαδή σχέση με τις μεθόδους τις θερμικές που είναι σε υψηλή θερμοκρασία.

Από κει και πέρα δυο κουβέντες τεχνικά για να ξέρετε περί τίνος πρόκειται όταν μιλάμε για αναερόβια χώνευση. Είναι η διεργασία κατά την οποία η οργανική ύλη μετατρέπεται σε βιοαέριο, δηλαδή σε μεθάνιο και διοξείδιου του άνθρακα, όπου αυτό γίνεται με τη συνδυασμένη δράση ενός μεικτού πληθυσμού μικροοργανισμών απουσία οξυγόνου, αυτός είναι ο ορισμός αν θέλετε της αναερόβιας χώνευσης.

Η συνολική αντίδραση δίνεται εδώ, έχουμε οργανική ύλη και κατά κανόνα καταναλώνεται και νερό και σαν αποτέλεσμα έχουμε την παραγωγή ενός μείγματος μεθανίου και διοξειδίου του άνθρακα, τυπικά έχουμε 65% με 70% μεθάνιο και 30% με 35% διοξείδιο του άνθρακα και ακριβώς τη σύσταση μπορεί να τη δει κανείς αν χρησιμοποιήσει μία στοιχειομετρία -βλέπετε μία στοιχειομετρική αντίδραση από κάτω για τους συναδέλφους κυρίους που γνωρίζουν.

Τι σημαίνει αυτό; Είναι αυτό από το οποίο μπορεί κανείς άμα ξέρουμε στο περίπου τη σύσταση, δηλαδή πόσο άνθρακα, υδρογόνο, οξυγόνο και άζωτο έχουν τα ζυμώσιμα απορρίμματα, μπορούμε να εκτιμήσουμε τι ποσοστό μεθάνιο και τι ποσοστό διοξειδίου του άνθρακα θα έχει το παραγόμενο βιοαέριο.

Πρόκειται σας είπα για τη συντονισμένη δράση διαφόρων μικροοργανισμών, ξεκινάει κανείς από αδιάλυτα οργανικά μακρομόρια, όπως είναι πρωτεΐνες, υδατάνθρακες, λιπίδια και λοιπά και μετά έχουμε υδρόλυση, παράγονται διαλυτά οργανικά μικρομόρια, οξεογένεση, που με αυτόν τον τρόπο παράγοντα απλά οργανικά οξέα και αιθανόλη.

Επίσης οξυκογένεση που είναι κλειδί κι αυτή η διεργασία γιατί παράγεται οξικό οξύ, σταυροδρόμι, καθώς επίσης και υδρογόνο και με βάση το οξικό οξύ καθώς επίσης και το υδρογόνο και το διοξείδιο του άνθρακα που παράγεται στη συνέχεια βιοαέριο από ειδικούς μικροοργανισμούς, που ονομάζονται «μεθανογόνοι μικροοργανισμοί».

Αυτή είναι μία διεργασία η οποία γίνεται αυθόρμητα στη φύση ούτως ή άλλως, συμβαίνει μέσα στο στομάχι των μυρμηκαστικών για παράδειγμα, είναι κάτι το οποίο θα συμβεί και σε ένα χώρο ο οποίος είναι αναερόβιος. Οι παράγοντες που επηρεάζουν την αναερόβια χώνευση είναι η σύσταση βέβαια της οργανικής ύλης και το είδαμε ήδη αυτό, είναι το pH, η θερμοκρασία, η παρουσία θρεπτικών συστατικών όπως λέμε δηλαδή αζώτου και φωσφόρου, η παρουσία ενδεχομένως τοξικών ουσιών και παρεμποδιστών.

Τώρα αναερόβια χώνευση και στερεά απόβλητα. Αυτά τα δύο θέματα αν θέλετε έχουν δύο σημεία επαφής, το ένα είναι οι χώροι υγειονομικής ταφής απορριμμάτων, οι γνωστοί ΧΥΤΑ, οι οποίοι όπως είδαμε εγκαταλείπονται πλέον, έτσι σαν τρόπος διαχείρισης και από την άλλη μεριά έχουμε τους βιοαντιδραστήρες ή χωνευτήρες.

Σε ένα χώρο υγειονομικής ταφής βλέπετε ότι έχουμε διάφορες φάσεις, πάνω βλέπετε τη σύσταση του αερίου και κάτω τη σύσταση των στραγγισμάτων. Το βιοαέριο αφού περάσει από μία αρχική προσαρμογή που είναι αερόβια και μετά από μία μεταβατική και όξινη φάση καταλήγουμε στην τέταρτη φάση η οποία είναι η πιο ενδιαφέρουσα, όπου είναι η φάση παραγωγής βιοαερίου, όπου εκεί πλέον έχουμε ένα μείγμα μεθανίου και διοξειδίου του άνθρακα και στο τέλος έχουμε βέβαια ωρίμανση του χώρου υγειονομικής ταφής.

Η διάρκεια των φάσεων εξαρτάται από διάφορες παραμέτρους: Από την κατανομή των οργανικών, από τη διαθεσιμότητα θρεπτικής ύλης, από την υγρασία που είναι πολύ σημαντική η υγρασία κι αν δεν είναι αρκετή η υγρασία περιορίζεται η αποδόμηση μια και οι μικροοργανισμοί οι οποίοι είναι υπεύθυνοι απαιτούν υγρασία και το βαθμό αρχικής συμπίεσης.

Η παραγωγή βιοαερίου σε ένα χώρο υγειονομικής ταφής παρουσιάζει μέγιστο σε πέντε με δέκα χρόνια, ανάλογα με την υγρασία του χώρου υγειονομικής ταφής. Βλέπουμε εδώ πέρα δύο παραδείγματα, σε ένα χώρο υγειονομικής ταφής ο οποίος έχει αρκετή υγρασία έχουμε το μέγιστο γύρω στα πέντε-έξι χρόνια, ενώ όταν είναι χαμηλή η περιεκτικότητα σε υγρασία το μέγιστο παρουσιάζεται στα δέκα χρόνια.

Η εκμετάλλευση του βιοαερίου από τους χώρους υγειονομικής ταφής που παράγεται βέβαια αποτελεί μέθοδο ανάκτησης της ενέργειας. Ξέρετε ότι το μεθάνιο είναι πάρα πολύ αρνητικό, είναι

περίπου είκοσι φορές από ότι το διοξείδιο του άνθρακα σαν αέριο του θερμοκηπίου, άρα το ελάχιστο που μπορεί να κάνει κανείς είναι να το κάψει το μεθάνιο. Γι' αυτό και στον ΧΥΤΑ στην Ξερόκαλα για παράδειγμα που έχουμε εδώ πέρα εκείνο που γίνεται είναι ότι έχουμε καύση σε πυρσό, που είναι το ελάχιστο που μπορεί να κάνει κανείς.

Από κει και πέρα βέβαια μπορεί να το αξιοποιήσει, να το συλλέξει δηλαδή κανείς και να το αξιοποιήσει το βιοαέριο ενεργειακά. Αυτός είναι ένας τρόπος ανάκτησης ενέργειας, ωστόσο έχουμε δύο προβλήματα. Το ένα είναι ότι είναι πάρα πολύ αργή η διεργασία, σας είπα ότι παίρνει πέντε με δέκα χρόνια για να πιάσουμε το μέγιστο.

Και το δεύτερο είναι ότι ακόμα και στους τέλεια λειτουργούντες χώρους υγειονομικής ταφής απορριμμάτων ανά τον κόσμο σήμερα γύρω στο 50% κατ' εκτίμηση χάνεται, είναι βιοαέριο το οποίο χάνεται από μέσα και όπως καταλαβαίνετε οι επιπτώσεις στο φαινόμενο του θερμοκηπίου από αυτό, δεδομένου αυτού που σας είπα πριν ότι είναι είκοσι φορές χειρότερο το μεθάνιο από το διοξείδιο του άνθρακα, είναι τεράστιες.

Τώρα η εναλλακτική λύση είναι ποια; Είναι αντί να γίνεται στο χώρο υγειονομικής ταφής αυτή η αργή αποδόμηση που παίρνει τόσα χρόνια όπως είπαμε, να γίνει σε βιοαντιδραστήρες υπό ελεγχόμενες συνθήκες. Επιπλέον, οι αντιδραστήρες αυτοί αποδίδουν και το υπόλειμμα της αποσύνθεσης για περαιτέρω επεξεργασία και χρήση σαν εδαφοβελτιωτικό με αερόβια λιπασματοποίηση εφόσον το επιλέξουμε αυτό.

Οι τύποι αναερόβιων συστημάτων που υπάρχουν βασικά εξαρτώνται από την περιεκτικότητα σε στερεά στην τροφοδοσία, έτσι έχουμε τα λεγόμενα υγρά συστήματα με περιεκτικότητα 15% με 20%, τυπικά γύρω στο 10% και από την άλλη μεριά τα ξηρά συστήματα που εδώ η περιεκτικότητα είναι πάνω από 20%, τυπικά 30%, για παράδειγμα εδώ είναι οι διεργασίες όπως η διεργασία της dranco, της valorga, της biocell. Τα ξηρά συστήματα κατά κανόνα απαιτούν λιγότερη χρήση νερού, αλλά βέβαια και αντιδραστήρα υψηλότερης τεχνολογίας. Τα υπάρχοντα σήμερα συστήματα στην Ευρώπη είναι περίπου ισάριθμα.

Μετά έχουμε περαιτέρω κατηγοριοποίηση ανάλογα με τη θερμοκρασία στην οποία λαμβάνει χώρα η αναερόβια χώνευση, έτσι

έχουμε μεσοφιλικά συστήματα περίπου θερμοκρασία ανθρώπινου σώματος 33 με 37 βαθμούς Κελσίου κι από την άλλη μεριά θερμοφιλικές 55 με 60 βαθμούς Κελσίου. Κατά κανόνα οι δεύτεροι απαιτούν μικρότερους χρόνους παραμονής, αλλά βέβαια καταναλώνεται κάποια μεγαλύτερη ποσότητα ενέργειας για τη διατήρηση της υψηλότερης θερμοκρασίας.

Μια άλλη διαφοροποίηση έχει να κάνει με το αν τα συστήματα είναι συνεχούς τροφοδοσίας ή ασυνεχούς. Μια τυπική μονάδα τώρα αποτελείται από διαχωρισμό του οργανικού κλάσματος από τα μέταλλα, τα πλαστικά και το γυαλί. Αιώρηση των οργανικών σε νερό για τροφοδότηση του βιοαντιδραστήρα, αν μιλάμε για υγρό σύστημα πρέπει να έχει περίπου όπως είπα στο 10% στερεά, την αναερόβια χώνευση αυτή καθαυτή, διύθυση ή φυγοκέντρωση της αναερόβιας ιλύος που παράγεται, αερόβια σταθεροποίηση της αναερόβιας ιλύος.

Εδώ βλέπετε τυπικά μία μονάδα, τα ισοζύγια που σας δείχνω είναι ενδεικτικά ισοζύγια για ένα τόνο απορριμμάτων, άρα βλέπουμε ότι για ένα τόνο απορριμμάτων μετά από τον πρώτο διαχωρισμό που πηγαίνουν αυτά που σας είπα στους χώρους υγειονομικής ταφής μετά αφού προστεθεί νερό οδηγούνται στον χωνευτήρα και έχουμε τυπικά 100 με 150 κυβικά μέτρα βιοαερίου να παράγονται ανά τόνο απορρίμματος.

Μένουν 550 κιλά ιλύος περίπου κι έχουμε ένα τελικό προϊόν προς διάθεση που πάει στον ΧΥΤΥ πλέον το οποίο εν πάση περιπτώσει πρακτικά πάει στον ΧΥΤΥ γιατί όπως σας είπα η αερόβια σταθεροποίηση των υπολειμμάτων είναι πρόβλημα, δηλαδή δίνει ένα τελικό προϊόν το οποίο δεν είναι αρκετά ποιοτικό, αυτό λοιπόν είναι τυπικά γύρω στα 300 κιλά.

Εδώ απλώς είναι τα διάφορα στάδια, τα περνάω, εδώ βλέπουμε για παράδειγμα τη διεργασία της dranco στο Μπρεχτ του Βελγίου, όπου έχουμε παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από την καύση του παραγόμενου βιοαερίου, έχουμε κι ένα παραπροϊόν το οποίο παράγεται και ονομάζεται humotex. Εδώ είναι η διεργασία valorga της Ένγκελ Κίρχεν που είναι μία διεργασία ένα ξηρό σύστημα κι αυτό στη Γερμανία, το οποίο παράγει κι αυτό ενέργεια και μια μορφή εδαφοβελτιωτικού.

Κι εδώ έχω μαζέψει διάφορα συστήματα κατά τύπο από διάφορες χώρες, όπως βλέπετε Βέλγιο, Αυστρία, Γερμανία, Γαλλία, Ολλανδία, όπου χρησιμοποιούνται διάφορες τεχνολογίες με διάφορες δυναμικότητες. Τυπικά βλέπουμε το ποσοστό των στερεών στα απορρίμματα να κυμαίνεται αρκετά σε αυτά τα συστήματα, που μπορεί να είναι 40% μέχρι και 60%, μεγάλο μέρος είναι πτητικό από αυτά.

Χρόνος παραμονής. Εδώ κοιτάξτε ιδιαίτερα, χρόνος παραμονής είναι 15 με 20-25 μέρες ενδεικτικά. Δηλαδή η μετατροπή η αναερόβια για παραγωγή βιοαερίου γίνεται σε 15 με 20 μέρες και συγκρίνεται αυτό το νούμερο με τα πέντε και δέκα χρόνια που θέλει ο χώρος υγειονομικής ταφής, καμία σχέση δηλαδή, καμία σύγκριση, συν βεβαίως ότι κανείς δεν έχει τις διαρροές, την απώλεια του βιοαερίου της τάξεως του 50% όπως ανέφερα προηγουμένως.

Και η παραγωγή ενέργειας γίνεται εδώ πέρα, που βλέπετε ότι είναι αρκετά σημαντική, φτάνει σε ορισμένες περιπτώσεις μέχρι και 500 κιλοβατώρες ανά τόνο απορριμμάτων, αν και το πιο συνηθισμένο είναι περίπου στις 200 κιλοβατώρες ανά τόνο απορριμμάτων.

Συνοπτικά, για σύμμεικτα απορρίμματα το δυναμικό παραγωγής μεθανίου είναι κατά μέσο όρο 0,19 κυβικά μέτρα ανά κιλό πτητικών στερεών, τυπικά παράγονται 100 με 200 κυβικά μέτρα βιοαερίου ανά τόνο απορρίμματος, με περιεκτικότητα σε μεθάνιο 55% έως 70% και 200 με 300 κιλά compost.

Η αναερόβια χώνευση τυπικά απαιτεί το 20% με 40% της παραγόμενης ενέργειας, το οποίο βέβαια είναι θερμική ενέργεια, άμα έχεις την καύση δηλαδή τότε αξιοποιείς και τη θερμική ενέργεια η οποία παράγεται ταυτόχρονα. Μια μέση θερμιδική αξία είναι τυπικά 100 με 250 κιλοβατώρες τον τόνο.

Κάποια οικονομικά στοιχεία. Το πάγιο κόστος μιας τέτοιας μονάδας 50 χιλιάδων τόνων το χρόνο το 2005 ήταν γύρω στα 13 εκατομμύρια δολάρια, αλλά ένα πολύ σημαντικό πράγμα είναι ότι αυτή η τεχνολογία ωρίμασε πάρα πολύ γρήγορα κι έτσι είχαμε μία μείωση από 840 δολάρια τον τόνο το 1992 σε 260 δολάρια τον τόνο το έτος το 2000, δηλαδή περίπου υποτετραπλασιασμό μέσα σε οκτώ μόλις χρόνια του κόστους. Αυτό είναι λόγω της ωρίμανσης της τεχνολογίας.

Ξέρετε συμβαίνει κι αυτό, όσο επενδύουμε σε μια τεχνολογία, τότε αναπτύσσουμε περισσότερο την τεχνολογία τη βελτιστοποιούμε

και πέφτει σημαντικά το κόστος. Για παράδειγμα η ομάδα στο Τίλμπουργκ που είναι τεχνολογία valorga μεσοφιλικό σύστημα, στοίχισε περίπου 13 εκατομμύρια ευρώ, αποδίδει 5 ευρώ τον τόνο από πωλήσεις ηλεκτρικής ενέργειας και καθαρό κόστος 50 ευρώ τον τόνο και ορισμένα άλλα παραδείγματα τα περνάω γρήγορα.

Να πω ότι το πάγιο κόστος λειτουργίας μιας τέτοιας εγκατάστασης εξαρτάται βέβαια σε μεγάλο βαθμό από το μέγεθος της εγκατάστασης. Βλέπετε ένα κλασικό διάγραμμα εδώ πέρα, που ανάλογα με τη δυναμικότητα της μονάδας πέφτει σημαντικά και το λειτουργικό κόστος. Τέλος, να πω ότι πρόσφατα η αναερόβια χώνευση εφαρμόζεται όλο και περισσότερο για γκρι ή λεγόμενα σύμμεικτα απορρίμματα.

Προ δεκαετίας περίπου το 85% ήταν για βιοαποδομήσιμα μόνο απόβλητα, τα λεγόμενα bio-waste τα οργανικά, τα υπολείμματα κουζίνας, αυτά που ακούσαμε ότι προτίθενται να γίνουν κι εδώ πέρα της τάξης 20 χιλιάδων και μόνο 15% για σύμμεικτα. Αυτό έχει αρχίσει να αλλάζει, κατά το τέλος του 2004 η συνολική δυναμικότητα στην Ευρώπη ήταν 1.285.000 τόνοι ετησίως για επεξεργασία συμμείκτων και 1.285.000 περίπου ίδια ποσότητα για βιοαποδομήσιμα.

Συμπερασματικά η αναερόβια χώνευση αποτελεί μια ήπια και πολλά υποσχόμενη μέθοδο βιολογικής επεξεργασίας αστικών αποβλήτων, η οποία παράγει ενέργεια και compost και έχουμε μία ραγδαία βελτίωση των οικονομικών δεδομένων αυτής της τεχνολογίας. Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ:

Ευχαριστούμε τον κ. Λυμπεράτο για την ενδιαφέρουσα εισήγησή του. Και παρακαλώ τον κ. Σκορδίλη για τη δεύτερη εισήγησή του με το ενδιαφέρον θέμα.

«Ανακύκλωση ΑΗΗΕ, Μπαταριών, ΟΤΚΖ»

Κος ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ:

Θα προσπαθήσω να είμαι σύντομος, γιατί έχει περάσει και η ώρα, να μην σας κουράσω πολύ.

Πράγματι εδώ θα ήθελα να πω ότι ήδη τώρα το κόστος λειτουργίας της αναερόβιας ζύμωσης έχει φτάσει τα 100 ευρώ κι ίσως

και λιγότερο από τον τόνο, δηλαδή πραγματικά έχουμε μία μεγάλη πρόοδο σε αυτή και είναι και η τάση η τελευταία σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, δηλαδή τώρα προχωρούν σε μονάδες αναερόβιας χώνευσης.

Το θέμα το δικό μου τώρα, θα προχωρήσω εκεί που είχα μείνει, είναι για την ΕΔΟΕ και μάλιστα εδώ μπορούμε να πούμε ότι πράγματι είναι και το μοναδικό σύστημα που συμμετέχουν όλοι οι εισαγωγείς των αυτοκινήτων στην Ελλάδα και γίνεται μία προσπάθεια να μην αφήνει κανείς το αυτοκίνητο.

Από εδώ λείπει βέβαια ο Αντιδήμαρχος, αλλά ήθελα να του πω ότι το κόλπο που κάνουν με τη μετακίνηση του αυτοκινήτου νομικά δεν στέκει, δηλαδή μπορεί ο Δήμος να το πάρει το αυτοκίνητο έστω κι αν την τελευταία μέρα ο κάτοχος από τη μία γωνία το παίρνει στην άλλη γωνία. Αν εντοπιστεί δηλαδή από το Δήμο μπορεί να το σηκώσει και να μην περιμένει πάλι μια σειρά ημερών όπως προβλέπει η διαδικασία.

Τώρα τι γίνεται; Σήμερα με την εφαρμογή του συστήματος εναλλακτικής διαχείρισης των αυτοκινήτων όλοι γνωρίζαμε που μπορούσε να το αφήσει κανείς το αυτοκίνητο, οπουδήποτε δηλαδή, ενώ τώρα πλέον έχουν αναπτυχθεί αυτά τα συστήματα και δεν μπορεί να το αφήσει κανείς.

Μπορεί να εντοπιστεί και μάλιστα σε περίπτωση που εντοπιστεί ο ιδιοκτήτης είναι υποχρεωμένος να πληρώνει τα τέλη έστω κι αν δεν το κινεί το αυτοκίνητό του, εκτός αν το δηλώσει ότι το αφήνει στο γκαράζ του για συναισθηματικούς λόγους -γιατί πολλοί μπορεί να θέλουν το αυτοκίνητό τους- σε ιδιωτικό γκαράζ να το δηλώσει κι εκεί πλέον να μπορέσει να το φυλάξει και χωρίς να υποστεί καμία διαδικασία του νόμου.

Σήμερα έχουν δημιουργηθεί πάρα πολλές μονάδες ανακύκλωσης των αυτοκινήτων, εδώ βλέπετε φωτογραφίες από την Ελλάδα, όπου γίνεται στην αρχή μία απορρύπανση, υπάρχουν πάρα πολλές επικίνδυνες ουσίες μέσα στα αυτοκίνητα, γι' αυτό πρέπει οπωσδήποτε να απομακρυνθούν και μετά να πάει το αυτοκίνητο για ανακύκλωση.

Μπορώ να σας πω ότι δημιουργήθηκαν τέτοιες μονάδες πάνω από 35 με 41 στην Ελλάδα τα τελευταία τέσσερα χρόνια και το 2009 είχαμε μία απόσυρση αυτοκινήτων γύρω στα 146.563 αυτοκίνητα, που αυτό

σημαίνει ότι πραγματικά έχουμε προχωρήσει και σε αυτόν τον τομέα, παρότι κι εδώ θα ήθελα να πω και στο φίλο μου τον κ. Αραβώση ότι τα συστήματα δε λειτουργούν επιτυχώς, γιατί ανέφερε ότι "τα συστήματα λειτουργούν επιτυχώς".

Δυστυχώς τα συστήματα δε λειτουργούν επιτυχώς, γιατί αν λειτουργούσαν πραγματικά όπως έπρεπε και σύμφωνα με το νόμο, δε θα είχαμε αυτά τα προβλήματα και βέβαια η ανακύκλωση στην Ελλάδα αναπτύχθηκε τα τελευταία χρόνια κι η εκτίμησή μας είναι ότι έχει ξεπεράσει το 20% με 25% και μπορεί να βλέπει κανείς πίνακες όπως είδατε και προηγουμένως, οι οποίοι είναι της Eurostat του 2004. Του 2007 που έβγαλε η Eurostat τους τελευταίους πίνακες για την Ελλάδα έχει την ανακύκλωση στο 18% και σήμερα έχουμε ξεπεράσει το 20%.

Τώρα να πάμε σε ένα άλλο σύστημα που είναι και πολύ πολύπλοκο, είναι τα απόβλητα του ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού, που είναι ένα σύστημα πάρα πολύ δύσκολο, ένα σύστημα που περιλαμβάνει πάρα πολλά υλικά, από τα οικιακά σκεύη τα ογκώδη τα μικρά πηγαίνει στις ηλεκτρονικές συσκευές που η τεχνολογία είναι τεράστια, δηλαδή κάθε τρία τέσσερα πέντε χρόνια αλλάζει.

Δηλαδή ιατροτεχνολογικό εξοπλισμό, αυτοματισμούς, ηλεκτρικά παιχνίδια ηλεκτρικά εργαλεία και μέχρι ακόμη και τα συστήματα που χρησιμοποιούν οι τράπεζες, τα αυτοματισμένα συστήματα που έχουν τα ΑΤΜ. Είναι ένα σύστημα πάρα πολύ πολύπλοκο, η Ελλάδα ξεκίνησε πρώτη στην εφαρμογή της οδηγίας και δυστυχώς είναι τελευταία μετά την εφαρμογή στα αποτελέσματα.

Δηλαδή η συλλογή στην Ελλάδα σήμερα είναι 66 χιλιάδες τόνοι το χρόνο σε μία κατανάλωση και μία ποσότητα αποβλήτων 200 χιλιάδων τόνων, έχει φτάσει βέβαια το ποσοστό της συλλογής που ήταν 4 κιλά ανά κάτοικο με τα σημερινά δεδομένα, αλλά δυστυχώς χώρες που ξεκίνησαν μετά από μας έχουν φτάσει τα 7 τα 8 και τα 9 κιλά, εκτός βέβαια τις πολύ καλές οργανωτικά χώρες που έχουν φτάσει και τα 16 κιλά ανά κάτοικο.

Εδώ βλέπει κανείς δηλαδή μία υστέρηση, υπάρχουν δύο συστήματα σήμερα στην Ελλάδα, είναι το συλλογικό σύστημα της ανακύκλωσης συσκευών που έκανε μάλιστα και μία μνεία ο Αντιδήμαρχος, που πραγματικά δε δουλεύει σωστά και δε δουλεύει σωστά γιατί περιμένει η Τοπική Αυτοδιοίκηση να μαζέψει αυτά τα

υλικά και να δώσει 3 δεκάρες, η ίδια δηλαδή που έχει και την ευθύνη δεν έχει προχωρήσει γι' αυτό κιόλας δεν έχουμε φτάσει σε αυτό το σημείο.

Παρόλα αυτά εδώ μπορώ να σας πω ότι έχουμε οκτώ εγκαταστάσεις και μάλιστα οι εγκαταστάσεις της ανακύκλωσης των ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών συσκευών είναι πολύ καλές στην Ελλάδα, δηλαδή έχουμε φύγει από το σκεπτικό που υπήρχε πριν και θα σας δείξω μερικές φωτογραφίες κι αυτό το λέω γιατί πραγματικά έχουμε κατασκευάσει μερικά εργοστάσια στην Ελλάδα αρκετά καλά και ένα από όλα αυτά είναι και στην Ελλάδα.

Ήδη η Ελλάδα μαζί με τη Γερμανία και την Αυστρία στήνει το σύστημα ανακύκλωσης ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών συσκευών στη Βουλγαρία σήμερα, δηλαδή συμμετέχουν και οι τρεις χώρες και έρχονται οι Βούλγαροι να δουν μετά από προτροπή των Γερμανών και Αυστριακών μία από τις πιο τέλειες εγκαταστάσεις στην Ελλάδα που είναι στους Αγίους Θεοδώρους.

Εδώ βλέπετε το εργοστάσιο ανακύκλωσης των ψυγείων, που είναι ένα κλειστό κύκλωμα, που η μονάδα αυτή είναι παραγωγής αζώτου από τον αέρα από την ατμόσφαιρα και θα σας δείξω μερικές από τις φωτογραφίες αυτές γιατί έχουμε να δείξουμε κι εμείς κάτι που πραγματικά..

Αυτό είναι το εργοστάσιο που σας είπα στους Αγίους Θεοδώρους της Κορινθίας, όπου βλέπετε πως γίνεται η συμπίεση των αερίων, γιατί όλα τα αέρια μέσα αφού τεμαχιστούν τα ψυγεία συγκεντρώνονται, δηλαδή δεν πηγαίνουν στην ατμόσφαιρα αλλά συμπυκνώνονται και πηγαίνουν μετά για ανακύκλωση κι είναι τα λεγόμενα CFCs.

Βλέπετε δηλαδή εδώ τώρα μερικά μέρη αυτού του εργοστασίου που είναι το πιο μοντέρνο αυτή τη στιγμή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δηλαδή μπαίνει το ψυγείο μέσα και από κει και πέρα χωρίς να το πιάσει χέρι ανθρώπινο συλλέγει τα αέρια και μετά θα δείτε πως βγαίνουν τα διάφορα υλικά. Βλέπετε εδώ είναι το εργοστάσιο σε εξέλιξη, εδώ είναι τα μέταλλα, εδώ είναι τα πλαστικά και η πολυουρεθάνη που πηγαίνει αφού έχει καθαριστεί από το αέριο απευθείας για ανακύκλωση στη Γερμανία.

Θα σας δείξω φωτογραφίες κι από ένα δεύτερο πάλι στην ίδια περιοχή εργοστάσιο και θα σταματήσω εδώ, είναι το εργοστάσιο της

Εκάν, το οποίο χρησιμοποιεί εκτός από τη χειρονακτική απορρύπανση και τις τελευταίες τεχνολογίες για τη διάσπαση των διαφόρων υλικών και από κει και πέρα την απομάκρυνση των λιπαντικών ουσιών και το διαχωρισμό των διαφόρων υλικών σε πλαστικό, μέταλλο και γυαλί, γιατί εδώ πρέπει να λάβετε υπόψη σας ότι οι τεχνολογίες αυτές που χρησιμοποιούνται γίνεται μία προσπάθεια να πάρουμε όλα τα υλικά, αφού προηγουμένως απομακρυνθούν οι επικίνδυνες ουσίες που υπάρχουν πάρα πολλές σε όλα τα ηλεκτρικά και ηλεκτρονικά.

Δηλαδή αυτός ο υπολογιστής οι κρύσταλλοι που έχει μπροστά είναι επικίνδυνοι, είναι υγροί κρύσταλλοι και πρέπει να απομακρυνθούν, μέσα έχει πλακέτες που οι πλακέτες έχουν αρκετές επικίνδυνες ουσίες κι αυτές απομακρύνονται, όπως και γενικά οι λυχνίες που χρησιμοποιούνται μέσα χρησιμοποιείται η τελευταία λέξη της τεχνολογίας και στην Ελλάδα.

Δυστυχώς όμως θα μπορούσαμε να έχουμε μία συλλογή γιατί το 2016 με τη νέα οδηγία τα τέσσερα κιλά θα πάνε στα 16 κιλά ανά κάτοικο, σκεφτείτε δηλαδή πόσο πολλαπλασιάζεται ο ρυθμός αύξησης της ανακύκλωσης κι εμείς βέβαια με αυτό το ρυθμό θα είμαστε πολύ πίσω αν το σύστημα του ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού που υπάρχει σήμερα στην Ελλάδα δεν αλλάξει εντελώς και νοοτροπία αλλά και εφαρμογή.

Και δεν είναι θέμα χρημάτων, γιατί μπορώ να σας πω ότι το σύστημα αυτό έχει 50 εκατομμύρια αυτή τη στιγμή αποθεματικό, κάτι που πρέπει να τα ρίξει στην αγορά κι αυτά τα χρήματα βέβαια δεν είναι κερδοσκοπικά και δεν μπορούν να δοθούν μερίσματα ή κέρδη σε κανέναν, γιατί αυτά πηγαίνουν μόνον για την ανακύκλωση, αλλά απλώς υπάρχει μία κακή νοοτροπία που οπωσδήποτε πρέπει να αλλάξει.

Βλέπει δηλαδή κανείς ότι σε πολλές περιπτώσεις, όπως το είπε και ο Αντιδήμαρχος, η κοινωνία είναι πιο μπροστά από τη βιομηχανία, η κοινωνία είναι πιο μπροστά από την Πολιτεία, η κοινωνία είναι πιο μπροστά κι από την Τοπική Αυτοδιοίκηση, γιατί η ανακύκλωση σήμερα στην Ελλάδα δεν είναι αυτή που ήταν πριν δέκα ή είκοσι χρόνια.

Και βέβαια ένας ευαισθητοποιημένος πολίτης δεν είναι μόνο να διαμαρτύρεται, που καλά κάνει και διαμαρτύρεται όπου μπορεί να

διαμαρτυρηθεί για το περιβάλλον, αλλά είναι να συμμετέχει και του τη δίνει τη δυνατότητα αυτή μέσω της ανακύκλωσης. Η συμμετοχή δηλαδή δείχνει πραγματικά αν και κατά πόσον είναι ευαίσθητος ο κάθε ένας από μας κι εμείς πιστεύουμε ότι αυτό θα το πετύχουμε με καλύτερη οργάνωση και βέβαια με καλύτερη ευαισθητοποίηση του κόστους. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ:

Ευχαριστούμε τον κ. Σκορδίλη για την πραγματικά ενδιαφέρουσα εισήγησή του. Και παρακαλώ τον κ. Νίκο Αντωνόπουλο, Σύμβουλο της ΤΕΔΚ, να μας μιλήσει για τις «Απόψεις της ΤΕΔΚ και την Ανακύκλωση».

«Απόψεις της ΤΕΔΚ για την Ανακύκλωση»

Κος ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ:

Επειδή οι ιδέες και οι απόψεις τις οποίες θα διατυπώσω δεν εκφράζουν τις απόψεις της ΤΕΔΚ, είναι προσωπικές κι είναι σε πειραματικό στάδιο, δηλαδή ελέγχονται προκειμένου να αποτελέσουν μια κοινή πλατφόρμα, επειδή ακούστηκαν πάρα πολλά ενδιαφέροντα ιδιαίτερα από τεχνική πλευρά και ο κ. Σκορδίλης είναι παλαίμαχος και κορυφαίος στον τομέα του, αλλά μου θυμίζει τον δρομέα των μεγάλων αποστάσεων, μια υπόθεση που είναι συλλογική, όπως και ο κ. Λυμπεράτος και ο κ. Βερύκιος, είναι πάρα πολύ ειδική.

Εγώ δε θα προσεγγίσω το θέμα από τεχνική πλευρά, τεχνολογίες υπάρχουν, τεχνικοί ικανοί υπάρχουν, προσεγγίσεις υπάρχουν. Το θέμα είναι κορυφαία πολιτικό και θα αρχίσω με την πολιτική προσέγγιση του ζητήματος το πώς μπορούμε να καλύψουμε το τεράστιο πολιτικό έλλειμμα που υπάρχει στο θέμα της ολοκληρωμένης διαχείρισης των λεγομένων στερεών αποβλήτων, για να μην μπούμε στη συλλογική περιβαλλοντική διαχείριση.

Το είπε ο Υφυπουργός Ενέργειας του ΥΠΕΚΑ πριν ο κ. Μανιάτης, ότι "αυτά έπρεπε να έχουν λυθεί προ είκοσι ετών", που εγώ δε λέω προ είκοσι αλλά προ δέκα. Πως καλύπτουμε αυτό το τεράστιο μειονέκτημα; Και θα ξεκινήσω από ένα αυθεντικό ανέκδοτο: Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας μου είπε ότι συνάντησε τον

απελθόντα Πρωθυπουργό τον κ. Καραμανλή και του λέει "πως φτάσαμε εκεί, τι έγινε, πως έγινε" κι αυτά.

Και του λέει "άστα, πήραν άσχημη τροπή τα πράγματα", αλλά εν τω μεταξύ του ανέφερε κι ένα παράδειγμα το οποίο έχει σχέση με το αντικείμενό μας. Ποιο ήταν το παράδειγμα; Το ατυχές το καλό παράδειγμα; "Θα καθόμουνα εγώ" λέει ο Πρωθυπουργός "να λύσω το θέμα αν θα πάει ο ΧΥΤΑ στο Γραμματικό ή στη Φυλή ή στη Χασιά από μία κοινωνία λίγο αμλετικά λίγο προς το συμφέρον του που δεν μπορεί να ασχοληθεί να λύσει αυτό το θέμα";

Αυτό με μία αφ' υψηλού θεώρηση με παραπέμπει όμως σε μια άλλη προσφυή ρήση του ευφυολόγου Υπουργού τότε Δημόσιας Τάξης, του κ. Πολύδωρα, ο οποίος είχε πει μετά τις φωτιές και αυτά ότι "αγγαρεία κάνουμε ποινή εκτείουμε". Εάν τα κορυφαία πολιτικά και πολιτειακά αξιώματα θεωρούνται ποινή αγγαρεία και υπόθεση έτσι βαριεστημάρας, τότε αυτό είναι το τρομερό πολιτικό έλλειμμα που υπάρχει. Δεν αποτέλεσε ποτέ πολιτική προτεραιότητα.

Τα ξέρετε αυτά, αν πω το τι έλεγε ο κ. Καμπέλης ο Γραμματέας τάδε, ή αν ξεκινήσω με το περίφημο Προεδρικό Διάταγμα κι εκεί θα εστιάσω την προσοχή μου για να φτάσουμε σε κάτι συγκεκριμένο, δε θα αναφερθώ ούτε στα θεσμικά, υπάρχουν τόνοι τόμοι, υπάρχει το διαδίκτυο σήμερα, ο καθένας μπορεί να πληροφορηθεί ότι θέλει, υπάρχουν διεθνείς καλές πρακτικές που μπορούμε να τις μεταφέρουμε.

Έχουμε ένα σχετικά καλό παράδειγμα επειδή είχα συμμετάσχει σε αυτό το εγχείρημα τότε με τη Δημοτική Αρχή Καράβολα που λύσαμε το πιο ακανθώδες θέμα που ήταν και το πιο εύκολο σχετικά. Δεν ήταν θέμα χρημάτων, ούτε η χωροθέτηση του ΧΥΤΑ στην Ξερόλακα που ήταν έργο πρωτοποριακό για την εποχή του, ούτε η χωροθέτηση του χώρου επεξεργασίας λυμάτων στις Ιτιές.

Υπήρχαν κι εκεί τότε αντιδράσεις κι αυτά, αλλά τα παρακάψαμε και πετύχαμε αυτό που έπρεπε και δεν είχαμε καμία δυσκολία στην εξεύρεση πόρων. Το κυριότερο θέμα δυστυχώς από μια ιδιόρρυθμη σχεδόν οικοφασιστική αντίληψη που ο καθένας έχει το γνωστό "μην μπει, όχι εδώ στην αυλή μου κοντά, εκεί στην αυλή του γείτονα" και λοιπά, κανείς δεν αποδέχεται ή δεν έχει την αίσθηση της συλλογικότητας της ευθύνης ποιος και τι επιβαρύνεται. Εν πάση

περιπτώσει, λύθηκαν αυτά τα δύο θέματα της χωροθέτησης και λύθηκαν κι όλα τα άλλα.

Ο Νομάρχης έθεσε ένα θέμα τώρα των λατομείων, που θα πάω εκεί εάν χωροθετηθούν τα λατομεία, ή που θα βρούμε τα μπάζα. Κάποτε αποκλείστηκα στα διόδια διότι τα φορτηγά οι εκσκαφείς και λοιπά κάνουν συνεχώς πολιορκίες. Είμαι κατά των οποιωνδήποτε αν θέλετε λαϊκίστικων τέτοιων συμπεριφορών, τους δικαιολογώ απολύτως όμως. Καμία συντεταγμένη Πολιτεία μέχρι τώρα δεν τους έχει πει που θα ρίχνετε τα μπάζα. Έχουμε κατεδαφίσεις, έχουμε εκσκαφές, αυτά είναι γνωστά, που θα πάνε τα μπάζα; Βλέπουμε τις χιλιάδες πινακίδες «μην ρίχνετε τα μπάζα», αλλά πρέπει να του πεις κάποιος που τα ρίχνει τα μπάζα και πως τα ρίχνει τα μπάζα.

Βγαίνοντας το πρωί από το σπίτι μου το πρώτο που είδα, είδα μία στοίβα μεγάλη από διαφημιστικά φυλλάδια. Το ALDI, το PRAKTIKER, το CAREFURE, το ALEX, το οποίο υπερβαίνει τον όγκο της αλληλογραφίας. Αναρωτήθηκα για πολλοστή φορά αν αυτό θα ανακυκλωθεί, που θα φτάσει, πόσο στοιχίζει, αν εισπράττονται τα αναλογούντα τέλη κι αν αποδίδονται και επιστρέφουν.

Πηγαίνοντας όμως εκεί προς τα πέρα στην πλατεία εκεί από πάνω είδα ένα έτσι θλιβερό δείγμα κουλτούρας, περιβαλλοντικής συνείδησης. Νεαροί προφανώς που συχνάζουν και βανδαλίζουν στην πλατεία είχαν βάλει φωτιά σε τρεις κάδους ανακύκλωσης του Δήμου, τους είχαν κάψει με όλο το περιεχόμενο, το δε κακό ότι εκεί δίπλα ακριβώς ήταν ο σταθμός διανομής της ΔΕΗ. Ευτυχώς που επενέβη, έλειπα το βράδυ στις μία η ώρα, να μην τινάξει και όλο το ηλεκτρικό σύστημα στον αέρα.

Ποιος φταίει; Το σχολείο; Οι γονείς και η οικογένεια, η έλλειψη αστυνόμευσης, η έλλειψη ενημέρωσης και πληροφόρησης, η έλλειψη δραστηριοποίησης της Δημοτικής Αρχής; Τι φταίει, λίγο απ' όλα. Και πως αυτός ο νέος ή ο νεαρός που όταν βλέπαμε τα παιδιά του δημοτικού πολλές φορές λέγανε «ναι, να έχουμε καθαρή πόλη, να είμαστε καθαροί, να έχουμε πράσινο, να είναι ελεύθερα τα πεζοδρόμια», φτάνει σε αυτό να θεωρεί κατόρθωμα να βανδαλίσει και να καίει τους κάδους απορριμμάτων; Απλώς βάζω κάποια ερωτηματικά σε σχέση με την περιβαλλοντική συνείδηση και την κουλτούρα και πως αντιμετωπίζεται.

Αναφερθήκαμε στα θεσμικά και στα πολιτικά ελλείμματα. Το Προεδρικό Διάταγμα που είπαμε για τη διαχείριση των στερεών αποβλήτων είπε ο κ. Μανιάτης και πράγματι εδώ και τρεις μήνες εκκρεμεί στο ΣτΕ στο 5^ο τμήμα η επεξεργασία του Προεδρικού Διατάγματος. Αυτό όμως το Προεδρικό Διάταγμα το οποίο γίνεται σε εναρμόνιση με την ευρωπαϊκή νομοθεσία και την κοινοτική, εκκρεμεί επί μία δεκαετία, δηλαδή ήταν αδύνατον αυτή η Πολιτεία να πει πως θεσπίζω όργανα, διαδικασίες, τρόπους, πόρους, το πώς θα διαχειριστούμε τα μπάζα.

Θα έρθω σε κάτι συγκεκριμένο. Χθες είχαμε όμως, για να μη λέμε μόνο τις δυσάρεστες πτυχές του πράγματος, μια πολύ επιτυχή συνεργασία θεωρώ και την Τετάρτη θα ακολουθήσει πιστεύω μια πιο αποφασιστική, σε σχέση με το εργοστάσιο απορριμμάτων. Δεν το θεωρώ προσωπικά πανάκεια ούτε το θεωρούμε, εάν δεν μπούμε ακριβώς σε αυτά τα συστήματα της ολοκληρωμένης διαχείρισης.

Γιατί δυστυχώς έτυχε το Καλοκαίρι τον 15αύγουστο να ανέβω στα Ύδατα Στιγός στα 1700 μέτρα, εννοείται από τα πιο δυσπρόσιτα μέρη, και δυστυχώς εκεί που ξεκινούσαμε για να ανεβούμε μετά το χωριό Περιστέρα υπήρχαν δεκάδες απορρίμματα, που προφανώς και οποιοδήποτε τυχαίοι, ήταν άνθρωποι με ευαισθησίες για το περιβάλλον. Έχω την αίσθηση πηγαίνοντας σε πολλές απρόσιτες περιοχές της περιοχής μας, είτε πας στο Γλαύκο είτε πας στον Διακονιάρη είτε στον Μείλιχο είτε στη Στροφιλιά, είναι απέραντοι σκουπιδότοποι, κακά τα ψέματα.

Λέμε τώρα χώροι, ΧΑΔΑ, ΧΥΤΑ, ανάκτηση, αποκατάσταση, σχεδιάζουμε τώρα και συζητάμε που θα πάνε τα μπάζα, άλλοι λένε να πάνε στο Παλέ Ντε Σπορ, παλιά μας λέγανε να μπαζώσουμε το έλος και είχαν αρχίσει να το μπαζώνουν το έλος της Αγυιάς να καταστρέψουν ένα οικοσύστημα. Το ίδιο έχει κάνει και το Μεσολόγγι, όλα τα σκουπίδια τα πετάει στη λιμνοθάλασσα. Στη Στροφιλιά εκτός των άλλων παίρνανε και τον άμμο εκεί πέρα για να τον πουλάνε ως αδρανές υλικό κι αυτό έτσι ουδέτερο.

Αδυνατεί η Νομαρχία αυτή τη στιγμή να πει και λέει ελάτε εσείς σε αυτούς που έχουν τα χωματουργικά μηχανήματα να μου πείτε που θέλετε να τα ρίξετε και στους επιχειρηματίες τους κατασκευαστές και στους τεχνικούς πάλι λέει πείτε μου που θα φτιάξουμε λατομεία

αδρανών υλικών, δηλαδή προσπαθούμε να προσεγγίσουμε το θέμα αυτό.

Προ τεσσάρων μηνών είχαμε μια πολύ ενδιαφέρουσα συνάντηση και συνεργασία με το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών, είχε κατέβει η κα Χάλιου και κάποιοι άλλοι συνεργάτες και έγινε μια ας την πούμε πιλοτική πρόταση.

Υπάρχουν εδώ τα λεγόμενα αδρανή, τα καταργημένα, τα κλειστά λατομεία της περιοχής, είτε είναι στο Σαραβάλι το Δερβένι, είτε είναι στη Μέτζαινα επάνω το μεγάλο λατομείο κι άλλα πολλά, τα οποία σύμφωνα με τη νομοθεσία που υπάρχει και δεν εφαρμόζεται -αυτό εντάξει είναι πατέντα δική μας- θα έπρεπε αυτοί που τα έκαναν και τα εκμεταλλεύτηκαν να τα αποκαταστήσουν.

Αυτό το βλέπεις παντού, αυτές τις χαίνουσες πληγές σε όλη την περιοχή και λέμε "που θα πάνε τα μπάζα". Η διεθνής πρακτική από ότι ξέρω κι από ότι είδα και το είδα και στο Ισραήλ το βλέπουμε και στην Αυστρία και παντού, είναι ότι επεξεργάζονται, κάνουν τη διαλογή φυσικά δε ρίχνουν ανεξέλεγκτα οτιδήποτε, γίνεται μια προεπιλογή αν είναι τσιμέντο ξύλο γυαλί, τι κατεδαφίζεται, τι πάει, αν είναι σωστό και λοιπά.

Και διαμορφώνουν πάρκα, χώρους περιπάτου, αθλητισμού, αναψυχής και κατατίθεται μία πρόταση, θα μου τη δώσουν μέσα στην εβδομάδα αυτή και θα τη θέσω υπόψη και του ΤΕΕ και να λάβει μία θέση, το πώς μπορούν αυτοί οι χώροι που είναι και περιαστικοί να αποκατασταθούν και να ανακτηθούν, αφού προηγουμένως φιλοξενήσουν τα μπάζα τα οποία τώρα τα πετάνε στο χώρο στο ριγανόκαμπο και θεωρώ εσφαλμένη την αντίληψη την οποίαν έχουν κάποιοι πολιτικοί παράγοντες εδώ ότι "εντάξει, προσωρινά ρίξτε τα στη θάλασσα, ρίξτε τα στον ριγανόκαμπο".

Που σημειωτέον ο ριγανόκαμπος θεωρείται σαν πρωτοποριακό έργο και το ξέρει ο κ. Κονδύλης, αποκατάστασης του παλιού ανεξέλεγκτου ΧΥΤΑ της Πάτρας του ριγανόκαμπου, έγιναν και εγκαταστάσεις επαγωγής του βιοαερίου αυτού και τώρα πάμε πάλι και ρίχνουμε μπάζα και σκουπίδια. Αυτό δείχνει το ανεύθυνο και το ανεξέλεγκτο.

Ένα πράγμα το οποίο θα ήθελα να επισημάνω πριν φτάσουμε στο τι περιβάλλον διαχειριζόμαστε, είναι πως δεν υπάρχει, που από παλιά

λέγανε να υπάρχει Παρατηρητήριο Περιβάλλοντος που να καταγράφεται η ποιότητα και το επίπεδο του περιβάλλοντος. Όπως γίναμε περιώνυμοι για τα greek statistics πιστεύω ότι δεν υπάρχει κανένα αξιόπιστο Παρατηρητήριο Περιβάλλοντος.

Ποια είναι η κατάσταση ξέρω' γω των υδάτων, ποια είναι η κατάσταση των δασών, ποια είναι η κατάσταση των ακτών, ποια είναι η κατάσταση συνολικά δεν υπάρχει ένα Παρατηρητήριο να μας πει και θα έδειχνα χιλιάδες αθέατες και άγνωστες πτυχές και πλευρές της περιβαλλοντικής υποβάθμισης και καταστροφής που έχει σημειωθεί, χωρίς να υπάρχει μία συγκεκριμένη λύση.

Τι προτείνουμε τώρα σε σχέση με τα μπάζα. Ας ευχηθούμε κι ας ελπίσουμε πως θα παρακαμφθούν οι όποιοι σκόπελοι εκεί του ΣτΕ, ότι θα κριθεί νόμιμο, συνταγματικό το Προεδρικό Διάταγμα για τη διαχείριση των προϊόντων εκσκαφής, το θέμα είναι ότι θα πρέπει να συσταθεί φορέας και ποιος φορέας θα είναι αυτός που θα συσταθεί.

Επίσης να πληρώνονται τέλη και δικαιώματα από αυτούς που παράγουν τα μπάζα ή τα προϊόντα εκσκαφής ή κατεδάφισης ή οτιδήποτε σχετικό και ποιος θα το λειτουργήσει, πως θα χωροθετήσουμε αυτές τις ζώνες που υπάρχουν που παρεμπίπτουν πάρα πολλά προβλήματα κι ετέθησαν αυτά από Δασαρχεία, από Κτηματικές Εταιρείες Δημοσίου, προκειμένου αυτοί οι χώροι οι οποίοι είναι εκ των πραγμάτων θα έλεγε κανείς προχωροθετημένοι, να αξιοποιηθούν προς αυτή την κατεύθυνση, να δώσουμε μία συγκεκριμένη πρακτική απάντηση.

Αυτή την ιδέα την οποία έχω επεξεργαστεί δε θα σας την πω, αναφέρομαι σε όλο το θεσμικό και το πολιτικό πλαίσιο, τη διεθνή εμπειρία, την πρακτική, υπάρχει η πλήρης καταγραφή όλων αυτών των χώρων που ανέρχονται σε 22 τουλάχιστον οι σημαντικοί και αξιοποιήσιμοι στην Αχαΐα, προκειμένου να πούμε ότι δίνουμε μία συγκεκριμένη απάντηση και εφαρμόζουμε μία πολιτική, ένα πρόγραμμα τριετές πενταετές να χρηματοδοτηθεί προς αυτή την κατεύθυνση.

Δε θέλω να κουράσω περισσότερο, πιστεύω είναι πολύ ενδιαφέρουσα και θετική αυτή η πρωτοβουλία του ΤΕΕ όπως και μία σειρά από άλλες πρωτοβουλίες, εκείνο όμως που φοβάμαι είναι ότι έχει χαθεί η ενότητα του όλου, ότι το θέμα αντιμετωπίζεται μόνο από

τους Τεχνικούς, δεν υπάρχει η ολότητα της πολιτικής ή της κοινωνικής συμμετοχής. Αυτή η ενθάρρυνση της συμμετοχής, του ενδιαφέροντος, της ευαισθητοποίησης, της συνυπευθυνότητας και της συλλογικότητας, δυστυχώς λείπει.

Τουλάχιστον έχουμε το καλό παράδειγμα ότι εκεί που έχει επιτευχθεί ένα κάποιο ικανοποιητικό επίπεδο διαλόγου και συνεργασίας μπορούμε να προχωρήσουμε, όπως με το εργοστάσιο αυτό του Φλόκα το οποίο θα γίνει, έτσι μπορούμε να επεκταθούμε, διότι δεν είμαι ικανοποιημένος όταν αρχίσαμε -τα ξέρει ο κ. Σκορδίλης- εδώ και 18-19 χρόνια το Κέντρο Διαλογής της Ξερόλακας ότι οι επιδόσεις μας είναι πενιχρές, ενώ θα μπορούσε να είναι πολύ καλύτερες. Τώρα τελευταία σημειώθηκαν κάποια θετικά βήματα, μπορούν να σημειωθούν πολύ περισσότερα. Πιστεύω λείπουν οι συνολικές πολιτικές, λείπει η συλλογικότητα και η συνυπευθυνότητα που απαιτείται.

Να μην αναφερθώ στους όποιους σχεδιασμούς έγιναν για τη μείωση του όγκου απορριμμάτων, εχθές μας δόθηκαν στοιχεία ότι ο συνολικός όγκος των απορριμμάτων του νομού Αχαΐας ανέρχεται σε 180 χιλιάδες τόνους, δηλαδή δεν έχουμε μεν αύξηση, δεν έχουμε δε και μείωση. Τα είπαν εδώ προηγουμένως και τα ξέρουν πολύ καλά ποια μείωση θα έπρεπε να είχε γίνει του όγκου, εκτός από τα ανακυκλώσιμα στα απορρίμματα και σε αυτά.

Εκεί ακριβώς αυτοί οι στόχοι και οι εθνικοί και οι περιφερειακοί και οι νομαρχιακοί χρήζουν ευρύτερου και συστηματικότερου προγραμματισμού, αναθεώρηση επί το πρακτικότερο και τα ΠΕΣΔΑ είναι ανεδαφικά και οι όποιοι σχεδιασμοί πάλι γίνονται και πέφτουμε σε τοπικιστικούς ανταγωνισμούς γιατί η Πάτρα θα πάρει να κάνει εργοστάσιο άντε να κάνουμε και στην Ηλεία ή να κάνουμε και στην Αιτωλοακαρνανία έστω κι αν είναι εντελώς ανορθολογικό αυτό ή σπάταλο και χωρίς να δίνουμε την έμφαση εκεί που πρέπει, δηλαδή στην ανακύκλωση και στην ανακύκλωση στην πηγή.

Και δεν υπάρχει καμία πολιτική καίτοι είχε πει ο Πρόεδρος της ΚΕΔΚΕ και Δήμαρχος Αθηναίων για το πλαστικό. Μια μορφή ρύπανσης και αύξησης του όγκου των απορριμμάτων είναι οι πλαστικές φιάλες του νερού, που δε λέμε αν το νερό είναι καλύτερο από το πόσιμο της βρύσης ή αν στοιχίζει χίλιες φορές περισσότερο,

είναι τρομερός όμως ο όγκος των απορριμμάτων που προκύπτει από τις πλαστικές μπουκάλες που ρίχνει ο καθένας ανεξέλεγκτα σε όλη την Ελλάδα, σε όλο το οδικό δίκτυο μέχρι τη Βάλια Κάλντα.

Όταν έτυχε να περπατήσω, είδα εκατοντάδες μπουκάλια πεταμένα κάτω πλαστικά και το θέμα είναι ποιος θα τα μαζέψει, ποιος θα πληρώσει, ποιος θα συμμαζέψει όλο αυτό το σύστημα, πως θα επανεύρουμε την πολιτική στα ουσιώδη ζητήματα όχι για το θεαθήναι αλλά προκειμένου να μπορούμε να επιλύουμε προβλήματα και προκειμένου η πολιτική να μην ανακυκλώνει τα προβλήματα, διότι εδώ θα έπρεπε πρώτα να μιλήσουμε περί ανακυκλώσεως των προβλημάτων και βραχυκυκλώσεως της πολιτικής, δηλαδή της μη επίλυσης των ζητημάτων αυτών, για να μπορέσουμε με μια άλλη αντίληψη της αυτογνωσίας να προχωρήσουμε.

Και δεν είναι τι θα πει η Ευρώπη τι θα πουν οι ξένοι, αν εμείς είμαστε ικανοποιημένοι από αυτή την εικόνα της πατρίδας μας ή από τα τρομακτικά ελλείμματα ή αν πας στην Παναγοπούλα σε μια ερημική ακτή να κάνεις μπάνιο και βλέπεις εκατοντάδες πλαστικά και λοιπά διότι η θάλασσα τα μεταφέρει παντού κι αν αυτή τη φύση και το περιβάλλον έχουμε να παραδώσουμε τότε δεν αξίζει τον κόπο κανείς να μιλάει και θα φτάσει στα πιο απαισιόδοξα σενάρια.

Πιστεύω όμως ότι μπορούμε να επανεύρουμε την αισιοδοξία μας εάν αποκαταστήσουμε την υπευθυνότητα και τη συλλογικότητα και κινηθούμε με ενιαίους υπεύθυνους μετρήσιμους στόχος προς την κοινή κατεύθυνση. Ευχαριστώ πολύ για την κατανόησή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ:

Ευχαριστούμε τον κ. Αντωνόπουλο. Τέλειωσαν οι εισηγήσεις, οι οποίες πραγματικά ήταν ενδιαφέρουσες και περνάμε τώρα στο τελευταίο κομμάτι της ημερίδας που αφορά τη συζήτηση για όλα όσα ακούστηκαν εδώ θέλω να δώσω το λόγο στον κ. Βασιλακόπουλο από την Οικολογική Κίνηση Πάτρας για μία παρέμβαση.

Συζήτηση

Κος ΒΑΣΙΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ:

Ναι χαιρετίσω κι εγώ αυτή την εκδήλωση και να δώσω συγχαρητήρια σε όλους όσοι είχαμε το κουράγιο να μείνουμε μέχρι αυτή την ώρα.

Συνηθίζεται στις εκδηλώσεις αυτές, παρά την καλή προαίρεση των οργανωτών, στο πρώτο μέρος που είναι οι χαιρετισμοί να είναι πολύς ο κόσμος, μετά για διάφορους λόγους και βιολογικούς και άλλους να μένουμε εμείς κι εμείς. Δεν πειράζει, τα καλά λέγονται στο τέλος καμιά φορά.

Να πω κατ' αρχήν ότι η Οικολογική Κίνηση Πάτρας ειδικά με το θέμα της ανακύκλωσης έχει ασχοληθεί εδώ και πάρα πολλά χρόνια, έχουμε κάνει και ημερίδες και παρεμβάσεις στα σχολεία, έχουμε τυπώσει υλικό για το θέμα και γενικότερα το παρακολουθούμε με πολύ ενδιαφέρον.

Πιστεύω και συμφωνούμε όλοι σε αυτό ότι ζητήματα σαν την ανακύκλωση δεν μπορούν να προχωρήσουν αν δεν υπάρχει η συνδρομή και η συνεισφορά και η ενεργή συμμετοχή της κοινωνίας μας και των οργανώσεων των εθελοντικών που δραστηριοποιούνται στην τοπική μας κοινωνία.

Δυστυχώς η δικιά μας αίσθηση είναι ότι για το συγκεκριμένο θέμα οι Τοπικές Αρχές -λυπάμαι που δεν είναι εδώ αλλά θα τα ακούσουν όμως ή τουλάχιστον θα τα ακούσετε εσείς- κάθε άλλο παρά πρόθυμες είναι να συνεργαστούν μαζί μας για τον κοινό σκοπό που είναι η επιτυχία ενός θεσμού.

Και τα πιάνουμε ένα-ένα. Το θέμα της ανακύκλωσης. Καταλάβετε όλοι, δε θα πρωτοτυπήσω αν θα πω ότι ο θεσμός της ανακύκλωσης στην πόλη δεν πάει καλά. Τα ακούσατε από τους ίδιους, από τον ίδιο τον Δήμαρχο το ακούσατε, προβλήματα οργανωτικά, προβλήματα στην ευαισθητοποίηση. Τα ποσοστά τα ακούσατε, δεν ξέρω αν καταλάβετε ότι μιλάμε για ένα ποσοστό στην πόλη μας γύρω στο 6% όταν το αντίστοιχο της Ελευσίνας είναι 15% και τα ευρωπαϊκά είναι 20% με 25%, άρα υπάρχει πρόβλημα.

Το ζήτημα το μεγάλο για μας είναι στο θέμα της ευαισθητοποίησης του κόσμου, γιατί δεν ακούγεται τίποτα στην πόλη για ανακύκλωση, τίποτα απολύτως. Μπήκαν κάδοι κάποτε, δόθηκαν κάποιες τσάντες, δόθηκε κι ένα φυλλάδιο και πάλι σχεδόν τίποτε, ούτε σποτάκι στο ραδιόφωνο, ούτε στην τηλεόραση, ούτε να γίνει μια καμπάνια στα σχολεία, τίποτα. Αν έχω άδικο διορθώστε με.

Πήγαμε λοιπόν στον κ. Δεμαρτίνο πριν από τέσσερις μήνες, κουβεντιάσαμε τα θέματα και του προτείναμε να συσταθεί μια

Επιτροπή, μια ομάδα -δεν ξέρω πως θα την ονομάσετε- που θα συμμετέχουν και υπηρεσιακοί παράγοντες από το Δήμο και από την Εταιρεία Ανακύκλωσης και εκπρόσωποι των ΜΚΟ της πόλης μας και από την περιβαλλοντική εκπαίδευση πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια και να καθίσουμε όλοι μαζί κάτω να δούμε αυτό το τεράστιο θέμα της ευαισθητοποίησης και ενεργοποίησης.

Η υπόσχεση του Αντιδημάρχου και σε μας και στα μέσα ενημέρωσης είναι ότι άμεσα θα συσταθεί αυτή η Επιτροπή. Όσο την είδατε, την είδαμε. Μιλάω σκληρά, με συγχωρείτε, αλλά θα πρέπει να τα λέμε τα πράγματα. Έχουν περάσει τέσσερις μήνες, επανειλημμένα τον έχουμε ενοχλήσει "θα το δούμε παιδιά, έχετε δίκιο παιδιά". Δηλαδή ένα απλό πράγμα, ένα συμβουλευτικό όργανο, μια Επιτροπούλα, η οποία θα βοηθάει βρε παιδί μου, θα ρίχνει ιδέες. Είμαστε ενεργοί πολίτες και δεν μπορούμε να δώσουμε την ιδέα μας; Δεν μας αφήνουν όμως να το κάνουμε.

Πάμε στο θέμα του εργοστασίου. Ακούσαμε και από τον κ. Λυμπεράτο αλλά και από τον κ. Σκορδίλη ότι "η αναερόβια χώνευση είναι μια πολλά υποσχόμενη διαδικασία και αναπτυσσόμενη σε ευρωπαϊκό επίπεδο", δε μάθαμε ποτέ όμως γιατί ανάμεσα στις δύο μεθόδους που υπήρχαν στη μελέτη περιβαλλοντικών όρων, της αναερόβιας χώνευσης και της θερμικής ξήρανσης, επιλέχθηκε η δεύτερη. Δε μάθαμε κανένα επιχείρημα, κανένα σκεπτικό.

Τι έγινε; Υπήρξε λέει δημόσια διαβούλευση. Ξέρετε ποια ήταν; Στις 6 Ιουνίου δημοσιεύθηκαν σε δύο τοπικές εφημερίδες αυτοί οι περιβαλλοντικοί όροι και από κει και πέρα δεν κλήθηκε κανείς, ενώ εμείς στείλαμε εγγράφως τις απόψεις μας από τότε παρακαλώ και δεν πήραμε ποτέ απάντηση κι έγινε και κάποια συνάντηση λέει ενημερωτική σε κάποιο χωριό της Αχαΐας ας πούμε, που δεν πήραμε χαμπάρι κανείς τι έγινε. Αυτή ήταν η περίφημη δημόσια διαβούλευση για το ποια μέθοδος από τις δύο θα έπρεπε να επιλεγεί.

Έγινε επιλογή, στείλαμε τα έγγραφα μας εμείς σαν οικολογική κίνηση και στην ΤΕΔΚ και στον Φορέα Διαχείρισης και τους λέμε βρε παιδιά, δώστε μας σας παρακαλούμε το σκεπτικό σας και τα πρακτικά να δούμε με ποιο επιστημονικό έτσι σκεπτικό επιλέξατε τη μία από τις δύο. Εμείς δε λέμε πως έχουμε δίκιο για τη μία από τις δύο, να ακούσουμε. Καμία απάντηση παρακαλώ μέχρι τώρα. Δηλαδή εν

κρυπτό αποφασίζουν κάποιοι; Δεν το κατάλαβα. Και η κοινωνία της πόλης τι κάνει;

Λυπάμαι, τα έχουμε πει στον κ. Αλεξόπουλο και τα γνωρίζει, τα έχουμε στείλει και εγγράφως όλα αυτά, θα διεκδικήσουμε ως πολίτες βάσει του νόμου για περιβαλλοντική ενημέρωση τα γραπτά και τα κείμενα αυτά, αλλά θέλω να σας δείξω τελικά τη νοοτροπία που υπάρχει. Τι φοβούνται, τι κρύβουν ενδεχομένως;

Λυπάμαι, θέλω να πω ότι εμείς σαν Οικολογική Κίνηση θα είμαστε πάντα παρόντες, όπως και μέχρι σήμερα, για το θέμα της ανακύκλωσης και για τέτοιες πρακτικές οι οποίες πραγματικά βοηθάνε πολλαπλά σε αυτό που λέμε προστασία του περιβάλλοντος. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ:

Ευχαριστούμε τον κ. Βασιλόπουλο.

Να πω ότι το Τεχνικό Επιμελητήριο και η Μόνιμη Επιτροπή Περιβάλλοντος για το θέμα αυτό θεωρεί ότι και οι δύο τεχνολογίες είναι σωστές και θα πρέπει να γίνει μια πραγματική συζήτηση διαλογική, έτσι ώστε να επιλεγεί η καλύτερη και να δούμε για ποιο λόγο επελέγη αυτή η τεχνολογία.

Υπάρχουν άλλες ερωτήσεις ή παρέμβαση; Παρακαλώ η κα Θεοχάρη από τη Μόνιμη Επιτροπή Περιβάλλοντος του ΤΕΕ έχει το λόγο.

Κα ΘΕΟΧΑΡΗ:

Θα ήθελα εκ μέρους της Μόνιμης Επιτροπής Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης του ΤΕΕ να ευχαριστήσω κατ' αρχήν τον Πρόεδρο του Περιφερειακού Τμήματος Δυτικής Ελλάδος τον κ. Ζεπάτο, για την άψογη συνεργασία που είχαμε, καθώς και τα Μέλη της Οργανωτικής Επιτροπής από το Τμήμα Δυτικής Ελλάδας.

Να ευχαριστήσω όλους τους εισηγητές που μας τίμησαν με την παρουσία τους και την ουσιαστική συμβολή τους και να πούμε ότι το πεδίο της συνεργασίας μας παραμένει ενεργό και ελεύθερο και για ανάδειξη νέων θεμάτων στο μέλλον.

Φυσικά η ανακύκλωση που ήταν το πρώτο θέμα που ασχοληθήκαμε είναι ένα κρίσιμο ζήτημα για την κοινωνία και γι' αυτό το επιλέξαμε, αλλά από κει και έπειτα όπως προείπα ότι θέμα σας ενδιαφέρει και θεωρείτε ότι μπορούμε να συμβάλλουμε με τις δυνάμεις

μας για να το αναδείξουμε είμαστε στη διάθεσή σας. Και πάλι σας ευχαριστούμε πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ:

Μισό λεπτό ο κ. Σκορδίλης θα κάνει μια παρέμβαση που θέλει για τα μπάζα.

Κος ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ:

Δύο λόγια, επειδή έγινε πολύς λόγος για τα μπάζα και το Προεδρικό Διάταγμα.

Το Προεδρικό Διάταγμα έγινε το 2004, πήγε στο Συμβούλιο της Επικρατείας, με την αλλαγή των Υπουργών το ξανάστελε πίσω, μετά ξαναπήγε πάλι το 2006 και τότε είπε ότι "δεν μπορώ να το συζητήσω" χωρίς να έχει παρατηρήσεις επί της ουσίας "γιατί δεν υπήρχε ο ΕΟΦΣΑΠ". Ξαναεστάλη όμως τώρα πάλι με την έννοια ότι ήδη είναι στη διαδικασία να δημιουργηθεί το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του ΕΟΦΣΑΠ και το δέχθηκε και το συζητάει.

Πάντως μπορώ να σας πω ότι με αυτό το Προεδρικό Διάταγμα λύνονται αυτά τα θέματα που είπαμε προηγουμένως, δηλαδή οποιοδήποτε κτίριο οικοδομεί, ακόμη και τα δημόσια έργα που υπήρχε στην αρχή μία εξαίρεση και δεν τη θέλαμε με τίποτα, το δέχθηκε και το Συμβούλιο Επικρατείας ότι δεν πρέπει να εξαιρεθεί κανένα έργο, είτε δρόμος, είτε γέφυρα, είτε οτιδήποτε άλλο.

Πρέπει να υπάρχει από την αρχή πρόβλεψη πως θα γίνει η ανακύκλωση, θα πηγαίνουν δηλαδή όλα τα υλικά στους χώρους για ανακύκλωση, αυτά που δεν μπορούν να ανακυκλωθούν, γιατί η Ελλάδα χρειάζεται τέτοια υλικά γιατί θα έχουμε λιγότερα λατομεία. Μη νομίζετε ότι είμαστε μία χώρα που μας περισσεύουν τα αδρανή.

Και αυτά που δεν μπορούν να ανακυκλωθούν εκτός από μία πολύ μικρή ποσότητα που μπορεί να είναι πλαστικά ή οτιδήποτε άλλα και δεν μπορούν να πάνε, θα πηγαίνουν σε χώρους ανάπλασης που θα έχουν ήδη εκ των προτέρων προβλεφθεί και τέτοιοι χώροι είτε παλιά λατομεία είτε περιοχές που θέλουν ανάπλαση υπάρχουν πάρα πολλοί στην Ελλάδα.

Δηλαδή πραγματικά ελπίζουμε σύντομα, δεν έχει παρατηρήσεις επί της ουσίας σοβαρές το Συμβούλιο Επικρατείας, μας το διαβεβαίωσε και ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας του 5^{ου} τμήματος, θα το προχωρήσει, αρκεί να δημιουργηθεί άμεσα ο φορέας

κι ελπίζουμε να περάσει ίσως αυτό το μήνα από τη Βουλή για την τροποποίηση και μετά τη δημιουργία του φορέα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ:

Υπάρχει άλλη ερώτηση;

ΣΥΝΕΔΡΟΣ:

Εγώ εκπροσωπώ τους πολίτες Πάτρας σε δράση κι απλά θα ήθελα να πω ότι αυτό στο οποίο εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη βαρύτητα είναι στη δημιουργία δικτύων και συνεργασίας, όπως είπε πριν ο Γιώργος, αν δεν υπάρξει συνεργασία όλων των ενεργών φορέων και των πολιτών δεν πρόκειται να καταφέρουμε κάτι χωρίς αυτόν τον συντονισμό, για να είναι οι πιέσεις από πολλές μεριές.

Το δεύτερο που ήθελα να αναφέρω είναι ότι ένα άλλο θέμα το οποίο είναι αρκετά σημαντικό, έμμεσο βέβαια αλλά εμπεριέχει την έννοια της ανακύκλωσης, είναι το θέμα της ανακύκλωσης φαρμάκων, το οποίο δημιουργεί σοβαρά προβλήματα, είναι ανεξέλεγκτο.

Έχουν γίνει πολλές προσπάθειες οι οποίες όμως ακόμα έχουν μείνει στα χαρτιά από όσο ξέρω και το πανεπιστήμιο έχει αναλάβει κάποια πρωτοβουλία κι είναι ένα σημαντικό κομμάτι το οποίο δεν ακούγεται καθόλου κι ίσως πιστεύω ότι αναφερόμενοι στην ανακύκλωση θα πρέπει να αναφέρουμε και αυτό γιατί έχει συνέπειες για το περιβάλλον γενικότερα.

Και τέλος θα ήθελα απλά να μεταφέρω την πολύ πικρή μου εμπειρία, γιατί είμαι νοσηλεύτρια στο Νοσοκομείο του Ρίου, το οποίο παράγει τεράστιες ποσότητες χαρτιού, είτε από τις συσκευασίες, είτε από τα υλικά που χρησιμοποιεί και δυστυχώς η διαδικασία αυτή παρόλο που ξεκίνησε από προσπάθεια μεμονωμένων εργαζομένων μπλόκαρε στο γραφείο κάποιου διοικητικού.

Και παρ' όλες τις προσπάθειες που έχουμε κάνει το μόνο που έχουμε καταφέρει είναι να βάλουμε κάποιους κάδους για την ανακύκλωση μπαταριών και το οποίο κι αυτό έχει μείνει στα σπάργανα γιατί δεν υπάρχει συντονισμένη προσπάθεια. Άρα χρειάζονται και ριζικές αλλαγές μέσα στους ίδιους τους δημόσιους φορείς, γιατί κάποιοι φορείς είναι τεράστιοι.

Στην Πάτρα μόνο να υπολογίσουμε τις δυνατότητες ανακύκλωσης σε φορείς οι οποίοι θεωρούνται ότι έχουν ευαισθητοποιημένους εργαζόμενους, όπως είναι το Πανεπιστήμιο και

το Νοσοκομείο, πιστεύω ότι είναι ένα πολύ μεγάλο κύτταρο το οποίο μπορεί να μεταφέρει εμπειρία και τεχνογνωσία ακόμα και μέσα στα ίδια μας τα σπίτια. Ευχαριστώ πολύ.

Κος ΣΚΟΡΔΙΔΗΣ:

Η κυρία έθεσε δύο-τρία πολύ σοβαρά ερωτήματα, ένα από αυτά είναι το έντυπο υλικό. Μέχρι σήμερα δεν υπάρχει Προεδρικό Διάταγμα και νομοθεσία που θα βάζει στην εναλλακτική διαχείριση το έντυπο υλικό.

Έχει γίνει ήδη το σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος, ελπίζουμε να υιοθετηθεί σύντομα και πρέπει να ξέρετε ότι εδώ θα παίξουν ρόλο οι εκδότες, γιατί οι εκδότες παράγουν το μεγαλύτερο ποσοστό έντυπου υλικού, είτε είναι εφημερίδες, είτε περιοδικά, είτε είναι διαφημιστικά.

Εκτιμάμε ότι αυτές οι ποσότητες μαζί στο σύνολό τους είναι γύρω στις 800 χιλιάδες τόνους το χρόνο, πάρα πολύ υλικό, κι από αυτές ανακυκλώνεται μόνο το 40% είτε από επιστροφή εφημερίδων, είτε στην ανακύκλωση που γίνεται μέσα στους μπλε κάδους, ή από πολίτες ή διάφορους οργανισμούς οικολογικές εταιρείες ή εκκλησία. Εδώ πράγματι θα πρέπει να μπει κι αυτό το Προεδρικό Διάταγμα, ούτως ώστε να προβλεφθεί όπως η συσκευασία το ίδιο να γίνεται και με το έντυπο υλικό.

Τώρα για τα φάρμακα, εδώ έχουμε ένα πρόβλημα. Ενώ η νομοθεσία λέει ότι πρέπει να δημιουργηθούν συστήματα συλλογικά για τη συσκευασία των μη επικίνδυνων και των επικίνδυνων, δυστυχώς τα συστήματα και τα τέσσερα που υπάρχουν σήμερα είναι για τα μη επικίνδυνα και μένουν απέξω οι συσκευασίες που έχουν υλικά επικίνδυνα, όπως είναι τα φάρμακα, τα χρώματα και οτιδήποτε άλλο δηλαδή έχει χημικά και επικίνδυνες ουσίες.

Εδώ πρέπει να κάνει μία προσπάθεια η Πολιτεία πραγματικά, να αναγκάσει αυτούς που είναι υπεύθυνοι, γιατί τα παράγουν. Βέβαια με τα φάρμακα υπάρχει η εξής διαφοροποίηση, αν το φάρμακο δεν πάει στην αγορά δεν ισχύει η κοινοτική οδηγία. Δηλαδή τα ληγμένα φάρμακα που δεν έχουν πάει στην αγορά, δεν πάνε δηλαδή στον καταναλωτή, εκεί αποτελεί εξαίρεση και πηγαίνουν σύμφωνα με τη νομοθεσία για τα επικίνδυνα απόβλητα.

Πάντως γίνεται τελευταία μία προσπάθεια και ελπίζουμε να τα καταφέρουμε με τη φαρμακοβιομηχανία και με τους φαρμακοποιούς

για την επιστροφή των φαρμάκων και μετά με ευθύνη δική τους να πηγαίνουν για διαχείριση, γιατί είναι μεγάλο πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ:

Υπάρχει άλλη ερώτηση ή παρέμβαση;

Αν δεν υπάρχει άλλη ερώτηση, να ευχαριστήσω εσάς που είχατε την υπομονή να είσαστε μαζί μας μέχρι αυτή την ώρα, να ευχαριστήσω τους ομιλητές για τις ενδιαφέρουσες εισηγήσεις, όπως επίσης και τα μέλη του Τεχνικού Επιμελητηρίου της Αθήνας που έκαναν τον κόπο να κατέβουν από την Αθήνα για να διοργανώσουμε αυτή την ενδιαφέρουσα ημερίδα.

Τώρα στο πρόγραμμα βλέπω ότι υπάρχει ένα ελαφρύ γεύμα, δεν έχουν ενημερώσει που και πως θα γίνει και πρέπει να σας πω ότι θα γίνει κάτω στο ισόγειο, σας ευχαριστούμε πολύ.

***ΛΗΞΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ
ΗΜΕΡΙΔΑΣ***

ΩΡΑ ΛΗΞΗΣ: 13:00 μ.μ.
